EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 20.9.2017
COM(2017) 331 final/2

2017/0136 (COD)

Modified Commission proposal following the adoption of COM(2017)539 of 20.9.2017.
Consolidated version to be read together with the explanatory memorandum contained in COM(2017)539.
The text should read as follows:

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av förordning (EU) nr 1095/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 vad gäller förfarandena för och de myndigheter som ska delta i auktorisationen av centrala motparter samt om kraven för godkännande av centrala motparter från tredjeland

MOTIVERING

BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

1.1. Motiv och syfte med förslaget

Derivatkontrakt är ett centralt riskhanteringsverktyg för europeiska banker och företag, oavsett om de är relaterade till räntevariationer, valutakursfluktuationer eller en affärspartners obestånd. Oklara derivatmarknader har dock också medfört risker för att negativa fenomen sprids. Derivatmarknaderna måste således regleras och övervakas på ett ändamålsenligt sätt för att säkra finansiell stabilitet.

Med tanke på derivatmarknadernas globala karaktär och i enlighet med överenskommelsen vid G20-gruppens möte i Pittsburgh 2009[1]om att minska systemrisker kopplade till omfattande användning av derivat antog EU 2012 förordningen om Europas marknadsinfrastrukturer (nedan kallad *Emir-förordningen*).[2]Som en av grundbultarna i Emir-förordningen måste standardiserade OTC-derivatkontrakt clearas genom en central motpart. En central motpart utgör en marknadsinfrastruktur som minskar systemrisk och stärker den finansiella stabiliteten genom att träda emellan två motparter i ett derivatkontrakt (dvs. agerar som köpare gentemot säljaren och som säljare gentemot köparen av risk), vilket minskar risken för båda parter. Genom Emir-förordningen infördes även strikta försiktighetskrav, organisatoriska krav och uppföranderegler för centrala motparter samt en ram för tillsyn över dessa centrala motparter, i syfte att minimera riskerna för användarna av centrala motparter och stärka det finansiella systemets stabilitet.

Sedan Emir-förordningen antogs 2012 har central clearing ökat avsevärt och centrala motparter har i allt större utsträckning koncentrerats och integrerats i hela EU och med tredjeländer.

Avsikten med detta förslag är att tillsynsramen ska hänga med i denna utveckling. Det föreslås att EU förser sin kapitalmarknadsunion med ett mer ändamålsenligt och konsekvent system för övervakning av centrala motparter, i syfte att uppnå ytterligare marknadsintegration, finansiell stabilitet och likvärdiga konkurrensförutsättningar.

Centrala motparter har blivit allt viktigare efter antagandet av Emir-förordningen och kommer att växa ytterligare under de kommande åren

Under de fem år som gått efter det att Emir-förordningen antogs har de centrala motparternas verksamhetsvolym – i EU och resten av världen – ökat kraftigt, i fråga om både omfattning och utbredning. Detta är ett tecken på att lagstiftningen fungerar och fyller sitt syfte.

Vid utgången av juni 2016 clearades omkring 62 % av det globala värdet av samtliga OTC-derivatkontrakt och tillgångsklasser (ränta, kredit, valuta osv.) centralt av centrala motparter[3], vilket motsvarar 337 biljoner US-dollar. Ungefär 97 % (328 biljoner US-dollar) av alla centralt clearade derivatkontrakt utgörs av räntederivat.

Vid utgången av 2015 clearades ca 60 % av samtliga OTC-räntederivat centralt, medan motsvarande siffra vid utgången av 2009 var 36 %[4]. Central clearing har likaledes ökat i betydelse på kreditderivatmarknaden (kreditswappar), där andelen utestående kreditswappar

---

1 http://www.g20.utoronto.ca/2009/2009communique0925.html

2 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister (EUT L 201, 27.7.2012, s. 1). Finns på http://eur-lex.europa.eu/legal-content/sv/TXT/PDF/?uri=CELEX:02012R0648-20170103&qid=1492599335405&from=sv

3 BIS, Statistical release, OTC derivatives statistics at end-June 2016, november 2016.

4 Se http://europa.eu/rapid/press-release_MEMO-16-3990_en.htm, november 2016.

som clearas via centrala motparter har ökat stadigt sedan uppgifter om detta först rapporterades; vid utgången av juni 2016 uppgick andelen till 37 % medan den uppgick till 10 % vid utgången av juni 2010[5].

De centrala motparternas snabbt växande roll i det globala finansiella systemet återspeglar inte bara införandet av kraven på central clearing för olika tillgångsklasser[6] utan även att central clearing i ökande grad börjat användas frivilligt mot bakgrund av marknadsaktörernas växande medvetenhet om nyttan av central clearing (clearingkrav blev tillämpliga först i juni 2016)[7]. Enligt Emir-förordningen måste vissa räntederivat och kreditswappar clearas centralt i linje med liknande krav i andra G20-länder[8]. Kapitalreglerna för banker har ändrats för att ge incitament till central clearing och göra bilateral clearing dyrare relativt sett[9], samtidigt som bilaterala transaktioner omfattas av krav på ytterligare säkerhet sedan mars 2017[10].

De centrala motparternas verksamhet kommer att fortsätta att öka under de kommande åren. Krav på obligatorisk clearing införs sannolikt för ytterligare tillgångsklasser[11] och incitamenten att begränsa risker och kostnader leder troligen till ökad frivillig clearing. Förslaget i maj 2017 om att ändra Emir-förordningen på ett riktat sätt för att förbättra dess ändamålsenlighet och proportionalitet kommer att förstärka denna trend, genom att skapa ytterligare incitament för centrala motparter att erbjuda motparter central clearing av derivat.[12] Slutligen kommer fördjupade och mer integrerade kapitalmarknader till följd av kapitalmarknadsunionen att ytterligare öka behovet av gränsöverskridande clearing i EU, vilket ökar de centrala motparternas betydelse och grad av sammankoppling inom det finansiella systemet.

De centrala motparternas växande roll väcker frågor om behovet av att uppgradera tillsynskraven enligt Emir-förordningen, även mot bakgrund av inrättandet av kapitalmarknadsunionen

---

5 BIS, Statistical release, OTC derivatives statistics at end-June 2016, november 2016.

6 FSB, OTC Derivatives Market Reforms, Eleventh progress report on implementation, augusti 2016. Se särskilt avsnitt 3.2.1 om central clearing av standardiserade transaktioner, samt tilläggen C och I för ytterligare uppgifter.

7 https://www.kfw.de/KfW-Group/Newsroom/Aktuelles/Pressemitteilungen/Pressemitteilungen-Details_407936.html

8 Enligt Emir-förordningen ska Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma) utveckla tekniska standarder för specificering av den klass av OTC-derivat som ska omfattas av ett clearingkrav. Esma för också ett offentligt register om clearingkravet. Se sid. 8–10 i det offentliga registret för ytterligare uppgifter om clearingkraven. https://www.esma.europa.eu/sites/default/files/library/public_register_for_the_clearing_obligation_under_emir.pdf

9 Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller bruttosoliditetgrad, stabil nettofinansieringskvot, krav för kapitalbas och kvalificerade skulder, motpartsrisk, marknadsrisk, exponeringar mot centrala motparter, exponeringar mot företag för kollektiva investeringar, stora exponeringar, rapporterings- och informationskrav samt om ändring av förordning (EU) nr 648/2012.

10 Kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/2251 av den 4 oktober 2016, EUT L 340, 15.12.2016, s. 9.

11 Esma har analyserat flera klasser av OTC-räntederivat, OTC-kreditderivat, OTC-aktiederivat och OTC-valutaderivat och föreslagit clearingkrav för vissa av dem. Som det anges i följande tabell skulle Esma kunna överväga ytterligare clearingkrav i framtiden, exempelvis för ”derivat för aktieliknande instrument/flexibla aktiederivat och CFD-kontrakt” och ”icke-levererbara valutaterminer (NDF)”.

12 Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 vad gäller clearingkravet, ett tillfälligt upphävande av clearingkravet, rapporteringskraven, riskbegränsningsteknikerna för OTC-derivatkontrakt som inte clearas av en central motpart, registreringen och tillsynen av transaktionsregister samt kraven för transaktionsregister.

De centrala motparternas växande betydelse i det finansiella systemet och den tillhörande koncentrationen av kreditrisk till dessa infrastrukturer har uppmärksammats av regeringar, reglerings- och tillsynsorgan, centralbanker och marknadsaktörer.

Medan omfattningen och utbredningen av centralt clearade transaktioner har ökat är antalet centrala motparter fortfarande ganska begränsat. Det finns i nuläget 17 centrala motparter etablerade i EU, varav samtliga är godkända enligt Emir-förordningen att tillhandahålla sina tjänster i unionen, även om inte samtliga får cleara samtliga tillgångsklasser (exempelvis får bara två centrala motparter cleara kreditderivat och enbart två cleara inflationsderivat[13]).[14] Ytterligare 28 centrala motparter från tredjeland har godkänts inom ramen för Emir-förordningens likvärdighetsbestämmelser, vilket tillåter dem att tillhandahålla sina tjänster i EU.[15] Clearingmarknaderna är följaktligen integrerade i hela EU och, för vissa tillgångsklasser, i hög grad koncentrerade. De har också starka inbördes samband.[16]

Samtidigt som en högre grad av clearing via korrekt reglerade och övervakade centrala motparter stärker systemets stabilitet överlag innebär riskkoncentrationen att en central motparts fallissemang kan få mycket kraftiga konsekvenser, även om sannolikheten för fallissemang är låg. Med tanke på de centrala motparternas centrala position i det finansiella systemet ger deras ökande systemvikt anledning till oro. De centrala motparterna har själva blivit en källa till systemrisk, eftersom ett fallissemang för en central motpart skulle kunna vålla betydande störningar i det finansiella systemet och få systemviktiga effekter. Exempelvis skulle storskaliga och okontrollerade avslutanden och slutavräkningar av kontrakt som clearas av centrala motparter kunna medföra problem med likviditet och säkerheter på hela marknaden, vilket medför instabilitet på marknaden för underliggande tillgångar och i det finansiella systemet i allmänhet. Liksom vissa andra finansiella mellanhänder kan en central motpart också drabbas av ”rusningar” till följd av att clearingmedlemmar förlorar förtroendet för dess solvens. Detta skulle kunna vålla en likviditetschock för motparten när den försöker fullgöra sina skyldigheter att återlämna huvudsäkerheten, dvs. initialsäkerheten. Effekterna av en central motparts fallissemang till följd av ökad riskkoncentration kommer också att förstärkas genom den växande sammankopplingen mellan centrala motparter både direkt och indirekt via deras medlemmar (vanligtvis stora globala banker) och kunder.

Som ett svar på detta och i linje med samförståndet inom G20[17] antog kommissionen i november 2016 ett förslag till förordning om återhämtning och resolution av centrala motparter[18]. Målet med förslaget är att säkerställa att myndigheter är väl förberedda på att hantera situationer där centrala motparter hamnar på obestånd, då den finansiella stabiliteten måste skyddas och kostnaderna för skattebetalarna begränsas. Förslaget till förordning om

---

13 Se Esmas rapport 2016/658 av den 29 april 2016 om ett EU-omfattande stresstest 2015 av centrala motparter och det relaterade diagrammet i avsnitt 3.1 i den konsekvensbedömning som åtföljer detta förslag.

14 I avsnitt 2.3 i ovannämnda konsekvensbedömning anges i tabell 3 en fullständig förteckning över centrala motparter som är etablerade i unionen.

15 I enlighet med Emir-förordningen offentliggör Esma en förteckning över centrala motparter från tredjeland som har godkänts att tillhandahålla tjänster och verksamhet i unionen. Dessa centrala motparter är etablerade i 15 länder som täcks av likvärdighetsbeslut antagna av kommissionen, däribland Australien, Hongkong, Singapore, Japan, Kanada, Schweiz, Sydkorea, Mexiko, Sydafrika, USA (CFTC), Brasilien, Förenade Arabemiraten, Dubai International Financial Centre (DIFC), Indien och Nya Zeeland.

16 Se avsnitt 2.3 i den konsekvensbedömning som åtföljer detta förslag.

17 På toppmötet i Cannes i november 2011 antog G20-ländernas stats- och regeringschefer FSB:s ”Viktiga attribut för effektiva resolutionssystem för finansinstitut” som en ny internationell standard för resolutionsordningar. Se G20-kommuniké efter toppmötet i Cannes – 3–4 november 2011, avsnitt 13.

18 Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om en ram för återhämtning och resolution av centrala motparter och om ändring av förordningarna (EU) nr 1095/2010, (EU) nr 648/2012 och (EU) 2015/2365, COM(2016) 856 final.

återhämtning och resolution av centrala motparter innebar en förnyad uppmärksamhet på tillsynsramen för centrala motparter från EU och tredjeland som omfattas av Emir-förordningen och den utsträckning i vilken denna ram kan bli mer ändamålsenlig fem år efter antagandet av Emir-förordningen. Förslaget behandlas för närvarande i Europaparlamentet och rådet. Det arbetet behöver samordnas och bli förenligt med resultatet av innevarande förslag.

Tillsynsram för centrala motparter etablerade i EU

Enligt Emir-förordningen övervakas centrala motparter som är etablerade i EU av kollegier bestående av nationella tillsynsmyndigheter, Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma), relevanta medlemmar av Europeiska centralbankssystemet (ECBS) och andra relevanta myndigheter (till exempel tillsynsmyndigheter för de största clearingmedlemmarna, för vissa handelsplatser och för värdepapperscentraler). Dessa kollegier kan innefatta ända upp till 20 medlemsmyndigheter och bygger på att hemlandets myndighet samordnar arbetet. Denna ordning väcker viss oro mot bakgrund av den nuvarande integrationen på marknaden vilken behöver återspeglas i tillsynsramen. Detta är också viktigt för att gå vidare med kapitalmarknadsunionen.

För det första innebär den allt starkare koncentrationen av clearingtjänster till ett begränsat antal centrala motparter och den ökande gränsöverskridande verksamhet som följer av detta att ett antal centrala motparter i ett litet antal enskilda medlemsstater blir allt mer betydelsefulla för hela det finansiella systemet i EU. Med hänsyn till denna trend behöver man se över den nuvarande tillsynsramen, som främst baseras på befogenheten för hemlandets myndighet (vilken i slutändan exempelvis är ansvarig för viktiga beslut som förlängning av tillstånd eller godkännande av utkontrakterings- och samverkansöverenskommelser).

För det andra kan skiljaktiga tillsynsrutiner för centrala motparter i EU (till exempel olika villkor för auktorisation eller modellvalidering) skapa risker för regel- och tillsynsarbitrage från centrala motparters sida och indirekt även från deras clearingmedlemmars eller kunders sida. Kommissionen har uppmärksammat dessa nya risker och behovet av enhetligare tillsyn i sitt meddelande om kapitalmarknadsunionen från september 2016[19] och i det offentliga samrådet om de europeiska tillsynsmyndigheternas verksamhet[20], där både meddelandet och samrådet belyser problemen med olika tillsynsrutiner.

För det tredje återspeglas centralbankernas roll – valutautgivning – inte i tillräcklig mån hos kollegierna för centrala motparter. Eftersom centralbankers och tillsynsmyndigheters uppdrag kan överlappa varandra (särskilt på områden som samverkan och kontroller av likviditetsrisk) kan obalanser uppstå om tillsynsmyndigheternas åtgärder inverkar på centralbankernas huvudansvarsområden i fråga om exempelvis prisstabilitet, penningpolitik och betalningssystem. I krissituationer kan sådana obalanser öka hotet mot den finansiella stabiliteten om ansvarsfördelningen mellan myndigheterna är oklar.

Tillsynsram för centrala motparter från tredjeland

En betydande mängd finansiella instrument utställda i medlemsstaternas valutor clearas i dag genom godkända centrala motparter från tredjeland. Exempelvis uppgår det teoretiska belopp som är utestående vid Chicago Mercantile Exchange i USA till 1,8 biljoner euro för räntederivat utställda i euro och till 348 miljarder svenska kronor för räntederivat utställda i svenska kronor. Detta väcker oro av flera skäl.

För det första har genomförandet av Emir-förordningens system för likvärdighet och godkännande uppvisat vissa brister, särskilt angående den löpande tillsynen. Efter det att en

---

19 Meddelande om ”Tillståndet i unionen 2016: Fullbordandet av kapitalmarknadsunionen – Kommissionen påskyndar reformerna”, 14 september 2016, IP/16/3001.

20 Offentligt samråd om de europeiska tillsynsmyndigheternas verksamhet, 21 mars 2017–16 maj 2017.

central motpart från tredjeland har godkänts har Esma i synnerhet stött på svårigheter med att få tillgång till information från den centrala motparten, att genomföra kontroller på plats hos motparten och att utväxla information med berörda reglerings- och tillsynsorgan samt centralbanker i EU. Därmed uppstår en risk för att rutiner eller anpassningar av riskhanteringsmodeller hos centrala motparter i tredjeland inte upptäcks eller åtgärdas, vilket kan få betydande effekter på den finansiella stabiliteten för enheter i EU.

För det andra får riskerna för obalanser mellan tillsynsmyndigheternas och centralbankernas mål i kollegierna en extra dimension när även centrala motparter från tredjeland, övervakade av myndigheter utanför EU, är involverade.

För det tredje finns det en risk för att ändringar av regler för centrala motparter och/eller tillsynsramen i ett tredjeland kan inverka negativt på resultatet av reglering eller tillsyn och leda till olika konkurrensvillkor mellan centrala motparter etablerade i EU och centrala motparter från tredjeland, vilket också kan medföra regel- och tillsynsarbitrage. I nuläget finns det ingen mekanism som säkerställer att EU informeras automatiskt när sådana ändringar sker och kan vidta lämpliga åtgärder.

Dessa problem växer troligen under de kommande åren eftersom kapitalmarknadernas globala karaktär innebär att centrala motparter från tredjeland lär få allt större betydelse. Utöver de 28 centrala motparter från tredjeland som redan godkänts av Esma har ytterligare 12 centrala motparter från tio jurisdiktioner ansökt om godkännande[21] och väntar på kommissionens beslut om likvärdighet för deras reglerings- och tillsynsramar.

Dessutom clearas i dag en betydande volym av derivattransaktioner i euro (och andra transaktioner som omfattas av EU:s clearingkrav) hos centrala motparter belägna i Förenade kungariket. När detta land lämnar EU kommer följaktligen en betydande förändring att ske av andelen sådana transaktioner som clearas hos centrala motparter utanför EU:s jurisdiktion, vilket förvärrar de problem som beskrivs ovan. Detta medför betydande utmaningar för skyddet av den finansiella stabiliteten i EU, vilka man måste ta itu med.

Mot bakgrund av detta antog kommissionen den 4 maj 2017 ett meddelande om att hantera utmaningar för kritiska finansmarknadsinfrastrukturer och vidareutveckla kapitalmarknadsunionen[22]. I meddelandet anges att ytterligare ändringar av Emir-förordningen kommer att krävas för att förbättra det nuvarande regelverket för att säkerställa finansiell stabilitet och stödja ytterligare utveckling och fördjupning av kapitalmarknadsunionen.

Behov av att förbättra den nuvarande tillsynsramen

I takt med att clearingmiljön i EU fortsätter att utvecklas måste ordningen för krisförebyggande och hantering av centrala motparter vara så ändamålsenlig som möjligt. Emir-förordningen och kommissionens förslag till förordning om återhämtning och resolution av centrala motparter är viktiga steg på vägen. Fem år efter antagandet av Emir-förordningen har emellertid clearingens växande volym, komplexitet och gränsöverskridande dimension i EU och globalt framhävt brister i ramen för tillsyn över centrala motparter etablerade i EU och från tredjeland. I detta förslag anges därför specifika ändringar av Emir-förordningen och

---

21 I enlighet med Esmas vägledande förteckning över centrala motparter från tredjeland som har ansökt om godkännande enligt artikel 25 i Emir-förordningen.

22 *Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet och Europeiska centralbanken om att hantera utmaningar för kritiska finansmarknadsinfrastrukturer och vidareutveckla kapitalmarknadsunionen*, Bryssel, 4 maj 2017, COM(2017) 225 final.

Esma-förordningen[23], i synnerhet för att inrätta en tydlig och konsekvent tillsynsram för centrala motparter som är etablerade i EU och centrala motparter från tredjeland.

I den konsekvensbedömningsrapport som åtföljer detta förslag behandlas kostnaderna för och nyttan med dessa ändringar. Där beskrivs ett antal handlingsalternativ för att stärka tillsynen av centrala motparter på EU-nivå, ytterligare involvera de utgivande centralbankerna i tillsynen av centrala motparter och skärpa EU:s förmåga att övervaka, identifiera och begränsa risker knutna till centrala motparter från tredjeland.

I konsekvensbedömningen ges omfattande belägg för att de föreslagna ändringarna på ett ändamålsenligt sätt kommer att förstärka stabiliteten överlag i EU:s finansiella system och minska ytterligare den redan låga risken (dock med mycket stora konsekvenser) för fallissemang hos en central motpart, samtidigt som kostnaderna för marknadsaktörer minimeras. De föreslagna ändringarna bidrar också till en vidareutveckling och fördjupning av kapitalmarknadsunionen, i linje med kommissionens politiska prioriteringar.

1.2. Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området

Detta förslag är relaterat till och förenligt med ett antal andra EU-åtgärder och pågående initiativ med syfte att i) hantera centrala motparters systemvikt, ii) främja användningen av central clearing och iii) göra tillsynen på EU-nivå mer effektiv och ändamålsenlig, både inom och utanför EU.

För det första är detta förslag förenligt med det kommissionsförslag[24] till förordning om återhämtning och resolution av centrala motparter som antogs i november 2016. Genom det förslaget eftersträvas att myndigheter på EU-nivå och nationella myndigheter är väl förberedda på att hantera situationer där centrala motparter hamnar på obestånd, upprätthålla den finansiella stabiliteten och undvika att kostnader för omstrukturering och resolution av centrala motparter på obestånd övervältras på skattebetalarna. Genom kommissionens förslag vill man säkerställa att, i det osannolika scenario där centrala motparter står inför allvarliga problem eller fallissemang, de kritiska funktionerna hos centrala motparter säkras samtidigt som den finansiella stabiliteten upprätthålls och det undviks att kostnaderna för omstrukturering och resolution av centrala motparter på obestånd övervältras på skattebetalarna. Den krishanteringsram för återhämtning och resolution av centrala motparter som ingår i förslaget baseras på de bästa möjliga arrangemang för krisförebyggande (dvs. för reglering och övervakning av centrala motparter) som finns inom ramen för Emir-förordningen. Genom att ytterligare stärka tillsynen av centrala motparter enligt Emir-förordningen borde risken, låt vara att den inte är stor, för att behöva tillgripa återhämtnings- och resolutionsåtgärder minska ytterligare. De anpassningar och förbättringar av tillsynen som införs genom detta förslag behöver också återspeglas på lämpligt sätt i det lagstiftningsförslag om återhämtning och resolution av centrala motparter som är under behandling. Riktade ändringar kan också bli nödvändiga för att beakta den nya rollen för exekutivorganet för frågor om centrala motparter inom kollegier enligt Emir-förordningen och sedermera i resolutionskollegier.

---

[23] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 84).

[24] Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om en ram för återhämtning och resolution av centrala motparter och om ändring av förordningarna (EU) nr 1095/2010, (EU) nr 648/2012 och (EU) 2015/2365.

För det andra är detta förslag relaterat till det kommissionsförslag[25] om ändring av kapitalkravsförordningen[26] som antogs i november 2016. Genom det förslaget vill man från beräkningen av trösklarna för bruttosoliditetsgrad undanta de initialsäkerheter för centralt clearade derivattransaktioner som mottas av clearingmedlemmar i kontanter från deras kunder och som överförs till centrala motparter. Förslaget innebär således en förenklad tillgång till clearing – eftersom kapitalkraven för att erbjuda kundclearingtjänster eller indirekta clearingtjänster minskar – vilket återigen ökar de centrala motparternas betydelse i det finansiella systemet.

För det tredje kompletterar detta förslag det kommissionsförslag om riktade ändringar av Emir-förordningen[27] som antogs i maj 2017. Genom förslaget vill man förenkla vissa Emir-krav och göra dem mer proportionella i syfte att begränsa överdrivna kostnader för marknadsaktörerna, utan att den finansiella stabiliteten äventyras. Detta förslag borde således ge marknadsaktörerna ytterligare incitament att använda central clearing – vilket återigen ökar de centrala motparternas betydelse i det finansiella systemet.

För det fjärde är detta förslag förenligt med det samråd som kommissionen inledde i mars 2017 angående de europeiska tillsynsmyndigheternas verksamhet[28], med målet att stärka dessa myndigheter och göra dem mer ändamålsenliga och effektiva.

För det femte är förslaget förenligt med erfarenheterna av att genomföra och kontrollera efterlevnaden av tredjelandsbestämmelser i EU:s finanslagstiftning, som de beskrivs i arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar om likvärdighet[29]. I detta arbetsdokument ges en faktabaserad översikt över processen för tredjeländers likvärdighet i EU-lagstiftningen om finansiella tjänster. Där beskrivs erfarenheterna av att genomföra och kontrollera efterlevnaden av tredjelandsbestämmelser i EU:s finanslagstiftning. Där beskrivs även huvudinslagen i likvärdighet (till exempel utövande av bemyndiganden, bedömning, övervakning i efterhand) och ger större klarhet i hur dessa uppgifter hanteras i praktiken.

För det sjätte är detta förslag förenligt med det arbete som pågår internationellt inom rådet för finansiell stabilitet (FSB) och som bland annat syftar till att i) främja användning av central clearing och gränsöverskridande arrangemang mellan jurisdiktioner för att förbättra derivatmarknadens stabilitet, ii) få till stånd en enhetlig tillämpning av de principer för finansmarknadsinfrastrukturer (PFMI) som tagits fram av kommittén för betalnings- och marknadsinfrastruktur (CPMI) och Internationella organisationen för värdepapperstillsyn (Iosco), iii) övervaka genomförandet av G20-ländernas derivatmarknadsreformer (genom FSB:s arbetsgrupp för OTC-derivat), och iv) utarbeta ytterligare riktlinjer för resolution av centrala motparter (FSB:s resolutionsgrupp).

---

25 Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller bruttosoliditetgrad, stabil nettofinansieringskvot, krav för kapitalbas och kvalificerade skulder, motpartsrisk, marknadsrisk, exponeringar mot centrala motparter, exponeringar mot företag för kollektiva investeringar, stora exponeringar, rapporterings- och informationskrav samt om ändring av förordning (EU) nr 648/2012.

26 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012.

27 Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 vad gäller clearingkravet, ett tillfälligt upphävande av clearingkravet, rapporteringskraven, riskbegränsningsteknikerna för OTC-derivatkontrakt som inte clearas av en central motpart, registreringen och tillsynen av transaktionsregister samt kraven för transaktionsregister.

28 ”Offentligt samråd om de europeiska tillsynsmyndigheternas verksamhet”, 21.3.2017, finns på https://ec.europa.eu/info/finance-consultations-2017-esas-operations_en

29 Bedömning av EU:s likvärdighetsbeslut i politiken för finansiella tjänster, 27.2.2017, SWD(2017) 102 final, finns på https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/eu-equivalence-decisions-assessment-27022017_en.pdf

1.3. Förenlighet med unionens politik inom andra områden

Detta förslag relaterar också till och är förenligt med kommissionens pågående arbete för att vidareutveckla kapitalmarknadsunionen. Behovet av att ytterligare utveckla och integrera EU:s kapitalmarknader framhävdes i meddelandet om kapitalmarknadsunionen från september 2016[30]. En enhetligare tillsyn över centrala motparter på EU-nivå kan stödja utvecklingen av fördjupade och bättre integrerade kapitalmarknader, eftersom mer effektiva och motståndskraftiga centrala motparter är väsentliga för en väl fungerande kapitalmarknadsunion. För att uppnå detta uppmanade kommissionen i sitt meddelande om halvtidsöversynen av kapitalmarknadsunionen[31], vilket antogs den 8 juni 2017, till starkare befogenheter för Esma i syfte att främja en mer ändamålsenlig och konsekvent tillsyn i hela EU och utanför EU. De större och mer likvida finansmarknader som skapas genom kapitalmarknadsunionen kommer likaledes att leda till att ännu fler transaktioner clearas via centrala motparter, vars systemvikt då stärks. Med hänsyn till de potentiellt ökade volymerna och de befintliga möjligheterna till regel- och tillsynsarbitrage krävs ytterligare förstärkning av tillsynsramen för att uppnå en stark och stabil kapitalmarknadsunion.

Dessutom är förslaget förenligt med det diskussionsunderlag om en fördjupad ekonomisk och monetär union som kommissionen antog den 31 maj 2017[32]. I diskussionsunderlaget sägs i synnerhet att fullbordandet av en genuin finansiell union är väsentligt för att skapa en ändamålsenlig och stabil ekonomisk och monetär union. Enligt diskussionsunderlaget innefattar detta att fortsätta arbetet med redan framlagda förslag, däribland att fullborda kapitalmarknadsunionen. Förslaget kommer att bidra till fördjupade och integrerade kapitalmarknader genom att säkerställa en mer enhetlig tillsyn över centrala motparter på EU-nivå.

Genom att hantera framväxande hot mot ett smidigt fungerande finansiellt system säkerställer förslaget också att finansmarknaderna kan fortsätta att bidra till hållbar långsiktig tillväxt för en ytterligare fördjupad inre marknad, vilket ligger i konsumenters och företags intresse och är en del av kommissionens insatser för att stödja investeringar, tillväxt och sysselsättning.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

2.1. Rättslig grund

Den rättsliga grunden för detta förslag är artikel 114 i EUF-fördraget, som utgör den rättsliga grunden för Emir- och Esma-förordningen. I den analys som utförts inom ramen för konsekvensbedömningsrapporten identifieras de inslag i Emir-förordningen som behöver ändras för att förbättra stabiliteten överlag i EU:s finansiella system och ytterligare minska den redan låga risken (dock med mycket stora konsekvenser) för fallissemang hos en central motpart, samtidigt som kostnaderna för marknadsaktörer minimeras. Enbart medlagstiftarna har behörighet att anta de nödvändiga ändringarna. Ändringar av Esma-förordningen krävs för att inrätta exekutivorganet för frågor om centrala motparter, vilket får viktiga uppgifter inom ramen för Emir-förordningen.

---

30 Kapitalmarknadsunionen - Att påskynda reformarbetet, 14.9.2016, COM(2016) 601 final, finns på https://ec.europa.eu/transparency/regdoc/rep/1/2016/EN/1-2016-601-EN-F1-1.PDF

31 Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén om halvtidsöversynen av handlingsplanen för kapitalmarknadsunionen (COM(2017) 292 final, 8.6.2017), finns på https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/communication-cmu-mid-term-review-june2017_en.pdf

32 Diskussionsunderlag om en fördjupad ekonomisk och monetär union, Europeiska kommissionen, 31 maj 2017, finns på https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/reflection-paper-emu_en_2.pdf

2.2. Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)

Emir-förordningen är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater. I den anges den tillsynsram som gäller för både centraliserade motparter etablerade i EU och centraliserade motparter från tredjeland som tillhandahåller clearingtjänster till clearingmedlemmar eller handelsplatser som är etablerade i EU. Enligt Emir-förordningen har den medlemsstat där en central motpart är etablerad en väsentlig roll i tillsynsramen. Medlemsstaterna och de nationella tillsynsorganen kan emellertid inte på egen hand lösa de systemrisker som uppstår genom att i hög grad integrerade och sammankopplade centrala motparter bedriver verksamhet över gränserna som sträcker sig utöver de nationella jurisdiktionerna. Vidare kan medlemsstaterna på egen hand inte begränsa de risker som följer av olika nationella tillsynsrutiner. Medlemsstaterna och de nationella myndigheterna kan inte heller åtgärda de systemrisker som centrala motparter från tredjeland kan vålla den finansiella stabiliteten i EU som helhet.

Emir-förordningens mål att förbättra de centrala motparternas säkerhet och effektivitet genom att fastställa enhetliga krav för deras verksamhet kan inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna enskilt och kan därför, på grund av åtgärdens omfattning, uppnås bättre på EU-nivå, i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget.

2.3. Proportionalitetsprincipen

Förslaget syftar till att säkerställa att Emir-förordningens tillsynsram uppfyller målet att reducera systemrisken på derivatmarknaderna på ett mer proportionellt och ändamålsenligt sätt och till minsta möjliga kostnader för marknadsaktörerna. I förslaget anges en effektiviserad ram för tillsyn över centrala motparter med auktorisation på EU-nivå, där rollerna och ansvarsområdena för alla olika involverade nationella myndigheter och myndigheter och institutioner på EU-nivå klargörs. Genom att omkalibrera tillsynsramen bidrar förslaget till att beakta de centrala motparternas allt mer gränsöverskridande systemkaraktär, samtidigt som myndigheterna i etableringsmedlemsstaten behåller de skatterelaterade skyldigheterna. Genom förslaget införs också en metod varigenom centrala motparter från tredjeland kan uppfylla Emir-kraven genom att iaktta sina egna nationella jämförbara regler, vilket möjliggör ett proportionellt tillvägagångssätt inriktat på den systemvikt som centrala motparter från tredjeland har för EU:s marknader. Samtidigt går förslaget inte utöver vad som krävs för att uppnå Emir-förordningens mål om att minska systemrisken, genom att inrätta transparenta och objektiva kriterier för att identifiera, övervaka och begränsa de risker som centrala motparter från tredjeland medför för EU:s finansiella stabilitet. Förslaget bidrar således direkt till att göra Emir-förordningens tillsynsram mer proportionell överlag. Likaledes inför förslaget enbart riktade ändringar av Esma-förordningen som inte går utöver vad som krävs för att Esma ska kunna utföra de uppgifter som fastställs i Emir-förordningen

2.4. Val av instrument

Emir-förordningen och den rättsakt genom vilken Esma inrättas är båda förordningar och behöver således ändras genom ett rättsligt instrument av samma typ.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

3.1. Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning

I den konsekvensbedömningsrapport som åtföljer detta förslag analyseras i vilken utsträckning den befintliga Emir-tillsynsramen för centrala motparter etablerade inom och utanför EU har uppfyllt sitt mål att säkerställa likvärdiga villkor för tillhandahållandet av centrala motpartstjänster på ett ändamålsenligt och effektivt sätt, samtidigt som tillsynsramen är konsekvent, relevant och ger ett mervärde på EU-nivå. Analysen återspeglar också resultatet av de två sakkunnigbedömningar av tillsynskollegiernas funktion inom ramen för Emir-förordningen som Esma utförde 2015[33] och 2016[34]. Analysen bygger också på Esmas bedömning av Emir-förordningens befintliga regler om likvärdighet och godkännande beträffande tredjeland, som en del av en rapport till kommissionen inom ramen för översynen av Emir-förordningen[35].

När det gäller **ändamålsenligheten** hos Emir-förordningens tillsynsram för centrala motparter som är etablerade i EU visar den praktiska erfarenheten att samarbetet mellan kollegiemedlemmar i den nuvarande strukturen har gjort det möjligt att framföra synpunkter från de olika tillsynsmyndigheterna för de aktörer som är involverade i central clearing, vilket bidragit till målet om en enhetligare tillsyn och likvärdiga villkor mellan centrala motparter som är etablerade i EU. Det finns dock problem avseende konsekvensen mellan medlemsstaterna angående tillsyn över centrala motparter, vilket tyder på att det kan behövas ett mer ändamålsenligt tillvägagångssätt för gränsöverskridande tillsyn över centrala motparter. I synnerhet graden av samarbete mellan kollegiemedlemmar varierar avsevärt beroende på kollegiets roll i beslutsprocessen. Esma noterar att kollegierna för centrala motparter i allmänhet har underlättat ett tvåvägssamarbete under auktorisationsprocessen: å ena sidan har de nationella behöriga myndigheter som har ordföranderollen fått vettiga och konstruktiva synpunkter från kollegiemedlemmar till hjälp inför deras riskbedömning, samtidigt som kollegiemedlemmar fått den information de behövt för att rösta om antagandet av ett gemensamt yttrande.[36] Graden av samarbete var dock lägre när det inte fanns något behov av ett sådant yttrande. Esma ser således en risk för att kollegierna för centrala motparter efter auktorisationen enbart blir ett forum för informationsutbyte snarare än ett ändamålsenligt övervakningsverktyg. Inledande observationer tyder också på att i) olika kollegiemedlemmar medverkar i olika hög grad i kollegiets diskussioner och att ii) den tillsynsstrategi som tillämpas av de nationella behöriga myndigheter som har ordföranderollen i kollegiet varierar i betydande mån, till och med i fall som rör jämförbara centrala motparter. De gemensamma mallar som tagits fram av Esma för att främja enhetlig tillsyn mellan nationella behöriga myndigheter som har ordföranderollen har inte lyckats lösa det problemet, eftersom de nationella behöriga myndigheterna utövar sina befogenheter på olika sätt.

---

33 Esma-översyn av kollegier för centrala motparter inom ramen för Emir-förordningen, januari 2015. https://www.esma.europa.eu/sites/default/files/library/2015/11/2015-20-_report_on_esma_review_of_ccp_colleges.pdf

34 Esma-sakkunnigbedömning inom ramen för Emir-förordningens artikel 21 av tillsynsmyndigheters åtgärder rörande de krav på marginalsäkerheter och säkerheter som centrala motparter måste uppfylla, 22 december 2016, ESMA/2016/1683. https://www.esma.europa.eu/sites/default/files/library/2016-1683_ccp_peer_review_report.pdf

35 Esmas Emir-översynsrapport nr 4, synpunkter från Esma inom ramen för kommissionens samråd om Emir-översynen, 13 augusti 2015, ESMA/2015/1254. https://www.esma.europa.eu/sites/default/files/library/2015/11/esma-2015-1254_-_emir_review_report_no.4_on_other_issues.pdf

36 Esma-sakkunnigbedömning 2015, s. 16, punkt 30.

Förbättringar kan således ske i fråga om att få en mer konsekvent tillsyn över centrala motparter på EU-nivå, skapa mer likvärdiga villkor i EU och uppnå en enhetligare tillsyn.

När det gäller ändamålsenligheten hos tillsynen över centrala motparter från tredjeland har den nuvarande ordningen möjliggjort för Esma att godkänna 28 centrala motparter från tredjeland, för tillhandahållande av clearingtjänster till motparter i EU. Detta är i linje med G20-ländernas mål att främja gränsöverskridande arrangemang. Samtidigt anser de flesta svarande i Emir-samrådet (huvudsakligen finansiella företag och branschorganisationer) att Emir-förordningens likvärdighetsordning för centrala motparter från tredjeland i praktiken har skapat en situation där kraven på centrala motparter etablerade i EU möjligen är strängare än kraven på centrala motparter från tredjeland, vilket leder till olika konkurrensvillkor och är till nackdel för EU:s centrala motparter. Esma framhöll också att Emir-strategin gentemot centrala motparter från tredjeland är extremt flexibel, där man till fullo förlitar sig på de regler och tillsynsvillkor som finns i tredjeland samtidigt som majoriteten av tredjelandsjurisdiktionerna betraktar centrala motparter från tredjeland som systemviktiga infrastrukturer och bevakar dem striktare. Esma anförde att även om den nuvarande Emir-strategin skulle kunna vara en modell i fråga om ömsesidig tillit kan situationen i EU bli riskabel om EU kvarstår som den enda jurisdiktion som i omfattande grad litar på tredjeländers regler och myndigheter och detta gynnar inte centrala motparter etablerade i EU.

När det gäller **effektiviteten** stödde en majoritet av de svarande i Emir-samrådet målet att säkerställa lika villkor mellan centrala motparter etablerade i EU genom att främja en homogen tillämpning av Emir-förordningen. Samtidigt framhöll de längden på godkännandeprocessen och anförde att tidsfristen för godkännande i vissa fall kunde förlängas på obestämd tid av de nationella behöriga myndigheter som har ordföranderollen, vilket skapar rättsosäkerhet. Några svarande pekade också på behovet av större transparens i kollegiernas arbete, inte enbart för de centrala motparterna när de ansöker om auktorisation och utvidgning av tjänster utan även för användare av centrala motparter så att de får mer insyn i auktorisationsprocessen och dess konsekvenser. Flera myndigheter, branschaktörer och marknadsinfrastrukturaktörer efterfrågade större klarhet i processen och tidsramen för auktorisation och utvidgning av tjänster som ska tillhandahållas av centrala motparter. De svarande föreslog att Emir-förordningen borde klargöra villkoren för kollegiets arbetsprocess, särskilt de olika kollegiemedlemmarnas roller och skyldigheter. Förbättringar kan således ske, i synnerhet i fråga om en effektivare tillsyn över centrala motparter etablerade i EU. Detta skulle kunna bidra till ett effektivare samarbete mellan nationella tillsynsorgan och tillsynsorgan på EU-nivå, vilket gör att man undviker en dubblering av tillsynsuppgifter och effektiviserar motsvarande allokering av tid och resurser.

När det gäller den nuvarande tillsynsramen för centrala motparter från tredjeland ansåg de branschorganisationer som svarat på Emir-samrådet att kommissionen tar för lång tid på sig att slutföra sina likvärdighetsbedömningar. Esma anförde också en rad problem angående effektiviteten i processen för att godkänna centrala motparter från tredjeland. För det första ansåg man att processen är rigid och betungande, vilket visas av det begränsade antal godkännandebeslut som fattades 2015. För det andra påpekade Esma att godkännanden av centrala motparter från tredjeland innebär en stor administrativ börda för Esma.

När det gäller **relevans** utgör Emir-förordningens tillsynsram en viktig del i de internationella insatserna för att öka stabiliteten på den globala OTC-derivatmarknaden, samtidigt som gränsöverskridande godkännandearrangemang mellan jurisdiktioner underlättas. Emir-förordningens tillsynsram säkerställer också att de finansiella marknaderna fortsätter att bidra till en hållbar och långfristig tillväxt, som ytterligare fördjupar den inre marknaden i

konsumenters och företags intresse och som en del av kommissionens insatser för att stödja investeringar, tillväxt och sysselsättning.

Som det beskrivs i avsnitt 2.4 i den konsekvensbedömningsrapport som åtföljer detta förslag **hänger** tillsynsramen enligt Emir-förordningen **samman** med andra EU-rättsakter som syftar till att i) hantera centrala motparters systemvikt, ii) främja användningen av central clearing och iii) göra tillsynen på EU-nivå mer effektiv och ändamålsenlig, både inom och utanför EU.

När det slutligen gäller ett **mervärde på EU-nivå** har Emir-förordningens tillsynsram fyllt en lucka genom att införa en ny mekanism som underlättar enhetligare tillsyn på EU-nivå, för att hantera de systemrisker som vållas av centrala motparter som erbjuder clearingtjänster till motparter i EU.

3.2. Samråd med berörda parter

Detta förslag bygger på flera offentliga samråd.

För det första beaktas de synpunkter som inkommit från berörda parter och offentliga myndigheter efter offentliggörandet av kommissionens meddelande av den 4 maj 2017 om att hantera utmaningar för kritiska finansmarknadsinfrastrukturer och vidareutveckla kapitalmarknadsunionen[37]. I meddelandet anges att med tanke på utmaningarna inom området för clearing av derivat krävs ytterligare ändringar för att säkerställa finansiell stabilitet och säkerhet och sundhet för centrala motparter som är systemviktiga för de finansiella marknaderna i hela EU, och för att stödja en vidareutveckling av kapitalmarknadsunionen.

För det andra bygger förslaget på de synpunkter som specifikt gäller Emir-förordningen och tillsynen över centrala motparter som inkommit inom ramen för det samråd om de europeiska tillsynsmyndigheternas verksamhet som var öppet under perioden 21 mars 2017–17 maj 2017. Målet med det samrådet var att få en tydligare överblick över de områden där de europeiska tillsynsmyndigheternas ändamålsenlighet och effektivitet skulle kunna förstärkas och förbättras[38].

För det tredje beaktar förslaget de synpunkter angående enhetligare tillsyn som inkommit inom samrådet om halvtidsöversynen av kapitalmarknadsunionen, vilket var öppet under perioden 20 januari 2017–17 mars 2017[39]. Målet med det samrådet var att få in synpunkter från berörda parter på hur det nuvarande programmet för kapitalmarknadsunionen skulle kunna uppdateras och fullbordas, så att det utgör en stark policyram för utveckling av kapitalmarknaderna. Det samrådet genererade 178 svar.

För det fjärde beaktar förslaget synpunkter som specifikt gäller Emir-tillsynsramen, inom ramen för det samråd om en översyn av Emir-förordningen som var öppet mellan maj och augusti 2015. Det samrådet genererade mer än 170 svar från en bred grupp av berörda parter och offentliga myndigheter[40].

---

37 *Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet och Europeiska centralbanken om att hantera utmaningar för kritiska finansmarknadsinfrastrukturer och vidareutveckla kapitalmarknadsunionen*, Bryssel, 4 maj 2017, COM(2017) 225 final.

38 Samrådet och det relaterade uppföljningsyttrandet finns på https://ec.europa.eu/info/finance-consultations-2017-esas-operations_en

39 Samrådet finns på https://ec.europa.eu/info/finance-consultations-2017-cmu-mid-term-review_en

40 Samrådet och en sammanfattning av svaren finns på http://ec.europa.eu/finance/consultations/2015/emir-revision/index_en.htm

De svarande uppgav allmänt att Emir-förordningens nuvarande tillsynsram bidrar till att öka säkerhet och sundhet hos de centrala motparter som är etablerade i EU, med ett generellt stöd för den roll som utförs av tillsynskollegier. De svarande framhöll också att flertalet av Emir-kraven har börjat gälla först nyligen och att det därför skulle vara förhastat att överväga en fullständig översyn av den befintliga tillsynsstrukturen. De svarande, särskilt offentliga myndigheter, underströk att med tanke på de olika typer av centrala motparter (lokala samt gränsöverskridande) som bedriver verksamhet borde de nationella behöriga myndigheterna fortfarande vara aktivt involverade i tillsynen. Många svarande betonade dock också att de centrala motparternas verksamhet har gränsöverskridande systembetydelse och att tillsyn enbart på nationell nivå därför bör undvikas. Majoriteten av de svarande uttryckte stöd för enhetligare tillsyn på EU-nivå över centrala motparter och uppgav att den nuvarande ordningen är uppsplittrad och ineffektiv. Som skäl till att utvidga tillsynsbefogenheterna på EU-nivå angav de svarande ökad gränsöverskridande verksamhet, de centrala motparternas systemvikt och tillgången till likviditet i euroområdet. I fråga om en utvidgning av direkta tillsynsbefogenheter på EU-nivå över centrala motparter etablerade i EU och från tredjeland varnade inte desto mindre de svarande för att en sådan utvidgning måste överensstämma med subsidiaritets- och proportionalitetsprincipen, särskilt eftersom det inte finns någon EU-struktur som har tillräckliga medel att hantera en central motpart på obestånd, oavsett hur begränsad den risken är. Slutligen underströk ett antal svarande, däribland Esma[41], behovet av att förbättra den nuvarande tillsynsramen för centrala motparter från tredjeland.

3.3. Konsekvensbedömning

Kommissionen gjorde en konsekvensbedömning av relevanta policyalternativ. De bedömdes mot bakgrund av huvudmålen att säkerställa säkerhet och effektivitet hos centrala motparter som är systemviktiga på EU:s marknader och förbättra den finansiella stabiliteten i EU, utan att det globala systemet splittras upp.

En konsekvensbedömningsrapport godkändes av nämnden för lagstiftningskontroll den 2 juni 2017. Den hade lagts fram för nämnden den 22 maj och denna lämnade via ett skriftligt förfarande ett antal rekommendationer till förbättringar. En ny konsekvensbedömning lades därför fram för nämnden den 30 maj. Följande ändringar av konsekvensbedömningen gjordes för att beakta nämndens rekommendationer:

1. Särskilda systemrisker kopplade till Förenade kungarikets utträde ur EU: Ytterligare beskrivning av de ändringar som rör Förenade kungarikets utträde ur EU i avsnittet om grundscenariot, som en del av kapitlet om policyalternativ.

2. Föredraget policyalternativ för begränsning av risker knutna till centrala motparter från tredjeland: En mer detaljerad beskrivning av hur alternativ 3 avseende en tillsyn baserad på kriterier eller trösklar skulle fungera i praktiken för centrala motparter från tredjeland, beroende på de risker de innebär för EU.

3. Effekten av föredragna policyalternativ på systemrisker: En mer detaljerad beskrivning av de gränsöverskridande initiativens roll i fråga om centrala motparter etablerade i EU och från tredjeland. Ett klargörande av att avvägningen mellan tillsynsbörda och finansiell stabilitet skulle stå i proportion till EU:s exponering mot risker knutna till centrala motparter från tredjeland. En förklaring om att en riktad lokaliseringspolitik skulle minimera kostnaderna.

---

[41] Se Emir-översynsrapport nr 4 av den 13 augusti 2015, som en del av kommissionens samråd om översyn av Emir-förordningen, s. 19–21, tillgänglig på https://www.esma.europa.eu/sites/default/files/library/2015/11/esma-2015-1254_-_emir_review_report_no.4_on_other_issues.pdf

4. Övriga frågor: i) Ett klargörande av hur beslutsprocessen i exekutivorganet skulle fungera jämfört med beslutsprocessen hos befintliga kollegier, ii) ett fastställande av operativa mål i kapitlet om övervakning och utvärdering och iii) en ytterligare förklaring till varför det inte finns någon formell utvärdering av centrala motparter etablerade i EU som en bilaga till konsekvensbedömningsrapporten.

De handlingsalternativ som övervägs i konsekvensbedömningen rör riktade ändringar av Emir-förordningens tillsynsram för både centrala motparter etablerade i EU och de centrala motparter från tredjeland som erbjuder eller är villiga att erbjuda sina tjänster för motparter i EU. För att uppnå de eftersträvade målen föredrogs följande policyalternativ:

- För att stärka tillsynen över centrala motparter etablerade i EU bör den nuvarande tillsynsramen rationaliseras och centraliseras ytterligare genom inrättandet av en europeisk tillsynsmekanism, där de nationella myndigheterna, utgivande centralbanker och Esma medverkar inom ramen för sina befogenheter. Detta skulle förbättra samstämmigheten i tillsynsreglerna för centrala motparter etablerade i EU genom att främja lika konkurrensvillkor mellan europeiska centrala motparter och enhetlighet i tillämpningen av Emir-förordningen i EU, samtidigt som specifika tillsynsansvarsområden och relaterade nationella skattebehörigheter överensstämmer med varandra. Detta bidrar till lägre kostnader på både institutionell nivå, genom att överlappningar i myndigheternas tillsynsansvar undviks, och för centrala motparter, genom att deras tillsynsram förenklas och risken för dubbelarbete i tillsynen begränsas.
- För att stärka den tillsynsram i EU som är avsedd att begränsa risker relaterade till centrala motparter från tredjeland sägs det i konsekvensbedömningsrapporten att centrala motparter från tredjeland skulle kunna omfattas av en ”glidande skala” av ytterligare tillsynskrav, där tillsynen utförs av Esma och genom relevanta gränsöverskridande initiativ utifrån objektiva kriterier eller trösklar. Graden av och intensiteten i EU:s tillsyn skulle stå i proportion till och bero på de risker som de centrala motparterna från tredjeland utgör för EU. Olika kriterier eller trösklar skulle kunna fastställas: centrala motparter vars verksamhet inte har stora konsekvenser (centrala motparter i kategori 1) skulle i huvudsak omfattas av en fortsatt tillämpning av Emir-förordningens likvärdighets- och godkännandeordning, medan centrala motparter vars verksamhet har medelstora eller stora konsekvenser (centrala motparter i kategori 2) skulle omfattas av en glidande skala av ytterligare tillsynskrav, där slutet av spektrumet utgörs av ett krav på auktorisation och etablering på EU-nivå för alla centrala motparter från tredjeland som innebär en särskilt stor exponeringsrisk för EU och stabiliteten i dess finansiella system.
- Denna gradvisa glidande skala av tillsynskrav möjliggör en proportionell och balanserad tillsyn över centrala motparter från tredjeland och en tillräcklig begränsning av tillhörande systemrisk, utan att det globala systemet splittras upp på ett onödigt sätt eller att kostnaderna för marknadsaktörer blir överdrivet stora. Detta förbättrar möjligheterna för tillsynsorgan i EU och gränsöverskridande initiativ att hantera risker knutna till centrala motparter från tredjeland och säkerställa likvärdiga konkurrensvillkor mellan centrala motparter etablerade i EU och centrala motparter från tredjeland, samtidigt som möjligheterna att kontrollera att centrala motparter från tredjeland följer reglerna förbättras. Även om detta alternativ kan innebära vissa ytterligare kostnader på institutionell nivå och för centrala motparter från tredjeland, och i slutändan för marknadsaktörerna, måste dessa kostnader vägas mot fördelarna av att begränsa systemrisken, även om det är svårt att i förväg kvantifiera den exakta och monetära nyttan av minskad systemrisk.

Paketet med föreslagna alternativ syftar till att inrätta en tydlig och konsekvent tillsynsram för centrala motparter etablerade i EU och centrala motparter från tredjeland.

I konsekvensbedömningsrapporten behandlas även de sammantagna kostnaderna för och fördelarna med de föredragna alternativen, med tanke på en bedömning av efterlevnadskostnaderna och den börda som marknadsaktörerna åläggs. I nästa avsnitt beskrivs de föreslagna åtgärdernas förväntade effekter.

3.4. Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling

Medan Emir-förordningen eftersträvar det allmänna målet att minska systemrisken genom att förbättra de centrala motparternas säkerhet och effektivitet syftar detta initiativ till att göra tillsynen över centrala motparter mer ändamålsenlig och effektiv och att genom ett proportionellt tillvägagångssätt baserat på en grundlig riskbedömning minska tillsyns- och regelefterlevnadsbördan för marknadsaktörerna. Detta är i linje med kommissionens agenda för bättre lagstiftning.

Detta initiativ förstärker tillsynsramen för centrala motparter etablerade i EU (som en reaktion på deras ökande storlek, integration, koncentration och sammankoppling) och möjliggör för EU:s myndigheter att bättre övervaka och begränsa den risk som är knuten till EU:s exponering mot centrala motparter från tredjeland. Detta bidrar till att ytterligare minska den redan låga risken (dock med mycket stora konsekvenser) för fallissemang hos en central motpart och till att förstärka stabiliteten överlag i EU:s finansiella system som helhet. Den förstärkta tillsynsramen kommer att förbättra den rättsliga och ekonomiska förutsägbarheten som helhet. Även om tillsynsramen kan medföra inledande ekonomiska kostnader ger den finansiella krisen 2007–2008 omfattande empirisk bevisning för nyttan av krisförebyggande med hjälp av effektivast möjliga tillsynsarrangemang.

Det är svårt att uppskatta kostnaderna för de föredragna alternativen eftersom båda problemen avser tillsyn över centrala motparter. Medan de ytterligare kostnaderna eller omstruktureringen av kostnader för myndigheter på EU-nivå och nationell nivå (till exempel ytterligare resurser och uppgifter) kan kvantifieras är effekten på marknadsaktörerna mer svårbedömd och måste baseras på hypoteser som gör beräkningen osäker. Eftersom det föredragna alternativet för centrala motparter från tredjeland baseras på en glidande skala av tillsynskrav kommer de relaterade kostnaderna att vara specifika för varje central motpart och bero på vilka effekter som respektive övervakad eller godkänd central motparts verksamhet har för EU. Det är dock möjligt att identifiera källan till potentiella kostnader eller effektivitetsvinster för marknadsaktörerna.

Möjlighet till regelförenkling och kostnadsminskning

Målet med detta initiativ är att rationalisera tillsynsramen för centrala motparter etablerade i EU och att förstärka tillsynen över centrala motparter från tredjeland. Genom att på EU-nivå centralisera tillsynsarbetet i en europeisk tillsynsmekanism undanröjer detta initiativ dubbelarbete för de nationella myndigheterna. Detta torde skapa stordriftsfördelar på EU-nivå och minska behovet av att avsätta resurser på nationell nivå.

När det gäller marknadsaktörerna bör centrala motparter huvudsakligen gynnas av en minskad administrativ börda genom en enda kontaktpunkt för gränsöverskridande tillsyn på EU-nivå.

Effekter för marknadsaktörerna (inklusive små och medelstora företag)

När det gäller tillsynen över centrala motparter etablerade i EU väntas de föreslagna ändringarna enligt det alternativ som föredras inte få en betydande inverkan på kostnaden för

clearing, varken för clearingmedlemmar eller för deras kunder och indirekta kunder. Det kan krävas att centrala motparter betalar en tillsynsavgift för att finansiera den europeiska mekanismen. Dessa avgifter skulle dock stå i proportion till deras verksamhet och motsvara enbart en försumbar andel av deras omsättning. Dessa kostnader kanske övervältras på marknaden, men innebär minimala justeringskostnader.

När det gäller tillsynen över centrala motparter från tredjeland skulle kostnaderna enligt det alternativ som föredras främst uppstå när kravet på auktorisation och etablering på EU-nivå måste efterlevas som en del av den glidande skalan av tillsynskrav. Med undantag av lokaliseringskravet skulle situationen för centrala motparter i kategori 1 och 2 i hög grad likna situationen för centrala motparter etablerade i EU, med begränsade tillsynsavgifter för att finansiera den europeiska mekanismen. Detta skulle medföra enbart begränsade tilläggskostnader för marknadsaktörerna.

En kärna av personal kommer att behövas för att inrätta den europeiska tillsynsmekanismen och göra den operativ så att den kan utföra den dagliga tillsynen över de 17 centrala motparter som för närvarande är etablerade i EU. Om man antar att samtliga centrala motparter från tredjeland som ansöker om godkännande slutligen blir godkända, kommer omkring 40 centrala motparter från tredjeland att omfattas av exekutivorganets behörighet – antingen indirekt via övervakning och informationsutbyte (centrala motparter i kategori 1) eller, utöver detta, genom mer direkt tillsyn över de centrala motparter i kategori 2 som utgör potentiellt mer betydande risker.

Med hänsyn till det antal centrala motparter från tredjeland som ska övervakas antingen indirekt eller direkt och typen av och svårighetsgraden i de arbetsuppgifter som ska utföras för centrala motparter i kategori 1 respektive 2 uppskattas det antal heltidsekvivalenter som behövs till omkring 49. De ytterligare kostnaderna relaterade till de alternativ som föredras för tillsyn över centrala motparter bör sammanlagt uppgå till cirka 7 miljoner euro per år.

Utöver de tillsynsrelaterade kostnaderna skulle majoriteten av kostnaderna för clearingmotparter (clearingmedlemmar och deras kunder) avse införandet av ett krav på auktorisation och etablering i EU för centrala motparter i kategori 2 med särskilt stor systemvikt. Dessa kostnader följer av rättsliga och operativa överväganden samt, om de inte kalibreras väl, marknadsfragmentering och därtill hörande effekter på marknadens likviditet och transaktionspriser. Positiva eller negativa justeringar av marginalsäkerhetseffektivitet skulle till stor del bero på marknadsaktörernas förmåga att ersätta centrala motparter från tredjeland med centrala motparter etablerade i EU. Grunderna för dessa kostnader beskrivs i detalj i avsnitt 5.3 i den konsekvensbedömningsrapport som åtföljer detta förslag.

En lokaliseringspolitik som inte till fullo är avpassad för den systemrisk som centrala motparter från tredjeland utgör, fastställd enligt objektiva kriterier, skulle dessutom kunna inverka på clearingkostnaderna, tillträdet till indirekt clearing för kunder till clearingmedlemmar (inbegripet icke-finansiella motparter och små finansiella motparter) och därigenom den allmänna förmågan att säkra risker för motparter i EU.

Detta måste emellertid vägas mot nyttan av ett bättre förebyggande av kriser. Näringslivet, inbegripet små och medelstora företag och mikroföretag, kommer sammantaget att gynnas av en ökad stabilitet hos centrala motparter och ett fortsatt genomförande av centrala motparters kritiska funktioner om en kris skulle uppstå i framtiden som leder till att de står inför allvarliga problem eller fallissemang. Risken för en sådan kris borde minskas ytterligare genom att de relevanta myndigheterna i EU får en förstärkt förmåga att förhindra uppbyggnad av systemrisk hos centrala motparter etablerade i EU och att begränsa spridning av skadliga

finansiella störningar via centrala motparter från tredjeland. Detta initiativ borde alltså reducera risken för negativa återverkningar av en kris i finanssektorn – exempelvis recession eller minskad vilja och/eller förmåga hos banksektorn att tillhandahålla den reala ekonomin finansiering – som tenderar att kraftigt inverka på små och medelstora företag och deras förmåga att få finansiering.

Genom att klargöra tillsynsramen för centrala motparter från både EU och tredjeland och i kombination med kommissionens nyligen antagna Refit-initiativ avseende Emir-förordningen för att minska överdrivna kostnader för små motparter bör detta förslag bidra till att främja en större användning av central clearing och underlätta de små och medelstora företagens förmåga att få tillträde till finansiella instrument, antingen för att säkra sina transaktioner eller för att investera. Förslaget underlättar följaktligen ytterligare gränsöverskridande transaktioner inom EU och främjar en effektiv och konkurrensutsatt EU-marknad för centrala motparter, vilket bidrar till målen med kapitalmarknadsunionen.

Inverkan på EU:s budget

Sammantaget skulle den ändrade ramen för tillsyn över centrala motparter i EU inte inverka på EU:s budget, eftersom alla ytterligare kostnader som exempelvis medel till den europeiska mekanismen täcks av tillsynsavgifter som tas ut från centrala motparter. Den ändrade tillsynen skulle emellertid i slutändan gynna alla marknadsaktörer och medlemsstater genom att en säkrare clearingmarknad i EU skapas. Ytterligare överväganden om budgeteffekterna av en förstärkt tillsyn över centrala motparter etablerade i EU tas upp i avsnitten nedan.

De tänkta ändringarna för att begränsa de risker som centrala motparter från tredjeland medför skulle inte heller inverka på EU:s budget, eftersom alla extra medel för den europeiska mekanismen också skulle finansieras genom tillsynsavgifter från de centrala motparterna från tredjeland. Detta skulle gynna EU eftersom det skulle minska sannolikheten för att finansiella stabilitetsrisker importeras till EU och säkerställa att motparter i EU som gör transaktioner med centrala motparter från tredjeland får verka i en säker miljö, vilket främjar starka och stabila globala marknader.

3.5. Grundläggande rättigheter

EU har åtagit sig att iaktta höga standarder i fråga om skydd av grundläggande rättigheter och har undertecknat en bred uppsättning konventioner om de mänskliga rättigheterna. Detta förslag kommer troligen inte att inverka direkt på dessa rättigheter, som de förtecknas i de viktigaste FN-konventionerna om mänskliga rättigheter, Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (integrerad i EU-fördragen) och Europakonventionen om de mänskliga rättigheterna.

4. BUDGETKONSEKVENSER

De tänkta ändringarna för att förstärka tillsynen över centrala motparter i EU och begränsa de risker som centrala motparter från tredjeland innebär väntas inte inverka på EU:s budget.

Eventuella ytterligare arbetsuppgifter för Esma, exempelvis registrering av centrala motparter från tredjeland och kontinuerlig tillsyn över dem, skulle kunna medföra att Esma behöver ytterligare medel. De ytterligare kostnaderna för EU:s budget skulle emellertid lindras av system för att öka finansieringen av den europeiska mekanismen, genom exempelvis uttag av avgifter från EU-baserade centrala motparter och centrala motparter från tredjeland som direkt övervakas av Esma.

De ekonomiska och budgetmässiga konsekvenserna av förslaget framgår av den finansieringsöversikt som åtföljer detta förslag.

5. ÖVRIGA INSLAG

5.1. Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering

Förslaget innehåller ett krav på att Emir-förordningen ska utvärderas i dess helhet, med särskild inriktning på den föreslagna tillsynsramens ändamålsenlighet och effektivitet i fråga om att uppfylla förordningens ursprungliga mål att öka den finansiella stabiliteten. Utvärderingen bör således behandla samtliga aspekter av Emir-förordningen, men särskilt följande:

- Det antal centrala motparter som omfattas av ett förfarande för återhämtning eller har försatts i resolution.
- Det antal gånger tvistlösningsmekanismen har använts av nationella behöriga myndigheter.
- Det antal kontroller på plats som utförts hos centrala motparter från tredjeland.
- Det antal centrala motparter från tredjeland som godkänts.
- Det antal överträdelser av likvärdighets- och/eller godkännandevillkor som har begåtts av centrala motparter från tredjeland.
- Beräknade kostnader för motparter i EU.

I princip bör denna utvärdering äga rum när den ändrade tillsynsramen har varit tillämplig i minst 5 år.

Utvärderingen bör inhämta synpunkter från alla berörda parter, i synnerhet centrala motparter, clearingmedlemmar, icke-finansiella motparter, små finansiella motparter och i allmänhet kunder och indirekta kunder till clearingmedlemmar. Synpunkter behövs också från Esma och nationella myndigheter och centralbanker. Statistik för analysen bör inhämtas från Esma.

5.2. Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget

5.2.1. Inrättande av ett exekutivorgan för frågor om centrala motparter under Esmas tillsynsstyrelse

Ändringar för att specificera förhållandet mellan exekutivorganet för frågor om centrala motparter och Esmas tillsynsstyrelse (artiklarna 4, 6, 40, 42 och 43 i Esma-förordningen)

Genom artikel 1.1 införs en ny punkt 4 i artikel 4 i Esma-förordningen, för att ange en definition av en central motpart som är anpassad till definitionen i Emir-förordningen.

Genom artikel 1.2 införs en ny punkt 1a i artikel 6 i Esma-förordningen, för att inrätta ett exekutivorgan för frågor om centrala motparter under tillsynsstyrelsen (nedan kallat *exekutivorganet för frågor om centrala motparter* eller enbart *exekutivorganet*) inom Esma när det gäller tillsyn över centrala motparter från EU och tredjeland.

Genom artikel 1.4 införs ett nytt led f i artikel 40.1 i Esma-förordningen, för att ange att ordföranden och de två ledamöterna i exekutivorganet för frågor om centrala motparter ska vara medlemmar utan rösträtt i Esmas tillsynsstyrelse.

Genom artikel 1.5 ändras första stycket i artikel 42 i Esma-förordningen, för att ange att ordföranden, de röstberättigade ledamöterna i tillsynsstyrelsen och ordföranden och de två

ledamöterna i exekutivorganet för frågor om centrala motparter ska handla oberoende och objektivt i unionens intresse.

Genom artikel 1.6 ändras punkt 1 i artikel 43 i Esma-förordningen, för att fastställa en distinktion mellan tillsynsstyrelsens uppgifter och exekutivorganets uppgifter. Genom artikel 1.6 ersätts också punkt 8 i artikel 43 i Esma-förordningen, för att lägga till att tillsynsstyrelsen ska utöva befogenhet över den verkställande direktören efter överenskommelse med exekutivorganet för frågor om centrala motparter.

Ändringar i syfte att fastställa exekutivorganets organisation (nya artiklarna 44a–44c i Esma-förordningen)

För att fastställa hur exekutivorganet ska organiseras inom Esma införs genom artikel 1.7 de nya artiklarna 44a, 44b och 44c som en del av det nya avsnittet 1A i kapitel III i Esma-förordningen. I det nya avsnittet 1A fastställs exekutivorganets sammansättning, dess uppgifter och dess rätt att fatta beslut, i syfte att säkerställa en enhetlig tillsynsmetod i hela EU, en tillräcklig nivå av sakkunskap och ett snabbt och effektivt beslutsfattande när det gäller tillsyn över centrala motparter.

I den nya artikel 44a fastställs att exekutivorganet ska vara sammansatt av i) permanenta medlemmar, inbegripet en oberoende ordförande och två ledamöter med rösträtt, och en företrädare för ECB och en för kommissionen utan rösträtt och ii) medlemmar som är specifika för varje enskild central motpart, däribland en företrädare för den behöriga myndigheten i den medlemsstat där den centrala motparten är etablerad, som ska ha rösträtt, och en företrädare för relevant(a) utgivande centralbank(er), som inte ska ha rösträtt. De permanenta medlemmarna bör delta i samtliga möten för exekutivorganet. De specifika medlemmarna bör delta där det krävs och är lämpligt avseende centrala motparter under deras tillsyn. Ordföranden får även, som observatörer, inbjuda andra medlemmar i det nuvarande tillsynskollegiet enligt artikel 18 i Emir-förordningen och företrädare för myndigheter för centrala motparter från tredjeland godkända av Esma, för att säkerställa att andra relevanta myndigheters synpunkter beaktas i tillräcklig mån av exekutivorganet. Närvaron av oberoende permanenta medlemmar och medlemmar som är specifika för respektive central motpart säkerställer att exekutivorganets beslut är konsekventa, avpassade och proportionella för hela EU och att relevanta nationella behöriga myndigheter, utgivande centralbanker och observatörer är involverade i beslutsprocessen för frågor som rör en central motpart som är etablerad i en medlemsstat. Vid beslut om en central motpart från tredjeland bör enbart de permanenta medlemmarna i exekutivorganet och de relevanta utgivande centralbankerna för unionens valutor delta i beslutsprocessen.

I den nya artikel 44b anges att exekutivorganet ska utföra en uppsättning specifika uppgifter som det tilldelats enligt Emir-förordningen, för att säkerställa en väl fungerande inre marknad och unionens och medlemsstaternas finansiella stabilitet. Hänvisningar till Esma i ändringarna av Emir-förordningen i detta förslag hänvisar således till exekutivorganet, om inte annat sägs. Det föreskrivs också att exekutivorganet ska ha särskilt avsatt personal och tillräckliga resurser för att säkerställa att det är självständigt, oberoende och har en funktion som motsvarar dess uppdrag.

I den nya artikel 44c föreskrivs att med tanke på en snabb och effektiv beslutsprocess ska exekutivorganet fatta sina beslut med enkel majoritet bland medlemmarna i enlighet med rösträttsreglerna i den nya artikel 44a.1 och att ordföranden har utslagsröst vid lika röstetal.

Ändringar för att fastställa ansvarighet och oberoende för exekutivorganets medlemmar (ny artikel 48a och artiklarna 49 och 50 i Esma-förordningen)

Genom artikel 1.8 ersätts rubriken på avsnitt 3 i kapitel III i Esma-förordningen, för fastställande av de krav som ska tillämpas på ordföranden och de två ledamöterna i exekutivorganet.

Genom artikel 1.9 införs en ny artikel 48a om utnämning av och uppgifter för ordföranden och ledamöterna i exekutivorganet. I artikel 48a.2 anges att ordföranden och de två ledamöterna ska utses i enlighet med ett öppet urvalsförfarande och på grundval av meriter, färdigheter och kunskaper om clearing, post-trading och finansiella frågor samt på grundval av erfarenheter med relevans för tillsyn och reglering av centrala motparter, för att säkerställa en tillräcklig nivå av sakkunskap. I artikel 48a.4 anges att kommissionen ska lägga fram ett förslag med kandidater för Europaparlamentets godkännande. Efter Europaparlamentets godkännande kommer rådet att anta ett genomförandebeslut om utnämning av en ordförande och två ledamöter. Att medlagstiftarna involveras i utnämningsförfarandet säkerställer transparens och demokratisk kontroll. I artikel 48a.5 anges vidare att rådet på grundval av ett kommissionsförslag med godkännande av Europaparlamentet får anta en genomförandeakt om att på vissa villkor skilja ordföranden eller ledamöterna från deras uppdrag, så att de blir ansvariga inför Europaparlamentet och rådet och för att tillvarata unionsinstitutionernas rättigheter.

Genom artikel 1.10 ändras artikel 49 i Esma-förordningen, för att fastställa att ordföranden och ledamöterna i exekutivorganet ska handla oberoende och objektivt i unionens intresse.

Genom artikel 1.11 ändras artikel 50 i Esma-förordningen, för att ange att med tanke på att uppnå demokratisk ansvarighet får Europaparlamentet och rådet inbjuda exekutivorganets ordförande att på begäran göra ett uttalande. Vidare ska exekutivorganets ordförande, på begäran, skriftligen rapportera om exekutivorganets huvudsakliga verksamhet till Europaparlamentet, och rapportera alla de uppgifter som Europaparlamentet begär på ad hoc-basis.

Ändringar för att specificera samspelet mellan exekutivorganet och de uppgifter som utförs av Esmas verkställande direktör, upprättande av budgeten och tystnadsplikt (artiklarna 53, 63 och 70 i Esma-förordningen)

Genom artikel 1.12 ändras artikel 53 i Esma-förordningen, för att fastställa samspelet mellan exekutivorganet och de uppgifter som utförs av Esmas verkställande direktör. Genom artikel 1.12 a ändras punkt 2 i artikel 53, för att ange att den verkställande direktören ska beakta exekutivorganets vägledning vid genomförandet av Esmas årliga arbetsprogram under förvaltningsstyrelsens kontroll. Genom artikel 1.12 b ändras punkt 4 i artikel 53, för att fastställa att den verkställande direktören ska erhålla exekutivorganets godkännande för de uppgifter som ingår i dess ansvar vid utarbetandet av det fleråriga arbetsprogrammet och innan det överlämnas till förvaltningsstyrelsen. Genom artikel 1.12 c ändras punkt 7 i artikel 53, för att fastställa att den verkställande direktören ska erhålla exekutivorganets godkännande för de uppgifter som ingår i dess ansvar vid utarbetandet av ett utkast till rapport om Esmas verksamhet och innan det överlämnas till förvaltningsstyrelsen.

Genom artikel 1.13 införs en ny punkt 1a i artikel 63 i Esma-förordningen, för att fastställa att utgifter och avgifter kopplade till exekutivorganets uppgifter ska kunna identifieras separat inom Esmas skattning av inkomster och utgifter. Exekutivorganet ska godkänna det utkast som den verkställande direktören utarbetar avseende sådana utgifter och avgifter innan skattningen av inkomster och utgifter antas.

Genom artikel 1.14 ändras punkt 1 i artikel 70 i Esma-förordningen, för att fastställa att exekutivorganets ledamöter ska omfattas av kravet på tystnadsplikt enligt artikel 339 i EUF-fördraget och de relevanta bestämmelserna i tillämplig unionslagstiftning, även efter det att deras förordnanden upphört.

Ändringar för att förstärka Esmas förmåga att insamla uppgifter (artikel 35 i Esma-förordningen)

Genom artikel 1.3 ersätts punkt 6 i artikel 35 i Esma-förordningen, för att ange att i de fall fullständiga uppgifter inte kan erhållas från behöriga myndigheter eller andra enheter i en medlemsstat får Esma begära uppgifter direkt från en auktoriserad eller godkänd central motpart, en auktoriserad värdepapperscentral eller en auktoriserad handelsplats. Esma ska informera behöriga myndigheter om en sådan begäran.

5.2.2. Tillsyn över centrala motparter etablerade i unionen

Ändringar av villkor och förfaranden för auktorisation av en central motpart som är etablerad i EU (artiklarna 17, 18, 19, 20 och 21 i Emir-förordningen)

Förfarande för beviljande av och nekande till auktorisation

Genom artikel 2.2 ändras punkt 3 i artikel 17 i Emir-förordningen, för att fastställa att den behöriga myndighetens bedömning av huruvida en central motparts ansökan är fullständig ska ske i samråd med Esma och att Esma och kollegiet ska informeras om den ytterligare information som den behöriga myndigheten erhåller avseende en ansökan.

Kollegiets ordförande och sammansättning

Genom artikel 2.3 ändras artikel 18 i Emir-förordningen, för att klargöra ansvarsfördelningen mellan myndigheter inom kollegiet. I den nya artikel 18.1 anges att ordföranden i exekutivorganet ska vara kollegiets ordförande och leda dess arbete. I det nya led a i artikel 18.2 i Emir-förordningen fastställs att de permanenta medlemmarna i exekutivorganet ska närvara i kollegiet i stället för Esma. I det nya led c i artikel 18.2 i Emir-förordningen anges att ECB i enlighet med rådets förordning (EU) nr 1024/2013 i tillämpliga fall ska läggas till de behöriga myndigheter som ansvarar för tillsynen över de clearingmedlemmar hos den centrala motparten som är etablerade i de tre medlemsstater som ger de sammanlagt största bidragen under en ettårsperiod till den obeståndsfond för den centrala motparten som avses i artikel 42.

Yttrande från kollegiet

Genom artikel 2.4 ändras punkt 3 i artikel 19 i Emir-förordningen angående rösträtt för medlemmar i kollegiet, för att fastställa att de permanenta medlemmarna i exekutivorganet ska ha en röst var, med undantag av kommissionens företrädare som inte ska ha rösträtt.

Upphävande av auktorisation

Genom artikel 2.5 ändras punkt 6 i artikel 20 i Emir-förordningen, för att ange att en central motparts behöriga myndighet ska skicka ett fullständigt motiverat utkast till beslut om upphävande av auktorisation till Esma och kollegiets medlemmar.

Översyn och utvärdering

Genom leden a och b i artikel 2.6 ersätts punkterna 1 och 3 i artikel 21 i Emir-förordningen angående översyn och utvärdering av auktoriserade centrala motparter. I den nya artikel 21.1 föreskrivs att en behörig myndighets översyn och utvärdering av huruvida en central motpart efterlever Emir-förordningen ska ske i samverkan med Esma. I den nya artikel 21.3 anges att Esma ska fastställa hur ofta sådana översyner och utvärderingar ska göras och hur ingående de ska vara, och det anges också att personal från Esma ska inbjudas att delta i kontroller på plats. Det föreskrivs också att den behöriga myndigheten till Esma ska vidarebefordra all information som den mottar från en central motpart och att den behöriga myndigheten ska begära all information som efterfrågas av Esma men som Esma inte själv kan erhålla från den berörda centrala motparten.

Ändringar avseende auktorisation av och tillsyn över centrala motparter etablerade i EU (nya artiklar 21a, 21b och 21c i Emir-förordningen)

Genom artikel 2.7 införs de nya artiklarna 21a, 21b och 21c i Emir-förordningen, för att fastställa exekutivorganets roll när det gäller auktorisation av och tillsyn över centrala motparter och för att klargöra ansvarsfördelningen mellan myndigheter.

Samtidigt som nationella behöriga myndigheter fortsätter att utöva sitt nuvarande tillsynsansvar enligt Emir-förordningen ska ett förhandsgodkännande från Esma och, i tillämpliga fall, relevant(a) utgivande centralbank(er) krävas för vissa beslut, så att enhetligare tillsyn över centrala motparter främjas i hela unionen. I den nya artikel 21a anges att behöriga myndigheter ska upprätta utkast till beslut och lägga fram dem för förhandsgodkännande från Esma när det gäller beslut om tillträde till en central motpart, tillträde till en handelsplats, auktorisation av en central motpart, utvidgning av en central motparts verksamheter och tjänster, kapitalkrav, upphävande av auktorisation, översyn och utvärdering, aktieägare och medlemmar med kvalificerade innehav, information till behöriga myndigheter, översyn av modeller, stresstester och utfallstester och godkännande av samverkansöverenskommelser. Alla andra beslut avseende tillämpningen av artikel 22 i samband med de krav som gäller för centrala motparter och samverkansöverenskommelser enligt avdelningarna IV och V i Emir-förordningen ska också omfattas av ett krav på förhandsgodkännande från Esma. Om Esma föreslår ändringar av vissa utkast till beslut av en behörig myndighet, får dessa beslut först antas när de har ändrats enligt Esmas begäran. Om Esma invänder mot vissa utkast till beslut av en behörig myndighet, får dessa beslut inte antas. I den nya artikel 21a införs också en tvistlösningsmekanism i fall av oenighet mellan Esma och nationella behöriga myndigheter. Om en behörig myndighet inte håller med de ändringar eller invändningar som Esma framfört mot vissa av myndighetens utkast till beslut, ska frågan hänskjutas för ett slutligt beslut av Esmas tillsynsstyrelse. I den nya artikel 21a anges slutligen att Esma får anta ett individuellt beslut om aktörer på finansmarknaden när de nationella behöriga myndigheterna vägrar att tillmötesgå ett yttrande eller framställningar från Esma.

Likaledes krävs ett förhandsgodkännande från relevanta utgivande centralbanker för vissa beslut som nationella behöriga myndigheter planerar att fatta, till följd av de potentiella risker som en problemdrabbad central motpart kan innebära för utformningen och genomförandet av unionens penningpolitik och främjandet av väl fungerande betalningssystem. Eftersom centralbankernas och tillsynsmyndigheternas uppdrag kan överlappa varandra finns det en risk för obalanser om tillsynsmyndigheternas åtgärder inverkar på centralbankernas grundläggande ansvarsområden såsom prisstabilitet, penningpolitik och betalningssystem. I syfte att fastställa ansvarsfördelningen mellan myndigheter behandlas i den nya artikel 21b de uppgifter som relevanta utgivande centralbanker ska utföra, i synnerhet när det gäller en central motparts betalnings- och avvecklingssystem och relaterad likviditetsrisk. I den nya artikel 21b anges att de behöriga myndigheterna ska erhålla ett samtycke från relevanta utgivande centralbanker i fråga om beslut som rör auktorisation av en central motpart, utvidgning av en central motparts verksamheter och tjänster, upphävande av auktorisation, marginalsäkerhetskrav, likviditetsriskkontroller, krav på säkerheter, avveckling och godkännande av samverkansöverenskommelser.

Om den relevanta utgivande centralbanken invänder mot ett utkast till beslut av en behörig myndighet på dessa områden, får ett sådant beslut inte antas. Om den relevanta utgivande centralbanken föreslår ändringar av en behörig myndighets utkast till beslut på dessa områden, får dessa beslut antas först när de ändrats.

I den nya artikel 21c anges att både centrala motparter etablerade i medlemsstaterna och centrala motparter från tredjeland ska betala avgifter för Esmas tillsyn och administration när det gäller i) ansökningar om auktorisation enligt artikel 17, ii) ansökningar om godkännande

enligt artikel 25 och iii) årliga avgifter för uppgifter som ingår i Esmas ansvarsområde. Kommissionen kommer i en delegerad akt att ytterligare specificera avgiftstyper, de fall där avgifter ska betalas, avgiftsbelopp och hur avgifterna ska betalas av auktoriserade och ansökande centrala motparter i unionen, godkända centrala motparter från tredjeland som inte är systemviktiga (kategori 1) och godkända centrala motparter som är eller sannolikt kommer att bli systemviktiga för den finansiella stabiliteten i unionen eller för en eller flera av dess medlemsstater (kategori 2). Genom dessa tillsynsavgifter kan exekutivorganets uppgifter finansieras och Esma fullgöra sina skyldigheter.

Ändringar avseende samarbete mellan myndigheter (artikel 24 i Emir-förordningen)

Genom artikel 2.8 ändras artikel 24 i Emir-förordningen i syfte att lägga till potentiellt negativa effekter för den penningpolitiska transmissionen och väl fungerande betalningssystem till sådana krissituationer där den centrala motpartens behöriga myndighet eller annan relevant myndighet utan onödigt dröjsmål ska underrätta Esma, kollegiet, berörda ECBS-medlemmar och andra berörda myndigheter.

5.2.3. Centrala motparter från tredjeland

Under de fem år som gått efter det att Emir-förordningen antogs har de centrala motparternas verksamhetsvolym – i EU och resten av världen – ökat kraftigt, i fråga om både omfattning och utbredning. Central clearing har ökat i betydelse i fråga om ränte- och kreditderivat. De centrala motparternas snabbt växande roll i det globala finansiella systemet återspeglar inte bara införandet av kraven på central clearing för olika tillgångsklasser utan även att central clearing i ökande grad börjat användas frivilligt mot bakgrund av marknadsaktörernas växande medvetenhet om nyttan av central clearing. Enligt Emir-förordningen måste redan vissa räntederivat och kreditswappar clearas centralt i linje med liknande krav i andra G20-länder. Kapitalreglerna för banker har också ändrats för att ge incitament till central clearing och göra bilateral clearing dyrare relativt sett, samtidigt som bilaterala transaktioner omfattas av krav på ytterligare säkerhet sedan mars 2017. Detta har fått till följd att clearingen har ökat men också att den nu är koncentrerad till ett tämligen begränsat antal globala centrala motparter.

För närvarande har 28 centrala motparter från tredjeland godkänts inom ramen för Emir-förordningens likvärdighetsbestämmelser. Ytterligare 12 centrala motparter från tio jurisdiktioner har ansökt om godkännande och väntar på kommissionens beslut om likvärdighet för deras reglerings- och tillsynsramar.

Ändringar för att förbättra genomförandet av likvärdighetsreglerna för tredjeländers regelverk för centrala motparter (artikel 25.6 i Emir-förordningen)

Kommissionen kommer att fortsätta att genom likvärdighetsbeslut fastställa huruvida tredjeländers regelverk och tillsynsramar uppfyller Emir-förordningens villkor med tanke på att godkänna centrala motparter baserade i dessa tredjeländer. I detta förslag bekräftas att kommissionen får ange ytterligare villkor för ett fastställande av likvärdighet. Genom artikel 2.9 e införs de nya punkterna 6a och 6b i artikel 25, för att kommissionen om det krävs och i form av en delegerad akt ska kunna ange kriterier för dess bedömning inför fastställandet att tredjeländers regelverk för centrala motparter är likvärdiga. Enligt den nya punkt 6b i artikel 25 i Emir-förordningen får Esma i uppdrag att övervaka utvecklingen av reglerings- och tillsynsramarna hos de tredjeländer vars regelverk bedömts vara likvärdiga av kommissionen.

Ändringar avseende godkännande av centrala motparter från tredjeland (artikel 6.2, nya punkter 2a, 2b och 2c i artikel 25 och ny artikel 25a i Emir-förordningen)

Ökad transparens

För att öka transparensen för berörda parter och allmänheten som helhet ändras Emir-förordningen för att klargöra registreringen av centrala motparter genom att fler uppgifter ska införas i Esmas offentliga register (artikel 2.1 ändrar artikel 6.2 b).

Inga ytterligare krav införs i förslaget när det gäller centrala motparter från tredjeland som redan godkänts.

Klassificering av icke-systemviktiga centrala motparter från tredjeland (kategori 1) och systemviktiga centrala motparter från tredjeland (kategori 2)

Med hänsyn till den globala ökningen av clearing och koncentrationen av risk till ett begränsat antal globala centrala motparter behöver en differentiering införas enligt den typ av central motpart från tredjeland som ska godkännas enligt Emir-förordningen. Därför anges i detta förslag att Esma vid behandlingen av en ansökan om godkännande måste beakta den grad av systemrisk som den centrala motparten från tredjeland innebär. För att uppnå detta och införa en proportionell tillämpning av kraven behöver en distinktion göras mellan centrala motparter med lägre risk och centrala motparter som är eller kommer att vara systemviktiga för unionen som helhet eller en eller flera av dess medlemsstater. Detta återspeglar det faktum att alla centrala motparter från tredjeland inte har lika stor systemvikt. Den beror på omfattningen av och typen av transaktioner som clearas samt volymen av deras clearingverksamhet. Till exempel medför en relativt liten central motpart från tredjeland som clearar enbart ett begränsat antal kontrakt utställda i lokal valuta objektivt sett färre problem och lägre risk för unionens finansiella system än centrala motparter från tredjeland som clearar stora volymer av kontrakt utställda i en av unionens valutor.

Det föreslås därför att Esma får befogenhet att skilja mellan centrala motparter som är eller sannolikt kommer att bli systemviktiga och de centrala motparter som inte är och sannolikt inte kommer att bli systemviktiga. De centrala motparter från tredjeland som av Esma har fastställts vara icke-systemviktiga eller som sannolikt inte kommer att bli systemviktiga för unionen och medlemsstaterna benämns ”kategori 1” (genom artikel 2.9 a införs ett nytt led e i artikel 25.2 i Emir-förordningen). Dessa centrala motparter i kategori 1 fortsätter att omfattas av de nuvarande arrangemangen och villkoren för kommissionens beslut om tredjeländers likvärdighet, vilka möjliggör för Esma att godkänna enskilda centrala motparter från tredjeland. Esma kommer också att få nya ansvarsområden i fråga om tillsyn över dessa godkända centrala motparter i kategori 1.

Esma kommer att kunna fastställa en annan kategori av centrala motparter från tredjeland som, i motsats till centrala motparter i kategori 1, bedöms vara systemviktiga eller sannolikt kommer att bli systemviktiga inom en nära framtid för unionens och medlemsstaternas finansiella och ekonomiska stabilitet (”centrala motparter i kategori 2”). Detta föreskrivs i artikel 2.9 c genom vilken punkt 2a införs i artikel 25 i Emir-förordningen.

För att Esma ska kunna fastställa huruvida en central motpart från tredjeland motsvarar ”kategori 2” anges fyra objektiva kriterier (ny punkt 2a i artikel 25):

i) Arten av, storleken på och komplexiteten i den verksamhet som utförs av den centrala motparten från tredjeland.

ii) De följder av att den centrala motparten från tredjeland fallerar eller drabbas av störningar som skulle uppstå för kritiska marknader, finansinstitut eller det finansiella systemet som helhet och för den finansiella stabiliteten i EU.

iii) Strukturen på den centrala motpartens clearingmedlemskap.

iv) Den centrala motpartens förhållande till, ömsesidiga beroende av eller annan interaktion med andra finansmarknadsinfrastrukturer.

Dessa kriterier ska specificeras ytterligare av kommissionen i en delegerad akt (artikel 25.2a andra stycket) inom sex månader från antagandet av förordningen.

Konsekvensen av att Esma fastställer att en central motpart från tredjeland är en central motpart i kategori 2 är att denna motpart enbart kan godkännas och få tillstånd att tillhandahålla clearingtjänster eller clearingverksamhet i unionen om den uppfyller ytterligare villkor. Dessa villkor är nödvändiga för att återspegla de ytterligare problem som kan uppstå för unionens eller en eller flera medlemsstaters finansiella stabilitet. Centrala motparter som redan har godkänts enligt den nuvarande Emir-ordningen kommer att fortsätta att vara godkända som centrala motparter i ”kategori 1” till dess att Esma har fastställt huruvida de ingår i ”kategori 2”.

Proportionella krav för systemviktiga centrala motparter från tredjeland i kategori 2

De systemviktiga centrala motparterna från tredjeland måste uppfylla följande ytterligare fyra slag av villkor (se artikel 2.9 b):

i) Fortlöpande efterlevnad av relevanta och nödvändiga tillsynskrav för centrala motparter etablerade i EU. Detta handlar om kapitalkrav, krav på intern organisationsledning, uppförande, marginalsäkerheter, obeståndsfond, finansiella medel, likviditet, investeringar, stresstester, avveckling och samverkan. Dessa anges för närvarande i artikel 16 och i avdelningarna IV och V i Emir-förordningen.

ii) En skriftlig bekräftelse – inom 180 dagar – från relevanta utgivande centralbanker i EU om att den centrala motparten från tredjeland uppfyller de krav som dessa centralbanker uppställt. Dessa ytterligare krav uppställs av centralbankerna inom ramen för deras befogenhet inom penningpolitiken. Det kan till exempel röra sig om ytterligare krav för att hantera risken för likviditet eller betalnings- och avvecklingssystem i unionen eller medlemsstaterna. Det kan i synnerhet avse tillgången på och den särskilda typ av säkerheter som innehas inom den centrala motparten, nivån på de ”nedsättningar” som tillämpas på krav rörande säkerheter, investeringspolitik eller separering av säkerheter, tillgången på likviditetsarrangemang mellan involverade centralbanker och den potentiella inverkan av den centrala motpartens verksamhet och följderna av att den centrala motparten drabbas av problem eller fallerar för unionens finansiella system och stabilitet.

iii) För att Esma ska kunna utöva sitt nya tillsynsansvar måste även den centrala motparten från tredjeland ge ett skriftligt samtycke till att Esma får tillgång till all information som den centrala motparten innehar och tillträde till den centrala motpartens lokaler, på begäran. Detta måste givetvis kunna verkställas i tredjelandet i fråga och således behöver ett rättsligt yttrande som bekräftar detta finnas till hands.

iv) Den centrala motparten från tredjeland måste ha infört alla nödvändiga förfaranden och åtgärder som behövs för att kunna iaktta det första och tredje villkor som nämns ovan.

Eftersom ovan nämnda krav bör tillämpas på ett proportionellt sätt innehåller förslaget ett system enligt vilket en central motpart från tredjeland kan fortsätta att utgå från de regler och krav som gäller i dess eget land. Detta nya system med jämförbar kravuppfyllnad – som motsvarar FSB:s standarder och återspeglar ett liknande system som tillämpas av de amerikanska myndigheterna – bygger på ett enkelt förfarande enligt vilket den centrala motparten från tredjeland ansöker om att Esma ska jämföra de Emir-krav och tillsynsstandarder i EU som gäller för centrala motparter med de krav och tillsynsstandarder som gäller i tredjelandet i fråga. Om dessa är jämförbara kan Esma fastställa att en tillämpning av vissa eller samtliga av dessa krav samt motsvarande tillsynskontroll av efterlevnaden i detta tredjeland ger ett resultat som är jämförbart med resultatet av att tillämpa Emir-förordningen, vilket gör att Esma kan frångå tillämpningen av motsvarande Emir-bestämmelser. Detta tillvägagångssätt kommer i avsevärd utsträckning att minska de bördor

som följer av en dubbel tillämpning av regler och villkor. Kommissionen måste anta en delegerad akt för att närmare specificera den bedömning som Esma ska utföra (ny artikel 25a).

Med hänsyn till den allt större koncentrationen av clearingtjänster till ett begränsat antal globala centrala motparter och de ökade risker som denna koncentration medför kan emellertid vissa centrala motparter ha en särskilt stor systemvikt för EU:s finansiella system. När Esma således fastställer huruvida en central motpart från tredjeland är eller sannolikt kommer att bli systemviktig kan den också, i samverkan med relevanta centralbanker i EU, fastställa att de risker som den enheten innebär för unionens finansiella stabilitet eller för en eller flera av medlemsstaterna är så stora att inte ens ett system med en fullständig tillämpning av Emir-förordningen på denna motpart från tredjeland räcker till för att tillfyllest begränsa riskerna, och att följaktligen denna centrala motpart inte bör godkännas. När det fastställs att problemen med att skydda EU:s finansiella stabilitet inte kan lösas genom processen för godkännande av en central motpart från tredjeland föreslås det att Esma, efter överenskommelse med relevanta centralbanker i EU, får befogenhet att rekommendera för kommissionen att den centrala motparten inte bör godkännas. På denna grundval får kommissionen befogenhet att anta ett beslut om att den centrala motparten inte får godkännas och att om den centrala motparten önskar tillhandahålla clearingtjänster i unionen bör den ansöka om att bli auktoriserad och etablerad i en medlemsstat (ny punkt 2c i artikel 25).

Ändringar för att förstärka den löpande tillsynen över centrala motparter från tredjeland efter godkännandet (artiklarna 25.5, 25.6 och 25.7 samt de nya artiklarna 25b–25m i Emir-förordningen)

Esmas tillsyn över centrala motparter från tredjeland

För att svara på bristerna i genomförandet av Emir-förordningens likvärdighets- och godkännandesystem för tillsyn över centrala motparter från tredjeland föreslås det att Esmas befogenheter förstärks. Detta skulle åtgärda Esmas svårigheter att få information från en central motpart, att utföra kontroller på plats hos en central motpart och att utbyta information med relevanta reglerings- och tillsynsorgan och centralbanker i EU. Det skulle minimera risken för att rutiner och/eller anpassningar av riskhanteringsmodeller hos centrala motparter inte upptäcks, med betydande effekter på den finansiella stabiliteten för enheter i EU. För det andra utgör detta ett svar på risken för obalanser mellan tillsynsmyndigheters och centralbankers mål inom kollegier där även centrala motparter från tredjeland, övervakade av myndigheter utanför EU, är involverade. Slutligen åtgärdas risken för att ändringar av regelverk och/eller tillsynsramar för centrala motparter i ett tredjeland inverkar negativt på resultaten av regelverk och tillsyn i EU. Detta innebär att likvärdiga konkurrensvillkor mellan centrala motparter från EU och centrala motparter från tredjeland säkerställs och att utrymmet för regel- och tillsynsarbitrage undanröjs. Esmas nya ansvar för tillsyn över godkända centrala motparter i kategori 1 respektive kategori 2 fastställs i den nya artikel 25b (se nedan).

Förstärkt genomförande av den nuvarande godkännandeordningen

Genom artikel 2.9 c ersätts artikel 25.5 i Emir-förordningen, för att föreskriva att Esma minst vartannat år måste se över godkännandet av en central motpart från tredjeland som har utvidgat området för sin verksamhet och sina tjänster i unionen. Bestämmelser om återkallelse av beslut om godkännande av en central motpart från tredjeland har flyttats till de nya artiklarna 25m och 25n (se nedan).

Genom artikel 2.9 f ersätts den första meningen i artikel 25.7 i Emir-förordningen, för att ange att samarbetsarrangemangen mellan Esma och berörda behöriga myndigheter i tredjeländer vars regelverk har godkänts som likvärdiga måste vara ändamålsenliga i praktiken.

Genom artikel 2.9 g ändras led d i artikel 25.7 i förordningen, för att ange att förfarandena för samordning av tillsynsverksamheten ska innefatta tredjelandsmyndigheters godkännande av att utredningar och kontroller på plats utförs i enlighet med artiklarna 25d och 25e i detta förslag. Genom led g införs även ett nytt led e i artikel 25.7 där det fastställs att samarbetsarrangemangen mellan Esma och berörda behöriga myndigheter i tredjeländer vars regelverk har godkänts som likvärdiga måste ange de förfaranden som krävs för en effektiv övervakning av utvecklingen när det gäller reglering och tillsyn i ett tredjeland[42].

Ny roll för Esma och relevanta utgivande centralbanker i fråga om tillsyn över godkända centrala motparter från tredjeland

Genom artikel 2.10 införs de nya artiklarna 25b–25n i Emir-förordningen, för att ge Esma nya befogenheter att utöva tillsyn över godkända centrala motparter från tredjeland i kategori 1 respektive kategori 2, med tanke på att stärka övervakningen och den fortlöpande kontrollen av att centrala motparter från tredjeland efterlever Emir-förordningens krav. Där föreskrivs också att relevanta utgivande centralbanker ska vara involverade i godkännandet och tillsynen av centrala motparter från tredjeland i fråga om sådana finansiella instrument utställda i unionens valutor som i stor utsträckning clearas hos centrala motparter belägna utanför EU, med tanke på att begränsa riskerna för unionens inre marknad och den finansiella stabiliteten i unionen eller i en eller flera av dess medlemsstater.

Enligt den nya artikel 25b får Esma nya befogenheter att säkerställa att centrala motparter från tredjeland i kategori 1 respektive kategori 2 fortlöpande efterlever kraven.

I punkt 1 i den nya artikel 25b föreskrivs att Esma ska ansvara för den fortlöpande tillsynen av att centrala motparter i kategori 2 uppfyller de tillsynskrav som anges i artikel 16 och avdelningarna IV och V i Emir-förordningen. I enlighet med artikel 25b.1 andra stycket ska Esma också kräva att varje central motpart i kategori 2 minst en gång om året bekräftar att man uppfyller alla övriga ytterligare tillsynskrav som fastställs i artikel 25.2b. De relevanta utgivande centralbankerna ska också omedelbart underrätta Esma om de anser att en central motpart i kategori 2 inte längre uppfyller de villkor som anges i artikel 25.2b b.

I punkt 2 i den nya artikel 25b föreskrivs att Esma ska inhämta ett samtycke från relevant(a) utgivande centralbank(er) innan den antar beslut som avser krav på marginalsäkerheter, kontroll av likviditetsrisker, krav på säkerheter, avveckling och godkännande av samverkansöverenskommelser. Om relevanta utgivande centralbanker invänder mot utkastet till beslut ska Esma inte anta detta beslut. Om relevanta utgivande centralbanker föreslår ändringar av utkastet till beslut, får Esma endast anta beslutet i dess ändrade version.

I punkt 3 i den nya artikel 25b föreskrivs att Esma ska bedöma godkända centrala motparters förutsättningar att stå emot en ogynnsam utveckling på marknaden i enlighet med de gemensamma metoder som fastställs i artikel 32.2 i Esma-förordningen.

I den nya artikel 25c anges att en begäran från eller ett beslut av Esma kan innebära att en central motpart från tredjeland och anknutna tredje parter måste lämna alla upplysningar som krävs för att Esma ska kunna fullgöra sina uppgifter enligt Emir-förordningen.

I den nya artikel 25d fastställs att ett beslut av Esma kan innebära att en central motpart från tredjeland i kategori 2 måste underkasta sig allmänna utredningar.

I den nya artikel 25e föreskrivs att ett beslut av Esma kan innebära att en central motpart från tredjeland i kategori 2 måste underkasta sig kontroller på plats. Esma måste anmäla sin avsikt att utföra en kontroll på plats till tredjelandets behöriga myndigheter. Dessa myndigheter får

[42] Se även kommissionens arbetsdokumentet om en bedömning av EU:s likvärdighetsbeslut i politiken för finansiella tjänster, SWD(2017) 102 final, 27.2.2017.

också delta i kontrollen. Utgivande centralbank(er) ska inbjudas att delta i sådana kontroller på plats.

I de nya artiklarna 25f och 25i anges förfaranderegler, inbegripet rätten till försvar, om det finns allvarliga indikationer på att en central motpart från tredjeland kan ha begått överträdelser, och i dessa regler anges det att den centrala motparten ska lämna alla upplysningar som krävs eller ska underkasta sig allmänna utredningar och kontroller på plats. Genom punkt 13 i artikel 2 införs en ny bilaga III till Emir-förordningen med en förteckning över överträdelser som en central motpart från tredjeland kan begå, däribland i) överträdelser som gäller kapitalkrav, ii) överträdelser som gäller organisatoriska krav eller intressekonflikter, iii) överträdelser som gäller operativa krav, iv) överträdelser som gäller transparens och tillgång till information och v) överträdelser som gäller hinder för tillsynsverksamheten.

I den nya artikel 25g föreskrivs om avgifter när det konstateras att centrala motparter från tredjeland har begått överträdelser. Genom punkt 13 i artikel 2 införs en ny bilaga IV till Emir-förordningen med en förteckning över försvårande eller förmildrande omständigheter i relation till vissa av de överträdelser som en central motpart från tredjeland kan ha begått.

I den nya artikel 25h anges bestämmelser om effektiva och proportionella viten som Esma genom ett beslut i vissa fall kan ålägga centrala motparter från tredjeland. Viten kan åläggas för att en central motpart ska upphöra med en överträdelse, lämna information eller underkasta sig utredningar eller kontroller.

I den nya artikel 25j fastställs att Esma på vissa villkor ska offentliggöra varje fall där en central motpart från tredjeland har ålagts avgifter eller viten.

I den nya artikel 25k föreskrivs att domstolen kan pröva varje beslut av Esma om att ålägga centrala motparter från tredjeland avgifter eller viten.

I den nya artikel 25l får kommissionen befogenhet att, i syfte att beakta utvecklingen på finansmarknaden, anta delegerade akter avseende åtgärder för att ändra bilaga IV till Emir-förordningen.

I den nya artikel 25m i Emir-förordningen anges att Esma helt eller delvis ska återkalla ett beslut om godkännande av en central motpart från tredjeland om vissa villkor är uppfyllda.

I den nya artikel 25n fastställs att Esma ska fatta ett eller flera beslut när den finner att en central motpart från tredjeland i kategori 2 har begått en överträdelse, inbegripet krav på att den centrala motparten upphör med överträdelsen, åläggande av avgifter, utfärdande av offentliga underrättelser och återkallelse av godkännandet av den centrala motparten.

5.2.4. Tillsynskrav som gäller centrala motparter

Ändringar avseende validering av modeller och parametrar (artikel 49 i Emir-förordningen)

Hittills har artikel 49 föreskrivit, utöver den oberoende validering som den centrala motparten ska erhålla, två separata valideringar av den nationella behöriga myndigheten och Esma vid betydande förändringar av de modeller och parametrar som en central motpart har antagit för att fastställa sina marginalsäkerhetskrav, bidrag till obeståndsfonden, krav på säkerheter och andra mekanismer för riskkontroll. Genom led b i artikel 2.11 införs de nya punkterna 1a, 1b, 1c, 1d, 1e och 1f i artikel 49 i Emir-förordningen, för att klargöra under vilka villkor en central motpart kan erhålla validering av betydande ändringar av sina modeller och parametrar. Enligt punkt 1a är en validering av den nationella behöriga myndigheten tillräcklig, eftersom det genom artikel 2.7 införs en ny artikel 21a i Emir-förordningen, där det fastställs att Esma ska ge ett förhandsgodkännande av nationella behöriga myndigheters valideringsbeslut inom ramen för artikel 49 i Emir-förordningen. En separat validering av

Esma är således inte längre nödvändig. Om en central motpart planerar att anta en betydande ändring av modeller och parametrar ska den hos den behöriga myndigheten ansöka om validering av denna ändring. Den behöriga myndigheten ska i samråd med Esma göra en riskbedömning av den centrala motparten och lämna en rapport till kollegiet, som då ska anta ett majoritetsyttrande. När ett sådant yttrande har antagits ska den behöriga myndigheten underrätta den centrala motparten om huruvida valideringen har beviljats eller avslagits. I de nya punkterna anges också en rättslig grund för ett preliminärt antagande av en betydande ändring av modeller eller parametrar, om det behövs.

Genom led a i artikel 2.11 ändras artikel 49.1 i Emir-förordningen i enlighet med detta och avskaffas kravet på två valideringar. De antagna modellerna och parametrarna omfattas fortfarande av ett krav på yttrande av kollegiet i enlighet med en process som anges i den artikeln. I det sista stycket i den ändrade artikel 49.1 föreskrivs att Esma ska vidarebefordra information om resultaten av stresstester inte bara till europeiska tillsynsmyndigheter utan även till ECBS och Gemensamma resolutionsnämnden, så att dessa kan bedöma finansiella företags exponering mot centrala motparters obestånd.

5.2.5. Övergångsbestämmelser

Ändringar för att inrätta övergångsbestämmelser som möjliggör omprövningar av godkännandebeslut som antagits före ikraftträdandet (artikel 89 i Emir-förordningen)

Genom punkt 12 i artikel 2 införs en ny punkt i artikel 89 om vissa övergångsbestämmelser, för att ange att de nya artiklarna 25.2 e och 25.2a blir tillämpliga vid ikraftträdandet av den delegerade akt om fastställande av kriterier för avgörande av huruvida en central motpart ska ingå i kategori 2 som avses i artikel 25.2a andra stycket. Genom artikel 2.12 föreskrivs även att Esma ska ompröva de beslut om godkännande av centrala motparter från tredjeland som antagits innan detta förslag träder i kraft. Enligt de nya bestämmelserna ska denna omprövning äga rum inom 12 månader från ikraftträdandet av den delegerade akt där kriterierna fastställs för att avgöra huruvida en central motpart från tredjeland är eller sannolikt kommer att bli systemviktig för den finansiella stabiliteten i unionen eller för en eller flera av dess medlemsstater.

2017/0136 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av förordning (EU) nr 1095/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 vad gäller förfarandena för och de myndigheter som ska delta i auktorisationen av centrala motparter samt om kraven för godkännande av centrala motparter från tredjeland

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande[43],

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande[44],

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet[45], och

av följande skäl:

(1) Enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012[46] måste standardiserade OTC-derivatkontrakt clearas genom en central motpart, vilket är i linje med liknande krav i länder inom G20. Genom den förordningen införs även strikta försiktighetskrav, organisatoriska krav och uppföranderegler för centrala motparter samt en ram för tillsyn av dessa centrala motparter i syfte att minimera riskerna för användarna och stärka den finansiella stabiliteten.

(2) Sedan förordning (EU) nr 648/2012 antogs har centrala motparters verksamhet vuxit kraftigt i fråga om både omfattning och utbredning i unionen och resten av världen. Centrala motparters verksamhet väntas fortsätta att öka de närmaste åren i och med införandet av ytterligare clearingkrav och en ökad frivillig clearing av motparter som inte omfattas av clearingkravet. Kommissionens förslag av den 4 maj 2017[47] om riktade ändringar av förordning (EU) nr 648/2012 för att göra den mer ändamålsenlig och proportionell kommer att skapa ytterligare incitament för centrala motparter att

---

43 EUT C […], […], s. […].

44 EUT C , , s. .

45 Europaparlamentets ståndpunkt av den ... (EUT...) och rådets beslut av den ...

46 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister (EUT L201, 27.7.2012, s.1).

47 Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 vad gäller clearingkravet, ett tillfälligt upphävande av clearingkravet, rapporteringskraven, riskbegränsningsteknikerna för OTC-derivatkontrakt som inte clearas av en central motpart, registreringen och tillsynen av transaktionsregister samt kraven för transaktionsregister (COM/2017/0208 slutlig).

erbjuda central clearing av derivat och underlätta tillträde till clearing för små finansiella och icke-finansiella motparter. Behovet av gränsöverskridande clearing kommer att öka ytterligare på de djupare och mer integrerade kapitalmarknader som blir en följd av kapitalmarknadsunionen, vilket i sin tur kommer att öka centrala motparters betydelse i det finansiella systemet, och deras inbördes kopplingar.

(3) Antalet centrala motparter som är etablerade i unionen och auktoriserade enligt förordning (EU) nr 648/2012 är för närvarande ganska begränsat och uppgick i juni 2017 till 17. Därutöver har 28 centrala motparter från tredjeland godkänts som likvärdiga enligt bestämmelserna i samma förordning och kan därför erbjuda sina tjänster till clearingmedlemmar och handelsplatser som är etablerade i unionen[48]. Marknaderna för clearing är väl integrerade inom unionen men starkt koncentrerade till vissa tillgångsklasser och starkt sammankopplade. Eftersom risken är koncentrerad är en central motparts fallissemang en händelse som har låg sannolikhet men som skulle få extremt långtgående konsekvenser. I linje med vad medlemmarna i G20 enhälligt kommit överens om antog kommissionen i november 2016 ett förslag till förordning om centrala motparters återhämtning och resolution[49] för att säkerställa att myndigheterna har tillräcklig beredskap att hantera en fallerande central motpart för att skydda den finansiella stabiliteten och begränsa kostnaderna för skattebetalarna.

(4) Trots det förslaget till förordning bör den tillsynsmässiga ramen för centrala motparter från unionen och tredjeland ses över, med tanke på att clearingverksamheten inom unionen och i övriga världen blir alltmer omfattande, komplex och gränsöverskridande. Genom att hantera problem på ett tidigt stadium och fastställa en tydlig och enhetlig tillsynsmässig ram för centrala motparter från både unionen och tredjeland skulle stabiliteten i unionens finansiella system stärkas överlag och risken för att en central motpart fallerar minska ytterligare.

(5) Mot denna bakgrund antog kommissionen den 4 maj 2017 ett meddelande om att hantera utmaningar för kritiska finansmarknadsinfrastrukturer och vidareutveckla kapitalmarknadsunionen[50], där det konstateras att det krävs ytterligare ändringar av förordning (EU) nr 648/2012 för att förbättra den befintliga ramen för att säkerställa finansiell stabilitet och främja vidareutveckling och fördjupning av kapitalmarknadsunionen.

(6) Den tillsynsmässiga ramen enligt förordning (EU) nr 648/2012 utgår i huvudsak från hemlandets myndighet. Centrala motparter som är etablerade i unionen auktoriseras och övervakas i dag av kollegier som består av nationella tillsynsmyndigheter, Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma), relevanta medlemmar av Europeiska centralbankssystemet (ECBS) och andra relevanta myndigheter. Arbetet i dessa kollegier bygger på samordning och informationsutbyte som sköts av den nationella behöriga myndighet som bär ansvaret för att genomföra bestämmelserna i

---

48 Esma för i enlighet med förordning (EU) nr 648/2012 en förteckning över godkända centrala motparter från tredjeland som får erbjuda tjänster och bedriva verksamhet i unionen. Dessa centrala motparter är etablerade i 15 länder beträffande vilka kommissionen fattat beslut om likvärdighet för centrala motparter och omfattar Australien, Hongkong, Singapore, Japan, Kanada, Schweiz, Sydkorea, Mexiko, Sydafrika, USA (CFTC), Brasilien, Förenade Arabemiraten, Dubai International Financial Centre (DIFC), Indien och Nya Zeeland.

49 Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om en ram för återhämtning och resolution av centrala motparter och om ändring av förordningarna (EU) nr 1095/2010, (EU) nr 648/2012 och (EU) 2015/2365. COM(2016) 856 final.

50 *Communication from the Commission to the European Parliament, the Council, and the European Central Bank on Responding to challenges for critical financial market infrastructures and further developing the Capital Markets Union*, Bryssel, 4 maj 2017, COM(2017) 225 final.

förordning (EU) nr 648/2012. Om tillsynen över centrala motparter inte är enhetlig inom unionen finns det risk för regelarbitrage och tillsynsarbitrage, vilket hotar den finansiella stabiliteten och möjliggör osund konkurrens. Kommissionen uppmärksammade dessa framväxande risker och behovet av ökad konvergens i tillsynen i sitt meddelande om kapitalmarknadsunionen från september 2016[51] och i det offentliga samrådet om de europeiska tillsynsmyndigheternas verksamhet[52].

(7) Att utforma och genomföra unionens penningpolitik och främja väl fungerande betalningssystem är några av ECBS:s grundläggande uppgifter. En säker och effektiv finansmarknadsinfrastruktur, särskilt system för clearing, är en förutsättning för att ECBS ska kunna utföra dessa uppgifter och uppnå sitt huvudmål om att upprätthålla prisstabilitet. Relevanta ECBS-medlemmar bör i egenskap av utgivande centralbanker för de valutor som centralt clearade finansiella instrument är utställda i delta i tillsynen av centrala motparter, med tanke på de potentiella risker som en problemdrabbad central motpart kan medföra för dessa grundläggande uppgifter och huvudmålet genom att få konsekvenser för instrument och motparter som är en förutsättning för den penningpolitiska transmissionsmekanismen. De utgivande centralbankerna bör därför delta i bedömningen av centrala motparters riskhantering. Eftersom centralbankernas och tillsynsmyndigheternas uppdrag kan överlappa varandra finns det dessutom en risk för obalans om tillsynsåtgärderna inverkar på centralbankernas grundläggande ansvarsområden såsom prisstabilitet, penningpolitik och betalningssystem. I krissituationer kan sådana obalanser öka riskerna för den finansiella stabiliteten om ansvarsfördelningen mellan myndigheterna är oklar.

(8) Genom fördragen upprättades en ekonomisk och monetär union vars valuta är euron och Europeiska centralbanken (ECB) som en unionsinstitution för detta ändamål. I fördragen föreskrivs också att ECBS ska styras av ECB:s beslutande organ och att endast ECB får tillåta utgivning av euron. ECB:s särskilda roll inom ECBS som utgivande centralbank för unionens gemensamma valuta bör därför erkännas.

(9) Med tanke på finansmarknadernas globala karaktär och vikten av att åtgärda den bristande överensstämmelsen i tillsynen av centrala motparter från unionen och tredjeland bör Esma få ökade möjligheter att främja konvergens i tillsynen av centrala motparter. För att ge Esma nya uppgifter och ansvarsområden bör Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Esma)[53] ändras.

(10) Ett särskilt exekutivorgan (nedan kallat *exekutivorganet för frågor om centrala motparter*) bör inrättas inom Esmas tillsynsstyrelse för att hantera frågor om centrala motparter i allmänhet och utöva tillsyn av centrala motparter från unionen och tredjeland i synnerhet. För att säkerställa att exekutivorganet för frågor om centrala motparter inrättas på ett smidigt sätt är det nödvändigt att klargöra dess förhållande till Esmas tillsynsstyrelse, dess organisation och dess uppdrag.

(11) För att säkerställa en enhetlig tillsynsmetod och ta hänsyn till de olika uppdrag som innehas av myndigheter som deltar i tillsynen av centrala motparter bör

---

51 Meddelande om ”Tillståndet i unionen 2016: Fullbordandet av kapitalmarknadsunionen – Kommissionen påskyndar reformerna”, 14 september 2016.

52 Offentligt samråd om de europeiska tillsynsmyndigheternas verksamhet, 21/03/2017 – 16/05/2017.

53 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers-och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 84).

exekutivorganet för frågor om centrala motparter bestå dels av permanenta medlemmar, dels av medlemmar som är specifika för varje central motpart. De permanenta medlemmarna bör vara ordföranden för exekutivorganet för frågor om centrala motparter och två ledamöter som böra agera oberoende och objektivt i hela unionens intresse. Därutöver bör de företrädare som utses av kommissionen och ECB också vara permanenta medlemmar. De medlemmar som är specifika för varje central motpart bör utgöras av en företrädare för de nationella behöriga myndigheterna i den medlemsstat där den centrala motparten är etablerad, som utsetts i enlighet med förordning (EU) nr 648/2012, och en företrädare för den eller de relevanta utgivande centralbankerna. Ordföranden för exekutivorganet för frågor om centrala motparter bör kunna bjuda in medlemmar av tillsynskollegiet och företrädare för myndigheter med ansvar för centrala motparter från tredjeland som godkänts av Esma som observatörer för att säkerställa att exekutivorganet tar hänsyn till synpunkter från andra relevanta myndigheter. De permanenta medlemmarna bör delta i alla möten i exekutivorganet för frågor om centrala motparter, men de medlemmar som är specifika för varje central motpart och observatörerna bör endast delta när detta är nödvändigt och lämpligt för centrala motparter som står under deras tillsyn. Att exekutivorganet för frågor om centrala motparter har både oberoende permanenta medlemmar och medlemmar som är specifika för varje central motpart bör säkerställa att de beslut som fattas är konsekventa, lämpliga och proportionella i hela unionen och att berörda nationella behöriga myndigheter, utgivande centralbanker och observatörer är delaktiga i beslutsfattandet i frågor som rör en central motpart som är etablerad i en medlemsstat.

(12) Vid beslut som rör en central motpart som är etablerad i en medlemsstat bör exekutivorganet sammankalla de permanenta medlemmarna och den eller de relevanta medlemmar som företräder de nationella behöriga myndigheter som utsetts av medlemsstaten i enlighet med förordning (EU) nr 648/2012, och säkerställa att de är delaktiga i beslutsprocessen, liksom observatörer som utsetts av relevanta utgivande centralbanker. Vid beslut som rör en central motpart från tredjeland bör endast de permanenta medlemmarna, den eller de relevanta utgivande centralbankerna och eventuella relevanta observatörer i exekutivorganet delta i beslutsprocessen.

(13) För att säkerställa en lämplig, effektiv och snabb beslutsprocess bör ordföranden och de två ledamöterna i exekutivorganet samt företrädaren för den behöriga myndigheten i den medlemsstat där den centrala motparten är etablerad ha rösträtt. Företrädarna för ECB, kommissionen och den eller de relevanta centralbankerna samt observatörerna bör inte ha rösträtt. Exekutivorganet för frågor om centrala motparter bör fatta sina beslut med enkel majoritet bland medlemmarna och ordföranden bör ha utslagsröst vid lika röstetal.

(14) Exekutivorganet bör tilldelas särskilda uppgifter enligt förordning (EU) nr 648/2012 för att säkerställa en väl fungerande inre marknad samt finansiell stabilitet i unionen och dess medlemsstater.

(15) För att säkerställa en effektiv tillsyn bör exekutivorganet för frågor om centrala motparter ha egen personal och tillräckliga resurser för att säkerställa att det är självständigt, oberoende och har en funktion som står i relation till dess uppdrag. Budgetkonsekvenserna måste beaktas i den skattning som görs av Esma i enlighet med förordning (EU) nr 1095/2010.

(16) För att säkerställa tillräcklig expertis och ansvarighet bör ordföranden och de två ledamöterna i exekutivorganet för frågor om centrala motparter utses på grundval av meriter, kvalifikationer och kunskap om clearing, post-trading och finansiella frågor,

samt erfarenhet av tillsyn och reglering av centrala motparter. De bör utses genom ett öppet urvalsförfarande. Kommissionen bör lägga fram ett förslag med kandidater för Europaparlamentets godkännande. Efter Europaparlamentets godkännande av förslaget bör rådet anta ett genomförandebeslut.

(17) För att säkerställa insyn och demokratisk kontroll och för att skydda unionsinstitutionernas rättigheter bör ordföranden och de två ledamöterna i exekutivorganet för frågor om centrala motparter vara ansvariga inför Europaparlamentet och rådet för beslut som fattats på grundval av denna förordning.

(18) Ordföranden och de två ledamöterna i exekutivorganet för frågor om centrala motparter bör agera självständigt och objektivt i unionens intresse. De bör säkerställa att tillräcklig hänsyn tas till en väl fungerande inre marknad samt den finansiella stabiliteten i varje medlemsstat och i unionen.

(19) För att tillsynen av centrala motparter från unionen och tredjeland ska vara enhetlig i hela unionen bör ordföranden i exekutivorganet för frågor om centrala motparter leda och förvalta kollegier och de permanenta medlemmarna bör delta i dem. ECB bör också, när så är relevant och i enlighet med rådets förordning (EU) nr 1024/2013, delta i kollegierna för att kunna fullgöra sitt uppdrag i enlighet med artikel 127 i EUF-fördraget.

(20) För att säkerställa en lämplig och effektiv beslutsprocess bör de permanenta medlemmarna i exekutivorganet för frågor om centrala motparter ha en röst var i kollegierna, med undantag för kommissionens företrädare, som inte bör rösta. Kollegiernas nuvarande medlemmar bör behålla sin nuvarande rösträtt.

(21) De nationella behöriga myndigheterna bör fortsätta att utöva sitt nuvarande tillsynsansvar enligt förordning (EU) nr 648/2012 men förhandsgodkännande från Esma bör krävas för vissa beslut i syfte att främja en enhetlig tillsyn av centrala motparter i hela unionen. En särskild mekanism bör införas för eventuella fall då Esma och de nationella behöriga myndigheterna inte kan enas. Det är även nödvändigt att i högre grad ta hänsyn till de utgivande centralbankernas penningpolitiska uppdrag med tanke på de potentiella risker som en problemdrabbad central motpart kan medföra för genomförandet av unionens penningpolitik och främjandet av väl fungerande betalningssystem. Förhandsgodkännande av de berörda utgivande centralbankerna bör därför krävas för vissa beslut av de nationella behöriga myndigheterna, i synnerhet när det gäller en central motparts betalnings- och avvecklingsarrangemang och rutiner för likviditetsriskhantering för transaktioner i den utgivande centralbankens valuta.

(22) För att göra det möjligt för Esma att fullgöra sitt uppdrag avseende centrala motparter på ett effektivt sätt bör centrala motparter från både unionen och tredjeland betala tillsynsavgifter för Esmas tillsyn och administration. Avgifterna bör omfatta avgifter för ansökan om auktorisation av centrala motparter i unionen, avgifter för ansökan om godkännande av centrala motparter från tredjeland och årliga avgifter för de uppgifter som faller under Esmas ansvar. Kommissionen bör genom en delegerad akt närmare ange vilken typ av avgifter som ska betalas, i vilka fall de ska betalas, hur stora avgiftsbeloppen ska vara och hur de ska betalas av auktoriserade och sökande centrala motparter i unionen och godkända centrala motparter från tredjeland.

(23) En översyn behövs också av den tillsynsmässiga ramen i denna förordning för centrala motparter från tredjeland som erbjuder clearingtjänster inom unionen. Det behövs bättre tillgång till information, bättre möjligheter att utföra kontroller på plats och bättre möjligheter för unionens och medlemsstaternas relevanta myndigheter att utbyta information om centrala motparter från tredjeland för att undvika allvarliga

konsekvenser för den finansiella stabiliteten som drabbar enheter i unionen. Det finns också en risk för att ändringar av reglerna för en central motpart från tredjeland eller av regelverket i ett tredjeland inte kan beaktas och att detta har en negativ inverkan på effekterna av regleringen eller tillsynen och därmed leder till olika spelregler för centrala motparter från unionen respektive tredjeland.

(24) En betydande mängd finansiella instrument utställda i medlemsstaternas valutor clearas genom godkända centrala motparter från tredjeland. Antalet kommer att öka avsevärt när Förenade kungariket träder ur Europeiska unionen och de centrala motparter som är etablerade där inte längre omfattas av denna förordning. Samarbetsavtal som ingås i tillsynskollegier kommer inte längre att omfattas av skyddsåtgärderna och förfarandena i denna förordning, bland annat Europeiska unionens domstol. Detta innebär en stor utmaning för unionen och medlemsstaternas myndigheter i deras arbete med att säkra finansiell stabilitet.

(25) Som en del av sitt arbete för att integrera de finansiella marknaderna bör kommissionen fortsätta att genom beslut om likvärdighet fastställa att tredjeländers regelverk och tillsynssystem uppfyller kraven i förordning (EU) nr 648/2012. För att förbättra det nuvarande likvärdighetssystemet för centrala motparter bör kommissionen ha möjlighet att vid behov ytterligare specificera kriterierna för bedömning av likvärdigheten hos tredjeländers ordningar för centrala motparter. Esma behöver också ges befogenhet att övervaka hur tredjeländers ordningar för centrala motparter som kommissionen har bedömt vara likvärdiga utvecklas vad gäller reglering och tillsyn. Detta behövs för att säkerställa att tredjeländer fortsätter att uppfylla kriterierna för likvärdighet och eventuella särskilda villkor som fastställs för hur de ska tillämpas. Esma bör rapportera resultaten till kommissionen på konfidentiell basis.

(26) Kommissionen kan för närvarande ändra, tillfälligt upphäva, se över eller återkalla ett beslut om likvärdighet om utvecklingen i ett tredjeland väsentligt påverkar de faktorer som bedöms i enlighet med kraven för likvärdighet enligt denna förordning. Om de behöriga myndigheterna i ett tredjeland inte längre samarbetar lojalt med Esma eller andra tillsynsmyndigheter i unionen, eller kontinuerligt underlåter att uppfylla tillämpliga krav för likvärdighet, kan kommissionen bland annat varna en myndighet i tredjeland eller offentliggöra en särskild rekommendation. Om kommissionen vid någon tidpunkt beslutar att återkalla ett beslut om tredjelands likvärdighet, kan den senarelägga dagen för tillämpning av beslutet för att hantera hot mot den finansiella stabiliteten eller risker för störningar på marknaden. Utöver de befintliga befogenheterna bör kommissionen även kunna fastställa särskilda villkor för att se till att likvärdighetskriterierna fortlöpande uppfylls av det tredjeland som omfattas av ett beslut om likvärdighet. Kommissionen bör också kunna fastställa villkor som säkerställer att Esma är i stånd att effektivt utöva sitt ansvar gentemot centrala motparter från tredjeland som godkänts enligt denna förordning, eller sitt ansvar att övervaka reglerings- och tillsynsutvecklingen i tredjeland som är av relevans för antagna beslut om likvärdighet.

(27) Med tanke på att clearingverksamhet genom centrala motparter blir alltmer gränsöverskridande och med tanke på graden av sammankopplingar inom unionens finansiella system är det nödvändigt att förbättra unionens förmåga att upptäcka, övervaka och minska de risker som kan vara förknippade med centrala motparter från tredjeland. Esmas roll bör därför stärkas för att uppnå en effektiv övervakning av centrala motparter från tredjeland som ansöker om att bli godkända för att erbjuda clearingtjänster inom unionen. De utgivande centralbankerna i unionen bör också involveras på ett bättre sätt i godkännande och tillsyn av centrala motparter från

tredjeland som bedriver verksamhet i den valuta som de ger ut. De utgivande centralbankerna i unionen bör därför rådfrågas om vissa aspekter som påverkar deras penningpolitiska ansvarsområden när det gäller finansiella instrument denominerade i unionens valutor som i stor utsträckning clearas av centrala motparter som ligger utanför unionen.

(28) När kommissionen har fastställt att ett tredjelands regelverk och tillsynssystem är likvärdiga med unionens bör förfarandet för att godkänna centrala motparter från detta tredjeland beakta de risker som de kan innebära för unionens finansiella stabilitet eller för medlemsstaten.

(29) Vid sin prövning av en ansökan om godkännande från en central motpart från tredjeland bör Esma bedöma vilken grad av systemrisk som den centrala motparten innebär för den finansiella stabiliteten i unionen på grundval av de objektiva och transparenta kriterier som fastställs i denna förordning. Kriterierna bör specificeras ytterligare genom en delegerad akt från kommissionen.

(30) Centrala motparter som inte är systemviktiga för den finansiella stabiliteten i unionen eller en av medlemsstaterna bör klassificeras som centrala motparter i kategori 1. Centrala motparter som är, eller sannolikt kommer att bli, systemviktiga för den finansiella stabiliteten i unionen eller en av medlemsstaterna bör klassificeras som centrala motparter i kategori 2 Om Esma slår fast att en central motpart från tredjeland inte är systemviktig för den finansiella stabiliteten i unionen bör de befintliga villkoren för godkännande enligt förordning (EU) nr 648/2012 gälla för den centrala motparten. Om Esma slår fast att en central motpart från tredjeland är systemviktig bör ytterligare krav fastställas som står i proportion till den grad av risk som den centrala motparten innebär. Esma bör endast godkänna en sådan central motpart om den uppfyller dessa krav.

(31) De ytterligare kraven bör omfatta vissa tillsynskrav som fastställs i förordning (EU) nr 648/2012 och som syftar till att göra en central motpart säkrare och effektivare. Esma bör ha direkt ansvar för att säkerställa att systemviktiga centrala motparter från tredjeland uppfyller dessa krav. Det bör också finnas krav som gör det möjligt för Esma att utöva fullständig och effektiv tillsyn över den centrala motparten.

(32) För att säkerställa att den eller de utgivande centralbankerna verkligen är delaktiga i processen bör systemviktiga centrala motparter från tredjeland även uppfylla eventuella ytterligare krav som dessa centralbanker anser är nödvändiga. Den eller de utgivande centralbankerna bör ge Esma en bekräftelse på om den centrala motparten uppfyller de ytterligare kraven så snart som möjligt, och under alla omständigheter inom 180 dagar från dagen för den centrala motpartens ansökan till Esma.

(33) Graden av risk som en systemviktig central motpart innebär för unionens finansiella system och stabilitet varierar. Kraven för systemviktiga centrala motparter bör därför tillämpas på ett sätt som står i proportion till de risker som den centrala motparten kan innebära för unionen. Om Esma och den eller de berörda utgivande centralbankerna finner att en central motpart från tredjeland är så systemviktig att det inte räcker med ytterligare krav för att säkerställa den finansiella stabiliteten i unionen, bör Esma kunna rekommendera kommissionen att den centrala motparten inte ska godkännas. Kommissionen bör ges befogenhet att anta en genomförandeakt om att den centrala motparten från tredjeland ska vara etablerad i unionen och auktoriserad som central motpart för att erbjuda clearingtjänster inom unionen.

(34) Esma bör regelbundet se över godkännandet av centrala motparter från tredjeland och deras klassificering som centrala motparter i kategori 1 eller 2. Esma bör i detta

sammanhang bland annat beakta förändringar i den centrala motpartens verksamhet i fråga om art, storlek och komplexitet. Översynerna bör göras minst vartannat år eller vid behov oftare.

(35) Om en systemviktig central motpart från tredjeland uppfyller tillämpliga krav i detta tredjeland bör Esma även kunna ta hänsyn till i vilken mån detta är jämförbart med ett uppfyllande av kraven i förordning (EU) nr 648/2012. Kommissionen bör anta en delegerad akt som närmare anger formerna och villkoren för att bedöma en sådan jämförbar kravuppfyllnad.

(36) Esma bör ha alla nödvändiga befogenheter att utöva tillsyn över godkända centrala motparter från tredjeland för att säkerställa att de fortfarande uppfyller kraven i förordning (EU) nr 648/2012. På vissa områden bör den eller de relevanta utgivande centralbankerna ge sitt förhandsgodkännande av Esmas beslut.

(37) Esma bör kunna ålägga centrala motparter från tredjeland avgifter om Esma konstaterar att de uppsåtligen eller av oaktsamhet har gjort sig skyldiga till en överträdelse av denna förordning genom att lämna felaktig eller vilseledande information till Esma. Esma bör även kunna ålägga systemviktiga centrala motparter från tredjeland avgifter om Esma konstaterar att de uppsåtligen eller av oaktsamhet har gjort sig skyldiga till en överträdelse av de ytterligare krav som är tillämpliga på dem enligt denna förordning.

(38) Esma bör kunna ålägga viten för att förmå centrala motparter från tredjeland att upphöra med en överträdelse, lämna fullständig och korrekt information som Esma begärt eller underkasta sig en utredning eller en kontroll på plats.

(39) Esma bör kunna ålägga både centrala motparter i kategori 1 och centrala motparter i kategori 2 avgifter om Esma konstaterar att de uppsåtligen eller av oaktsamhet har gjort sig skyldiga till en överträdelse av denna förordning genom att lämna felaktig eller vilseledande information till Esma. Esma bör även kunna ålägga centrala motparter i kategori 2 avgifter om Esma konstaterar att de uppsåtligen eller av oaktsamhet har gjort sig skyldiga till en överträdelse av de ytterligare krav som är tillämpliga på dem enligt denna förordning.

(40) Avgifter bör åläggas på en nivå som står i proportion till hur allvarliga överträdelserna är. Överträdelserna bör delas upp i olika grupper för vilka specifika avgifter bör bestämmas. För att beräkna avgiften för en viss överträdelse bör Esma använda en tvåstegsmetod genom att först fastställa ett basbelopp som därefter vid behov justeras med vissa koefficienter. Basbeloppet bör fastställas med beaktande av den årliga omsättningen för den berörda centrala motparten från tredjeland och justeringarna bör göras genom en ökning eller minskning av basbeloppet med hjälp av relevanta koefficienter i enlighet med denna förordning.

(41) Koefficienter för försvårande och förmildrande omständigheter bör fastställas i denna förordning för att ge Esma nödvändiga verktyg för att besluta om avgifter som står i proportion till hur allvarlig den överträdelse är som en central motpart i tredjeland har begått, med beaktande av omständigheterna kring överträdelsen.

(42) Beslutet om att ålägga avgifter eller viten bör grundas på en oberoende utredning.

(43) Innan beslut fattas om avgifter eller viten bör Esma ge de personer som förfarandet gäller möjlighet att höras så att deras rätt till försvar iakttas.

(44) Esma bör avstå från att ålägga avgifter eller viten i de fall där en tidigare friande eller fällande dom som bygger på identiska eller väsentligen identiska sakförhållanden har vunnit laga kraft efter ett straffrättsligt förfarande enligt nationell lagstiftning.

(45) Beslut av Esma att ålägga avgifter och viten bör vara verkställbara och verkställigheten bör följa de civilprocessrättsliga regler som gäller i den stat inom vars territorium den sker. Civilprocessrättsliga regler bör inte innefatta straffrättsliga procedurregler men kan innefatta förvaltningsrättsliga procedurregler.

(46) Vid en överträdelse som begås av en central motpart i kategori 2 bör Esma ha befogenhet att vidta en rad tillsynsåtgärder, bland annat att begära att den centrala motparten upphör med överträdelsen och, som en sista utväg, återkalla godkännandet om den centrala motparten allvarligt eller upprepade gånger har överträtt bestämmelserna i denna förordning. Tillsynsåtgärderna bör tillämpas av Esma med beaktande av överträdelsens natur och allvar samt proportionalitetsprincipen. Innan Esma fattar beslut om tillsynsåtgärder bör Esma ge de personer som förfarandet gäller möjlighet att höras så att deras rätt till försvar iakttas.

(47) Validering av betydande ändringar av modeller och parametrar som antagits för att beräkna den centrala motpartens marginalsäkerhetskrav, bidrag till obeståndsfonden, krav på säkerheter och andra mekanismer för riskkontroll bör anpassas till det nya kravet på förhandsgodkännande från Esma för vissa beslut som fattas av den nationella behöriga myndigheten och som avser centrala motparter som är etablerade i unionen. För att förenkla förfarandet för validering av modeller bör det vara tillräckligt med en validering som görs av den nationella behöriga myndigheten och godkänns på förhand av Esma, i stället för de två oberoende valideringar som måste göras av både den nationella behöriga myndigheten och Esma. Förhållandet mellan denna validering och kollegiets beslut bör vidare klargöras. Det bör vara möjligt att vid behov preliminärt anta en betydande ändring av modellerna eller parametrarna, särskilt om en sådan ändring måste göras snabbt för att säkerställa en sund riskhantering hos den centrala motparten.

(48) Befogenhet att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt bör delegeras till kommissionen för att närmare ange vilken typ av avgifter som ska betalas, i vilka fall de ska betalas, hur stora avgiftsbeloppen ska vara och hur de ska betalas; för att närmare ange kriterierna för att bestämma om en central motpart från tredjeland är, eller sannolikt kommer att bli, systemviktig för den finansiella stabiliteten i unionen eller för en eller flera av medlemsstaterna; för att närmare ange de kriterier som ska användas vid kommissionens bedömningar av likvärdighet för tredjeländer; för att närmare ange hur och på vilka villkor vissa krav ska uppfyllas av centrala motparter från tredjeland; för att ange ytterligare förfaranderegler för åläggande av avgifter eller viten, inbegripet bestämmelser om rätten till försvar, tidsfrister, uttag av avgifter eller utdömande av viten och preskriptionstiden för åläggande och verkställighet av viten eller avgifter; och för att ändra bilaga IV för att ta hänsyn till utvecklingen på de finansiella marknaderna.

(49) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning, särskilt när det gäller godkännande av centrala motparter från tredjeland och erkännande av likvärdighet av tredjeländers regelverk, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter.

(50) Eftersom målet med denna förordning, nämligen att göra centrala motparter säkrare och effektivare genom att fastställa enhetliga krav för deras verksamhet, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och det därför, på grund av åtgärdens omfattning eller verkningar, bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går förordningen inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

(51) Esma bör inte kunna använda sin befogenhet att klassificera en central motpart från tredjeland som kategori 1 eller 2 förrän en närmare precisering har gjorts av kriterierna för att bedöma om en central motpart från tredjeland är, eller sannolikt kommer att bli, systemviktig för det finansiella systemet i EU eller en eller flera av medlemsstaterna.

(52) Förordning (EU) nr 1095/2010 och förordning (EU) nr 648/2012 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av förordning (EU) nr 1095/2010

Förordning (EU) 1095/2010 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 4 ska följande punkt införas som punkt 4:

”4. *Central motpart*: central motpart enligt definitionen i artikel 2.1 i förordning (EU) nr 648/2012.”.

2. I artikel 6 ska följande punkt införas som punkt 1a:

”1a. Ett exekutivorgan för frågor om centrala motparter under tillsynsstyrelsen som ska ha de uppgifter som anges i artikel 44b.”.

3. Artikel 35.6 ska ersättas med följande:

”6. Om fullständiga eller korrekta uppgifter inte finns tillgängliga eller inte görs tillgängliga i tid enligt punkterna 1 eller 5 får myndigheten genom en vederbörligen motiverad begäran begära in uppgifter direkt från

a) en auktoriserad eller godkänd central motpart i enlighet med artikel 14 eller artikel 25 i förordning (EU) nr 648/2012,

b) en värdepapperscentral som är auktoriserad i enlighet med förordning (EU) nr 909/2014,

c) en reglerad marknad enligt artikel 4.1.14 i direktiv 2004/39/EG,

d) en multilateral handelsplattform enligt artikel 4.1.22 i direktiv 2014/65/EU,

e) en organiserad handelsplattform enligt artikel 4.1.23 i direktiv 2014/65/EU.

Mottagarna av en sådan begäran ska snabbt och utan onödigt dröjsmål förse myndigheten med tydliga, korrekta och fullständiga uppgifter.

Myndigheten ska informera berörda behöriga myndigheter om begäran i enlighet med denna punkt och punkt 5.

De behöriga myndigheterna ska på begäran av myndigheten bistå denna vid insamlingen av uppgifterna.”.

4. I artikel 40.1 ska följande led läggas till som led f:

”f) De permanenta medlemmar av exekutivorganet för frågor om centrala motparter som avses i artikel 44a.1 a i. (utan rösträtt)”.

5. I artikel 42 ska första stycket ersättas med följande:

När ordföranden, de röstberättigade permanenta medlemmarna och de röstberättigade särskilda medlemmarna som är specifika för varje central motpart i exekutivorganet

för frågor om centrala motparter, som avses i artikel 44a.1 a i, och de röstberättigade ledamöterna i tillsynsstyrelsen, utför uppgifter enligt denna förordning ska de handla oberoende och objektivt uteslutande i hela unionens intresse och varken efterfråga eller ta emot instruktioner från unionens institutioner eller organ, någon regering i en medlemsstat eller något annat offentligt eller privat organ.”.

6. Artikel 43 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Tillsynsstyrelsen ska ge myndigheten vägledning i dess arbete. Den ska ansvara för de uppgifter som anges i kapitel II, med undantag för de uppgifter som exekutivorganet för frågor om centrala motparter ansvarar för, i enlighet med artikel 44b.1.”.

(b) Punkt 8 ska ersättas med följande:

”8. Tillsynsstyrelsen ska ha befogenhet att vidta disciplinära åtgärder mot ordföranden och får avlägsna denne från sitt uppdrag i enlighet med artikel 48.5. Tillsynsstyrelsen ska efter överenskommelse med exekutivorganet för frågor om centrala motparter ha befogenhet att vidta disciplinära åtgärder mot verkställande direktören och får avlägsna denne från sitt uppdrag i enlighet med artikel 51.5.”.

7. I kapitel III ska följande avsnitt införas som avsnitt 1A:

”**Avsnitt 1A Exekutivorganet för frågor om centrala motparter**

Artikel 44a

Sammansättning

1. Exekutivorganet för frågor om centrala motparter ska bestå av följande:

a) Permanenta medlemmar, nämligen

i) en ordförande och två ledamöter som utses i enlighet med artikel 48a (med rösträtt),

ii) en företrädare för ECB (utan rösträtt),

iii) en företrädare för kommissionen (utan rösträtt).

b) Icke-permanenta medlemmar, som är specifika för varje enskild central motpart, nämligen

i) en företrädare per behörig myndighet för respektive central motpart etablerad i unionen för vilken exekutivorganet för frågor om centrala motparter sammankallas (med rösträtt),

ii) en företrädare per relevant utgivande centralbank, som avses i artikel 18.2 h i förordning (EU) nr 648/2012, för varje central motpart etablerad i unionen för vilken exekutivorganet för frågor om centrala motparter sammankallas (utan rösträtt).

Ordföranden får när så är lämpligt och nödvändigt bjuda in följande aktörer till exekutivorganet för frågor om centrala motparters möten som observatörer:

a) Andra medlemmar, som avses i artikel 18.2 i förordning (EU) nr 648/2012, av kollegiet för den relevanta centrala motparten.

b) Myndigheter för centrala motparter från tredjeland som är godkända i enlighet med artikel 25 i förordning (EU) nr 648/2012.

Exekutivorganets möten ska sammankallas av dess ordförande på dennes initiativ eller på begäran av någon av medlemmarna.

Om någon av exekutivorganets uppgifter inte hänför sig till någon enskild motpart inom unionen ska det endast bestå av de permanenta medlemmar som avses i led a och, i förekommande fall, de utgivande centralbankerna, som avses i led b ii.

Artikel 44b

Exekutivorganet för frågor om centrala motparter: uppgifter och befogenheter

1. Exekutivorganet för frågor om centrala motparter ska ansvara för

”(-a) att fatta beslut och vidta åtgärder om frågor som rör centrala motparter när det gäller artiklarna 17, 19, 29, 29a och 30 i denna förordning,”.

a) att ge det samtycke som avses i artikel 21a.1 i förordning (EU) nr 648/2012,

b) godkännande och tillsyn av centrala motparter från tredjeland i enlighet med artikel 25 i förordning (EU) nr 648/2012, övervakning av utvecklingen i tredjeländer när det gäller reglering och tillsyn i enlighet med avdelning II kapitel 2 i förordning EU nr 648/2012, och

c) de uppgifter som avses i artikel 5.1 första stycket, artikel 9.3 första stycket, artiklarna 9.4, 17.2, 17.3, 18.1, 20.2, 20.6, 21c, 23, 24, 29.3, 38.5, 48.3, 49.1 och 54.3 i förordning (EU) nr 648/2012.

2. Exekutivorganet för frågor om centrala motparter ska ha särskild personal och tillräckliga resurser som tillhandahålls av Esma för att kunna utföra sina uppgifter.

3. Exekutivorganet för frågor om centrala motparter ska informera tillsynsstyrelsen om sina beslut.

Artikel 44c

Beslutsfattande

Exekutivorganet för frågor om centrala motparter ska fatta beslut med enkel majoritet bland sina medlemmar. Ordföranden ska ha utslagsröst.”.

8. Rubriken på avsnitt 3 i kapitel III ska ersättas med följande:

”Ordförande och ledamöter”.

9. Följande nya artikel ska införas som artikel 48a:

”Artikel 48a

Ordförande och ledamöter i exekutivorganet för frågor om centrala motparter: utseende och uppgifter

1. Genom undantag från artikel 48.1 ska myndigheten företrädas av ordföranden för exekutivorganet för frågor om centrala motparter när det gäller de uppgifter och befogenheter som avses i artikel 44b.1.

Ordföranden för exekutivorganet för frågor om centrala motparter ska ansvara för att förbereda exekutivorganets arbete och leda dess sammanträden.

2. Ordföranden och ledamöterna för exekutivorganet för frågor om centrala motparter, som avses i artikel 44a1 a i, ska vara oberoende yrkesverksamma på heltid. De ska utses på grundval av meriter, färdigheter, kunskaper om clearing, post-trading och finansiella frågor samt av erfarenheter med relevans för tillsyn och reglering av centrala motparter. De ska utses på grundval av ett öppet

urvalsförfarande som anordnas av kommissionen varvid principerna balans mellan könen, erfarenhet och kvalifikationer ska respekteras.

3. Mandatperioden för ordföranden och ledamöterna för exekutivorganet för frågor om centrala motparter, som avses i artikel 44a1 a i, ska vara fem år och får förnyas en gång.

Ordföranden och ledamöterna för exekutivorganet för frågor om centrala motparter, som avses i artikel 44a1 a i, får inte inneha något uppdrag på nationell nivå, unionsnivå eller internationell nivå.

4. Kommissionen ska förelägga Europaparlamentet en slutlista över kandidater för uppdragen som ordförande och ledamöter, som avses i artikel 44.1 a i, och informera rådet om denna slutlista.

Kommissionen ska för Europaparlamentets godkännande lämna in ett förslag till utseende av ordförande och ledamöter för exekutivorganet för frågor om centrala motparter, som avses i artikel 44a.1 a. Efter det att förslaget godkänts ska rådet anta ett genomförandebeslut för att utse ordförande och ledamöter för exekutivorganet för frågor om centrala motparter, som avses i artikel 44a.1 a. Rådet ska besluta med kvalificerad majoritet.

5. Om ordföranden eller någon av ledamöterna för exekutivorganet för frågor om centrala motparter, som avses i artikel 44a.1 i, inte längre uppfyller de krav som ställs för att han eller hon ska kunna utföra sina uppgifter, som avses i punkt 2, eller har befunnits skyldig till ett allvarligt fel får rådet efter ett förslag från kommissionen som har godkänts av Europaparlamentet anta ett genomförandebeslut om att skilja personen i fråga från hans eller hennes uppdrag. Rådet ska besluta med kvalificerad majoritet.

Europaparlamentet eller rådet får meddela kommissionen att de anser att kraven för att skilja ordföranden eller ledamöterna för exekutivorganet för frågor om centrala motparter, som avses i artikel 44a.1 a, från deras uppdrag är uppfyllda, och kommissionen ska härvidlag vidta åtgärder.”.

10. Artikel 49 ska ersättas med följande:

”Utan att det påverkar tillsynsstyrelsens roll får varken ordföranden eller ledamöterna för exekutivorganet för frågor om centrala motparter, som avses i artikel 44.1 a i, eller Esmas ordförande, i fråga om deras uppgifter, begära eller ta emot instruktioner från unionens institutioner eller organ, regeringen i någon medlemsstat eller något annat offentligt eller privat organ.

Varken medlemsstater, unionens institutioner eller organ, eller något annat offentligt eller privat organ får försöka påverka ordföranden eller någon av ledamöterna för exekutivorganet för frågor om centrala motparter, som avses i artikel 44a.1 a i, i samband med att personen i fråga utövar sina uppgifter.

I enlighet med de tjänsteföreskrifter som avses i artikel 68 är Esmas ordförande samt ordföranden och ledamöterna för exekutivorganet för frågor om centrala motparter, som avses i artikel 44.1 a i, även efter att ha lämnat tjänsten skyldiga att uppträda med heder och omdöme när det gäller att acceptera vissa uppgifter eller ta emot vissa förmåner.”.

11. Artikel 50 ska ersättas med följande:

”1. Europaparlamentet eller rådet får, med full respekt för ordförandens oberoende, uppmana Esmas ordförande eller dennes suppleant eller ordföranden för exekutivorganet för frågor om centrala motparter att göra ett uttalande. Esmas ordförande eller ordföranden för exekutivorganet för frågor om centrala motparter ska på begäran göra ett uttalande inför Europaparlamentet och besvara alla eventuella frågor från dess ledamöter.

2. Esmas ordförande eller ordföranden för exekutivorganet för frågor om centrala motparter ska, på begäran och minst 15 dagar före det uttalande som avses i punkt 1, skriftligen rapportera om tillsynsstyrelsens och exekutivorganets huvudsakliga verksamhet till Europaparlamentet.

3. Förutom de uppgifter som avses i artiklarna 11–18, 20 och 33, ska Esmas ordförande även rapportera alla de uppgifter som Europaparlamentet begär på ad hoc-basis.

Förutom de uppgifter som avses i artikel 33 ska ordföranden för exekutivorganet för frågor om centrala motparter rapportera de uppgifter som Europaparlamentet begär på ad hoc-basis.”.

12. Artikel 53 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Verkställande direktören ska ha ansvaret för att genomföra myndighetens årliga arbetsprogram under tillsynsstyrelsens och exekutivorganet för frågor om centrala motparters vägledning och förvaltningsstyrelsens kontroll.”.

(b) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Verkställande direktören ska utarbeta ett flerårigt arbetsprogram i enlighet med artikel 47.2. För de uppgifter och befogenheter som anges i artikel 44b.1 måste verkställande direktören ha fått samtycke från exekutivorganet för frågor om centrala motparter innan arbetsprogrammet kan lämnas in till förvaltningsstyrelsen.".

(c) Punkt 7 ska ersättas med följande:

”7. Verkställande direktören ska varje år utarbeta ett utkast till rapport med ett avsnitt om myndighetens reglerings- och tillsynsverksamheter och ett avsnitt om ekonomiska och administrativa frågor.

För de uppgifter och befogenheter som anges i artikel 44b.1 måste verkställande direktören ha fått samtycke från exekutivorganet för frågor om centrala motparter innan arbetsprogrammet kan lämnas in till förvaltningsstyrelsen.”.

13. I artikel 63 ska följande punkt införas som punkt 1a:

”1a. Esmas utgifter och avgifter som hänför sig till sådana uppgifter och befogenheter som avses i artikel 44b.1 ska kunna identifieras separat inom ramen för den skattning som avses i punkt 1. Innan denna skattning antas ska verkställande direktörens förslag med avseende på utgifter och avgifter godkännas av exekutivorganet för frågor om centrala motparter.

Esmas årsbokslut, som offentliggörs i enlighet med artikel 64.6, ska innefatta intäkter och kostnader som hänför sig till de uppgifter som avses i artikel 44b.1.”.

14. Artikel 70.1 ska ersättas med följande:

”1. Ledamöterna i tillsynsstyrelsen och förvaltningsstyrelsen, medlemmarna i exekutivorganet för frågor om centrala motparter, verkställande direktören och myndighetens personal, inbegripet tillfälligt utstationerade nationella experter och

alla andra personer som genomför uppgifter för myndigheten på grundval av avtal, ska omfattas av kravet på tystnadsplikt enligt artikel 339 i EUF-fördraget och de relevanta bestämmelserna i tillämplig unionslagstiftning även efter det att deras förordnanden upphört.”.

15. I artikel 76 ska följande punkt införas som punkt 2a:

”2a. Fram till dess att ordföranden och ledamöterna för exekutivorganet för frågor om centrala motparter, som avses i artikel 44a.1, tillträder efter att ha utsetts i enlighet med artikel 48a ska exekutivorganets uppgifter utföras av tillsynsstyrelsen.”.

Artikel 2

Ändringar av förordning (EU) nr 648/2012

Förordning (EU) nr 648/2012 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 6.2 b ska ersättas med följande:

”b) De centrala motparter som är auktoriserade i enlighet med artikel 17 eller godkända i enlighet med artikel 25 och dagen för auktorisation respektive godkännande samt uppgift om vilka auktoriserade eller godkända centrala motparter som kan utnyttjas för att uppfylla clearingkravet.”.

2. Artikel 17.3 ska ersättas med följande:

”3. Inom 30 arbetsdagar efter mottagandet av ansökan ska den behöriga myndigheten i samråd med Esma bedöma om ansökan är fullständig. Om ansökan inte är fullständig, ska den behöriga myndigheten ange en tidsfrist inom vilken den ansökande centrala motparten ska lämna ytterligare information. Efter mottagandet av sådan ytterligare information ska den behöriga myndigheten omedelbart översända denna till Esma och det kollegium som inrättats i enlighet med artikel 18.1. Den behöriga myndigheten ska efter att i samråd med Esma ha bedömt att ansökan är fullständig, underrätta den ansökande centrala motparten och medlemmarna i kollegiet om detta.”.

3. Artikel 18 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Inom 30 kalenderdagar efter inlämnandet av en fullständig ansökan i enlighet med artikel 17 ska den centrala motpartens behöriga myndighet inrätta ett kollegium som främjar fullgörandet av de uppgifter som anges i artiklarna 15, 17, 49, 51 och 54.

Ordföranden för exekutivorganet för frågor om centrala motparter, som avses i artikel 48a i förordning (EU) nr 1095/2010, ska leda och förvalta kollegiet.”.

(b) Punkt 2 a ska ersättas med följande:

”a) De permanenta medlemmar av exekutivorganet för frågor om centrala motparter som avses i artikel 44a i förordning (EU) nr 1095/2010.”.

(c) Punkt 2 c ska ersättas med följande:

”c) De behöriga myndigheter som ansvarar för tillsynen av den centrala motpartens clearingmedlemmar som är etablerade i de tre medlemsstaterna med de sammanlagt största bidragen under en ettårsperiod till den centrala motpartens obeståndsfond,

som avses i artikel 42, i tillämpliga fall inbegripet ECB i enlighet med rådets förordning (EU) nr 1024/2013[54].

4. Artikel 19.3 ska ersättas med följande:

”3. Kollegiets majoritetsyttrande ska antas med enkel majoritet bland dess medlemmar.

För kollegier bestående av upp till och med tolv medlemmar ska högst två kollegiemedlemmar från samma medlemsstat ha rösträtt och varje röstberättigad medlem ska ha en röst. För kollegier bestående av fler än tolv medlemmar ska högst tre medlemmar från samma medlemsstat ha rösträtt och varje röstberättigad medlem ska ha en röst.

Om ECB är medlem av kollegiet i enlighet med artikel 18.2 a, c och h ska den ha följande antal röster:

i) Maximalt två röster i kollegier med upp till och med tolv medlemmar.

ii) Maximalt tre röster i kollegier med fler än tolv medlemmar.

Kommissionens företrädare ska vara medlem utan rösträtt. Övriga permanenta medlemmar av exekutivorganet för frågor om centrala motparter ska ha en röst var.”.

5. Artikel 20.6 ska ersättas med följande:

“6. Den centrala motpartens behöriga myndighet ska översända sitt utkast till beslut med fullständig motivering till Esma och medlemmarna i kollegiet, som ska ta hänsyn till reservationer från kollegiets medlemmar.”.

6. Artikel 21 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Utan att den roll som innehas av kollegiet påverkas, ska de behöriga myndigheter som avses i artikel 22 i samverkan med Esma se över de system, strategier, processer och mekanismer som de centrala motparterna har inrättat för att följa denna förordning samt utvärdera de risker som dessa centrala motparter är eller kan vara exponerade mot.”.

(b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Esma ska fastställa hur ofta och hur ingående den översyn och utvärdering som avses i punkt 1 ska genomföras med beaktande av verksamhetens storlek, systemvikt, art, omfattning och komplexitet hos de berörda centrala motparterna. Översynen och utvärderingen ska uppdateras minst en gång årligen.

De centrala motparterna ska omfattas av kontroller på plats. Personal från Esma ska inbjudas att delta i dessa kontroller på plats.

Den behöriga myndigheten ska till Esma vidarebefordra all information som den mottagit från den centrala motparten, och från berörd central motpart begära sådan information som Esma efterfrågar som den inte kan lämna.”.

7. I avdelning III kapitel 2 ska följande artiklar införas som artiklarna 21a, 21b och 21c:

”Artikel 21a

---

[54] Rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut (EUT L 287, 29.10.2013, s. 63).”.

Upprättande av utkast till beslut

1. Behöriga myndigheter ska upprätta utkast till beslut och överlämna dem till Esma för dess samtycke innan något av följande beslut antas:

a) Beslut som antas enligt artiklarna 7, 8, 14, 15, 16, 20, 21, 30, 31, 35, 49 och 54 i denna förordning och artiklarna 35 och 36 i förordning (EU) nr 600/2014.

b) Alla beslut som antas i samband med utförandet av sådana uppgifter som följer av de krav som anges i artikel 16 och avdelningarna IV och V.

2. Behöriga myndigheter ska upprätta och överlämna utkast till beslut till de utgivande centralbanker som avses i artikel 18.2 h innan något beslut antas enligt artiklarna 14, 15, 20, 44, 46, 50 och 54.

Behöriga myndigheter ska i enlighet med artikel 21b erhålla samtycke från de utgivande centralbanker som avses i första stycket i fråga om varje aspekt av sådana beslut som har anknytning till centralbankernas utövande av penningpolitik.

3. Esma ska till behöriga myndigheter överlämna all relevant information som kan leda till antagandet av ett sådant beslut som avses i punkt 1 och får begära särskilda tillsynsåtgärder, inbegripet upphävande av auktorisation. Behöriga myndigheter ska informera Esma om eventuella åtgärder som myndigheterna sedan vidtar eller underlåter att vidta.

4. Vid tillämpning av punkt 1 ska Esmas samtycke anses ha getts så länge Esma inte föreslår ändringar eller invänder mot utkastet till beslut inom en period av högst 15 kalenderdagar efter det att Esma har underrättats om beslutet. Om Esma föreslår ändringar av eller invänder mot ett utkast till beslut ska Esma ange skriftliga, fullständiga och detaljerade skäl till detta.

5. Om Esma föreslår ändringar får den behöriga myndigheten endast anta beslutet i dess av Esma ändrade form.

Om Esma invänder mot ett utkast till förslag får den behöriga myndigheten inte anta förslaget.

6. Om den behöriga myndigheten motsätter sig den föreslagna ändringen eller invändningen från Esma får den inom fem dagar inkomma med en motiverad begäran till den till den tillsynsstyrelse som avses i artikel 6.1 i förordning nr 1095/2010 för att bedöma invändningen eller ändringen. Tillsynsstyrelsen ska inom tio dagar från begäran antingen godkänna eller avslå Esmas invändningar eller ändringar, och punkt 5 ska gälla i enlighet därmed.

7. Utan att det påverkar kommissonens befogenheter enligt artikel 258 i EUF-fördraget får Esma anta ett beslut riktat till en finansmarknadsaktör med krav på att denna vidtar nödvändiga åtgärder för att uppfylla sina skyldigheter enligt unionsrätten, däribland även krav på att upphöra med viss praxis i följande fall:

a) Om en behörig myndighet till följd av en invändning mot eller ändring av ett utkast till beslut från Esmas inte efterlever punkt 5.

b) Om en behörig myndighet efter en begäran av Esma i enlighet med punkt 3 inte vidtar den begärda åtgärden inom en rimlig tid och där detta leder till att finansmarknadsaktören bryter mot tillämpliga krav i avdelningarna IV och V i denna förordning.

Beslut som antagits enligt första stycket ska ha företräde framför varje tidigare beslut i samma ärende som antagits av de behöriga myndigheterna.

Artikel 21b

Samtycke från utgivande centralbank

1. Det samtycke som avses i artikel 21a.2 ska anses ha getts så länge den utgivande centralbanken inte föreslår ändringar eller invänder mot utkastet till beslut inom en period av högst 15 kalenderdagar efter det att det lagts fram. Om den utgivande centralbanken föreslår ändringar av eller invänder mot ett utkast till beslut ska den ange skriftliga, fullständiga och detaljerade skäl till detta.

Om Esma enligt artikel 21a.4 föreslagit ändringar till utkastet till det beslut som ska antas enligt artiklarna 14, 15, 20 och 54 ska Esma även lägga fram dessa för den utgivande centralbanken. I så fall ska den tidsfrist som avses i första stycket förlängas med fem dagar.

2. Om den utgivande centralbanken föreslår ändringar får den behöriga myndigheten endast anta beslutet såsom det ändrats av den utgivande centralbanken.

Om den utgivande centralbanken invänder mot ett utkast till beslut ska den behöriga myndigheten inte anta detta beslut.

Artikel 21c

Avgifter

1. Centrala motparter ska betala följande avgifter:

a) Avgifter kopplade till sådana ansökningar om auktorisation som avses i artikel 17.

a) Avgifter kopplade till ett sådant godkännande som avses i artikel 25.

c) Årliga avgifter kopplade till Esmas uppgifter i enlighet med denna förordning.

2. Kommissionen ska i enlighet med artikel 82 anta en delegerad akt som närmare anger vilka avgifter som ska betalas, i vilka fall avgifter ska betalas, hur stora avgiftsbeloppen ska vara och hur de ska betalas av följande enheter:

a) Centrala motparter som är etablerade i unionen och som är auktoriserade eller ansöker om auktorisation.

b) Centrala motparter som är etablerade i ett tredjeland och som är godkända i enlighet med artikel 25.2.

b) Centrala motparter som är etablerade i ett tredjeland och som är godkända i enlighet med artikel 25.2b.”.

8. Artikel 24 ska ersättas med följande:

”Den centrala motpartens behöriga myndighet eller annan relevant myndighet ska utan onödigt dröjsmål underrätta Esma, kollegiet, berörda ECBS-medlemmar och andra berörda myndigheter om krissituationer som berör en central motpart, inklusive utveckling på finansmarknader som kan inverka negativt på marknadens likviditet, den penningpolitiska transmissionen, ett väl fungerande betalningssystem och det finansiella systemets stabilitet i någon av de medlemsstater där den centrala motparten eller någon av dess clearingmedlemmar är etablerad.”.

9. Artikel 25 ska ändras på följande sätt:

(a) I punkt 2 ska följande led läggas till som led e:

”e) Det har fastställts att den centrala motparten inte är systemviktig eller sannolikt inte kommer att bli systemviktig (central motpart i kategori 1) i enlighet med punkt 2a.”.

(b) Följande punkter ska införas som punkterna 2a, 2b och 2c:

”2a. Esma ska fastställa om en central motpart är systemviktig eller sannolikt kommer att bli systemviktig för unionen eller för en eller flera av medlemsstaterna (central motpart i kategori 2) genom att beakta samtliga följande kriterier:

a) Den centrala motpartens verksamhets art, storlek och komplexitet, inbegripet det aggregerade värdet av varje unionsvaluta som clearas av den centrala motparten, eller den i clearingverksamhet verksamma centrala motpartens aggregerade exponering mot sina motparter.

b) Följderna av att den centrala motparten fallerar eller drabbas av störningar för finansmarknaderna, finansinstitut eller det finansiella systemet som helhet, eller för den finansiella stabiliteten i unionen eller för en eller flera av medlemsstaterna.

c) Strukturen på den centrala motpartens clearingmedlemskap.

d) Den centrala motpartens förhållande till, beroende av eller annan interaktion med andra finansmarknadsinfrastrukturer, andra finansinstitut och det finansiella systemet som helhet bemärkelse.

Kommissionen ska [*inom sex månader från och med ikraftträdandet av denna förordning*] anta en delegerad akt i enlighet med artikel 82 för att närmare ange de kriterier som fastställs i första stycket.

2b. Om Esma fastställer att en central motpart är systemviktig eller sannolikt kommer att bli systemviktig (central motpart i kategori 2) i enlighet med punkt 2a får Esma endast godkänna den centrala motparten om följande villkor utöver villkoren i artikel 25.2 a, b, c och d är uppfyllda:

a) Den centrala motparten uppfyller vid tidpunkten för godkännandet, och därefter fortlöpande, kraven i artikel 16 och i avdelningarna IV och V. Esma ska i enlighet med artikel 25a.2 ta hänsyn till i vilken utsträckning den centrala motpartens uppfyllnad av dessa krav motsvaras av den centrala motpartens uppfyllnad av jämförbara krav i tredjelandet.

b) Den centrala motparten uppfyller alla krav som de utgivande centralbankerna – som avses i punkt 3 f och som efter det samråd som avses i samma punkt har lämnat en skriftlig bekräftelse till Esma inom 180 dagar från inlämnandet av ansökan – infört i samband med utövandet av penningpolitik. Om den relevanta utgivande centralbanken inte har lämnat ett skriftligt svar till Esma inom tidsfristen får Esma betrakta detta kriterium som uppfyllt.

c) Den centrala motparten har till Esma gett sitt ovillkorliga skriftliga samtycke, undertecknat av den centrala motpartens juridiska ombud, att inom 72 timmar efter en begäran, till Esma lämna alla dokument, register, all information och all data som den centrala motparten innehar vid tidpunkten, och att Esma får tillgång till alla den centrala motpartens lokaler, samt ett motiverat yttrande från en oberoende jurist som bekräftar att det samtycke som getts är giltigt och verkställbart enligt relevant tillämplig lag.

d) Den centrala motparten har vidtagit alla nödvändiga åtgärder och förfaranden som säkerställer effektiv uppfyllnad av de krav som anges i leden a och c.

e) Kommissionen har inte antagit en genomförandeakt i enlighet med punkt 2c.

2c. Esma får, efter överenskommelse med relevanta utgivande centralbanker och i proportion till den centrala motpartens systemvikt i enlighet med punkt 2a, konstatera att den centrala motparten har så stor systemvikt att uppfyllnad av de villkor som anges i punkt 2b inte i tillräcklig utsträckning säkerställer den finansiella stabiliteten i unionen eller en eller flera av medlemsstaterna och därför inte bör godkännas. I sådana fall ska Esma rekommendera att kommissionen antar en genomförandeakt som bekräftar att den centrala motparten inte bör godkännas enligt punkt 2b.

Efter utfärdande av den rekommendation som avses i första stycket får kommissionen anta en genomförandeakt som förklarar att den centrala motparten i fråga inte ska godkännas enligt punkt 2b och att den endast får tillhandahålla clearingtjänster i unionen efter det att den beviljats auktorisation i enlighet med artikel 14.”.

(c) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. Esma ska efter samråd med de myndigheter och enheter som avses i punkt 3 se över godkännandet av en central motpart som är etablerad i ett tredjeland om denna centrala motpart har utvidgat området för sin verksamhet och sina tjänster i unionen, dock minst vartannat år. Denna översyn ska genomföras i enlighet med i punkterna 2, 3 och 4.”.

(d) Punkt 6 ska ersättas med följande:

”6. Kommissionen får anta en genomförandeakt enligt artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 som fastställer

a) att den rättsliga och tillsynsmässiga ramen i ett tredjeland säkerställer att de centrala motparter som är auktoriserade i detta tredjeland fortlöpande följer rättsligt bindande krav som är likvärdiga med de krav som fastställs i avdelning IV i den här förordningen,

b) att dessa centrala motparter fortlöpande är föremål för effektiv tillsyn och verkställighet i detta tredjeland,

c) att tredjelandets regelverk föreskriver ett effektivt likvärdigt system för godkännande av de centrala motparter som är auktoriserade i enlighet med tredjeländers rättsordningar.

Kommissionen får, för tillämpningen av den genomförandeakt som avses i första stycket, kräva att kraven i denna i praktiken uppfylls fortlöpande av ett tredjeland och att Esma effektivt utövar sitt ansvar gentemot centrala motparter från tredjeland som godkänts enligt punkterna 2 och 2b eller sitt ansvar att övervaka, som avses i punkt 6b, inbegripet genom att godkänna och tillämpa de samarbetsarrangemang som avses i punkt 7.”.

(e) Följande punkter ska införas som punkt 6a och punkt 6b:

”6a. Kommissionen får anta en delegerad akt i enlighet med artikel 82 för att närmare ange de kriterier som avses i punkt 6 a, b och c.

6b. Esma ska övervaka utvecklingen när det gäller reglering och tillsyn i tredjeländer för vilka genomförandeakter har antagits i enlighet med punkt 6.

Om Esma konstaterar att utvecklingen när det gäller reglering eller tillsyn i dessa tredjeländer kan påverka den finansiella stabiliteten i unionen eller i en eller flera av medlemsstaterna ska Esma konfidentiellt och utan dröjsmål informera kommissionen.

Esma ska en gång om året förelägga kommissionen en konfidentiell rapport om utvecklingen när det gäller reglering och tillsyn i de tredjeländer som avses i första stycket.”.

(f) Punkt 7 första meningen ska ersättas med följande:

”7. Esma ska upprätta effektiva samarbetsarrangemang med de berörda behöriga myndigheter i tredjeländer vars rättsliga och tillsynsmässiga regelverk har godkänts som likvärdiga med denna förordning i enlighet med punkt 6.

(g) I punkt 7 ska följande led läggas till som led e:

”d) Förfarandena för samordning av tillsynsverksamheten, inbegripet godkännandet från tredjelands myndigheter att tillåta utredningar och kontroller på plats enligt artiklarna 25d respektive 25e.

e) De förfaranden som krävs för en effektiv övervakning av utvecklingen när det gäller reglering och tillsyn i ett tredjeland.”.

10. Följande artiklar ska införas som artiklarna 25a, 25b, 25c, 25d, 25e, 25f, 25g, 25h, 25i, 25j, 25k, 25l, 25m och 25n

”Artikel 25a
Jämförbar kravuppfyllnad

1. Den centrala motpart som avses i artikel 25.2b a får inkomma med en motiverad begäran om att Esma ska bedöma om den uppfyller krav som är jämförbara med kraven i artikel 25.2b a och med kraven i artikel 16 och i avdelningarna IV och V.

2. Den begäran som avses i punkt 1 ska innehålla det sakunderlag som behövs för att utreda om jämförbar kravuppfyllnad föreligger, och ange skälen till varför ett uppfyllande av de krav som är tillämpliga i det berörda tredjelandet motsvarar ett uppfyllande av kraven i artikel 16 och i avdelningarna IV och V.

3. Kommissionen ska, för att säkerställa att den bedömning som avses i punkt 1 verkligen tar hänsyn till de regulatoriska målen med kraven i artikel 16 och i avdelningarna IV och V samt hela unionens intressen, anta en delegerad akt som närmare anger följande:

a) Vilka faktorer en bedömning enligt punkt 1 åtminstone ska omfatta.

b) Former och villkor för hur en sådan bedömning ska göras.

Kommissionen ska anta den delegerade akt som avses i första stycket i enlighet med artikel 82.

Artikel 25b

Fortlöpande uppfyllande av villkoren för godkännande

1. Esma ska ansvara för utförandet av uppgifter till följd av denna förordning som rör tillsynen av att godkända centrala motparter i kategori 2 fortlöpande uppfyller de krav som avses i artikel 25.2b a.

Esma ska kräva att varje central motpart i kategori 2 minst en gång om året bekräftar att de krav som avses i artikel 25.2b a, b, c, d och e fortfarande uppfylls.

Om den utgivande centralbank som avses i artikel 18.2 h anser att en central motpart i kategori 2 inte längre uppfyller villkoret i artikel 25.2b b ska den omedelbart underrätta Esma om detta.

2. Esma ska upprätta och överlämna utkast till beslut till den centralbank som ger ut den relevanta valuta som avses i artikel 18.2 h innan något beslut antas enligt artiklarna 41,44, 46, 50 och 54.

Esma ska i enlighet med denna punkt inhämta den relevanta utgivande centralbankens samtycke i fråga om varje aspekt av sådana beslut som har anknytning till centralbankens fullgörande av sitt penningpolitiska uppdrag. Den utgivande centralbanken ska anses ha gett det samtycke som avses i andra stycket om den inte föreslår ändringar av eller invänder mot utkastet till beslut inom 15 kalenderdagar från det att den tog emot utkastet till beslut. Om den utgivande centralbanken föreslår ändringar av eller invänder mot ett utkast till beslut ska den ange skriftliga, fullständiga och detaljerade skäl till detta.

Om den utgivande centralbanken invänder mot ett utkast till beslut ska Esma inte anta detta beslut. Om den utgivande centralbanken föreslår ändringar får Esma endast anta beslutet såsom det ändrats av den utgivande centralbanken.

3. Esma ska bedöma godkända centrala motparters förutsättningar att stå emot en ogynnsam utveckling på marknaden i enlighet med artikel 32.2 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 25c

Begäran om upplysningar

1. Esma får genom en enkel begäran eller genom ett beslut begära att godkända centrala motparter och anknutna tredje parter till vilka dessa centrala motparter har gett i uppdrag att utföra operativa uppgifter eller verksamheter lämnar alla upplysningar som krävs för att Esma ska kunna fullgöra sina uppgifter enligt denna förordning.

2. När Esma skickar en enkel begäran om information enligt punkt 1 ska Esma

a) hänvisa till denna artikel som rättslig grund för begäran,

b) ange syftet med begäran,

c) specificera de uppgifter som krävs,

d) fastställa en tidsfrist inom vilken uppgifterna ska lämnas,

e) underrätta den person av vilken uppgifterna begärs om att denne inte är skyldig att lämna informationen men att den information som lämnas vid ett frivilligt svar på begäran inte får vara oriktig eller vilseledande,

f) ange de avgifter som föreskrivs i artikel 25g jämförd med avsnitt V led a i bilaga III om svaren på frågorna är oriktiga eller vilseledande.

3. När Esma genom ett beslut begär information enligt punkt 1 ska Esma

a) hänvisa till denna artikel som rättslig grund för begäran,

b) ange syftet med begäran,

c) specificera de uppgifter som krävs,

d) fastställa en tidsfrist inom vilken uppgifterna ska lämnas,

e) ange de viten som föreskrivs i artikel 25h om den begärda informationen är ofullständig,

f) ange de avgifter som föreskrivs i artikel 25g jämförd med avsnitt V led a i bilaga III om svaren på frågorna är oriktiga eller vilseledande, och

g) informera om rätten att överklaga beslutet inför Esmas överklagandenämnd och att få beslutet prövat av Europeiska unionens domstol (nedan kallad *domstolen*) i enlighet med artiklarna 60 och 61 i förordning (EU) nr 1095/2010.

4. De personer som avses i punkt 1 eller deras företrädare och, för personer eller föreningar som inte är juridiska personer, de personer som är utsedda att företräda dem enligt lag eller stadgar, ska lämna den begärda informationen. I behörig ordning befullmäktigade advokater får lämna den begärda informationen på sina huvudmäns vägnar. Huvudmännen förblir ansvariga fullt ut om den lämnade informationen är ofullständig, oriktig eller vilseledande.

5. Esma ska utan dröjsmål översända en kopia av den enkla begäran eller av beslutet till den behöriga myndigheten i det tredjeland där de personer som avses i punkt 1 och som berörs av begäran om information är bosatta eller etablerade.

Artikel 25d

Allmänna utredningar

1. För att fullgöra sina uppgifter enligt denna förordning får Esma genomföra alla nödvändiga utredningar av centrala motparter i kategori 2. I detta syfte ska tjänstemän och andra personer som Esma har bemyndigat ha befogenhet att

a) granska alla handlingar, uppgifter, förfaranden och allt annat material av relevans för utförandet av dess uppgifter oberoende av i vilken form de föreligger,

b) ta eller erhålla bestyrkta kopior av eller utdrag ur sådana handlingar, uppgifter, förfaranden och sådant annat material,

c) kalla till sig centrala motparter i kategori 2 eller deras företrädare eller personal och be dem om muntliga eller skriftliga förklaringar angående sakförhållanden eller dokument som rör föremålet för och syftet med kontrollen samt nedteckna svaren,

d) höra varje fysisk eller juridisk person som går med på att höras i syfte att samla in information om föremålet för utredningen,

e) begära in uppgifter om tele- och datatrafik.

2. De tjänstemän och andra personer som av Esma har bemyndigats att genomföra sådana utredningar som avses i punkt 1 ska utöva sina befogenheter mot uppvisande

av ett skriftligt tillstånd där utredningens föremål och syfte anges. I tillståndet ska även anges de viten som föreskrivs i artikel 25h, när handlingar, uppgifter, förfaranden och övrigt material inte tillhandahålls eller tillhandahålls i ofullständig form eller svaren på de frågor som ställs till centrala motparter i kategori 2 inte lämnas eller är ofullständiga, och de avgifter som föreskrivs i artikel 25g jämförd med avsnitt V led b i bilaga III, om svaren på de frågor som ställs till centrala motparter i kategori 2 är oriktiga eller vilseledande.

3. Centrala motparter i kategori 2 ska underkasta sig utredningar som inletts genom beslut av Esma. Beslutet ska ange föremålet för och syftet med utredningen, de viten som föreskrivs i artikel 25h, de rättsmedel som finns tillgängliga enligt förordning (EU) nr 1095/2010 samt rätten att få beslutet prövat av domstolen.

4. Innan en central motpart i kategori 2 informeras om en utredning ska Esma underrätta den behöriga myndigheten i det tredjeland där utredningen ska genomföras om utredningen och namnge de bemyndigade personerna. Tjänstemän vid tredjelandets behöriga myndighet kan, på begäran av Esma, bistå de bemyndigade personerna vid utredningen. Tjänstemän vid tredjelandets behöriga myndighet får också närvara vid utredningarna. En utredning enligt denna artikel ska genomföras under förutsättning att det relevanta tredjelandets myndighet inte invänder mot detta.

5. Om en begäran enligt punkt 1 kräver tillstånd av en rättslig myndighet enligt nationell lagstiftning ska ansökan om sådant tillstånd göras. Ett sådant tillstånd får också ansökas om i förebyggande syfte.

Artikel 25e

Kontroller på plats

1. För att fullgöra sina uppgifter enligt denna förordning får Esma genomföra alla nödvändiga kontroller på plats i företagslokaler som tillhör centrala motparter i kategori 2. Den relevanta utgivande centralbanken ska inbjudas att delta i sådana kontroller på plats.

2. Tjänstemän och andra personer som Esma bemyndigat att genomföra en kontroll på plats ska ha tillträde till alla företagslokaler eller mark som tillhör de juridiska personer som är föremål för ett utredningsbeslut som antagits av Esma och ska ha alla de befogenheter som föreskrivs i artikel 25d.1. De ska även ha befogenhet att försegla företagslokaler, räkenskaper eller affärshandlingar så länge och i den omfattning det är nödvändigt för kontrollen.

3. Esma ska i tillräckligt god tid anmäla kontrollen till den behöriga myndigheten i det tredjeland där kontrollen ska genomföras. Om det krävs för kontrollernas korrekta genomförande och effektivitet får Esma, efter att ha informerat det relevanta tredjelandets behöriga myndighet, genomföra kontrollen på plats utan förhandsanmälan till den centrala motparten. En kontroll i enlighet med denna artikel ska genomföras under förutsättning att det relevanta tredjelandets myndighet har bekräftat att den inte invänder mot detta.

De tjänstemän och andra personer som Esma har bemyndigat att genomföra en kontroll på plats ska utöva sina befogenheter mot uppvisande av ett skriftligt tillstånd, som anger kontrollens föremål och syfte liksom de viten som föreskrivs i artikel 25h om de berörda personerna inte underkastar sig kontrollen.

4. Centrala motparter i kategori 2 ska underkasta sig kontroller på plats som beordrats genom ett beslut av Esma. Beslutet ska ange föremålet för och syftet med kontrollen, fastställa den dag då den ska inledas och ange de viten som föreskrivs i artikel 25h, de rättsmedel som finns tillgängliga enligt förordning (EU) nr 1095/2010 samt rätten att få beslutet prövat av domstolen.

5. På begäran av Esma får tjänstemän som är anställda vid den behöriga myndigheten i det tredjeland där kontrollen ska genomföras samt de personer som har bemyndigats eller utsetts av denna myndighet, aktivt bistå de tjänstemän och andra personer som har bemyndigats av Esma. Tjänstemän vid tredjelandets behöriga myndighet får också närvara vid kontrollerna på plats.

6. Esma får också begära att tredjeländers behöriga myndigheter på dess vägnar utför särskilda utredningsuppgifter och kontroller på plats som föreskrivs i denna artikel och artikel 25d.1.

7. Om de tjänstemän och andra medföljande personer som Esma bemyndigat finner att en person motsätter sig en kontroll som har beslutats enligt denna artikel, får det berörda tredjelandets behöriga myndighet lämna dem nödvändigt bistånd och, vid behov, begära bistånd av polis eller annan motsvarande verkställande myndighet för att de ska kunna genomföra sin kontroll på plats.

8. Om den kontroll på plats som föreskrivs i punkt 1 eller det bistånd som föreskrivs i punkt 7 enligt tillämplig nationell lagstiftning kräver tillstånd av en rättslig myndighet ska ansökan om sådant tillstånd göras. Ett sådant tillstånd får också ansökas om i förebyggande syfte.

Artikel 25f

Förfaranderegler för tillsynsåtgärder och avgifter

1. Om Esma vid fullgörandet av sina uppgifter enligt denna förordning upptäcker att det finns allvarliga indikationer på att det kan föreligga sakförhållanden som kan utgöra en eller flera av de överträdelser som förtecknas i bilaga III, ska Esma utse en oberoende utredare inom Esma för att utreda saken. Utredaren får inte vara inblandad eller ha varit direkt eller indirekt inblandad i godkännande- eller tillsynsprocessen avseende den berörda centrala motparten och ska utföra sina uppgifter oberoende av Esma.

2. Utredaren ska utreda de påstådda överträdelserna och därvid ta hänsyn till eventuella kommentarer som lämnas av de personer som är föremål för utredningarna samt lämna in en fullständig dossier med utredningsresultaten till Esma.

För att utföra sina uppgifter får utredaren utöva befogenheten att begära information enligt artikel 25c och att genomföra utredningar och kontroller på plats enligt artiklarna 25d och 25e. När utredaren utövar dessa befogenheter ska denne rätta sig efter artikel 25c.4.

När utredaren utför sina uppgifter ska denne ha tillgång till alla handlingar och all information som samlats in av Esma.

3. När utredningen är avslutad ska utredaren, innan dossiern med utredningsresultaten lämnas till Esma, ge de personer som är föremål för utredningarna möjlighet att höras i de frågor som utreds. Utredaren ska grunda sina

utredningsresultat uteslutande på sakförhållanden som de berörda personerna har fått möjlighet att yttra sig över.

Rätten till försvar för de berörda personerna ska iakttas fullt ut under utredningar enligt denna artikel.

4. När utredaren lämnar dossiern med resultaten till Esma ska denne underrätta de personer som är föremål för utredningarna om detta. De personer som är föremål för utredningarna ska ha rätt att få tillgång till dossiern, med förbehåll för andra personers berättigade intresse av att deras affärshemligheter skyddas. Rätten att få tillgång till dossiern ska inte omfatta konfidentiella uppgifter som påverkar tredje parters intressen.

5. Esma ska, på grundval av dossiern med de resultat utredaren kommit fram till och om de berörda personerna begär det, efter att ha hört de personer som är föremål för utredningarna enligt artikel 25i, avgöra om en eller flera av de överträdelser som förtecknas i bilaga III har begåtts av de personer som varit föremål för utredningarna och ska i sådana fall vidta en tillsynsåtgärd enligt artikel 25n och ålägga avgifter enligt artikel 25g.

6. Utredaren ska inte delta i Esmas överläggningar eller på något annat sätt ingripa i Esmas beslutsprocess.

7. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 82 om närmare förfaranderegler för utövande av befogenheten att ålägga avgifter eller viten, inbegripet bestämmelser om rätten till försvar, tidsfrister och indrivande av avgifter eller viten, samt preskriptionstiden när det gäller åläggande och verkställighet av sanktioner.

8. Esma ska överlämna ärenden till lämpliga myndigheter för utredning och eventuell lagföring om den vid fullgörandet av sina uppgifter enligt denna förordning upptäcker att det finns allvarliga indikationer på att det skulle kunna föreligga sakförhållanden som utgör brott. Dessutom ska Esma inte ålägga avgifter eller viten i de fall där ett tidigare frikännande eller en tidigare fällande dom som bygger på identiska eller väsentligen samma sakförhållanden redan har vunnit laga kraft som ett resultat av straffrättsliga förfaranden enligt nationell lagstiftning.

Artikel 25g

Avgifter

1. Om Esma i enlighet med artikel 25f.5 anser att en central motpart uppsåtligen eller av oaktsamhet har begått någon av de överträdelser som förtecknas i bilaga III ska den fatta ett beslut om att ålägga avgifter i enlighet med punkt 2 i den här artikeln.

En central motpart ska anses ha begått en uppsåtlig överträdelse om Esma upptäcker objektiva omständigheter som visar att den centrala motparten eller dess företagsledning har handlat med avsikt att begå överträdelsen.

2. Basbeloppen för de avgifter som avses i punkt 1 ska vara högst det dubbla beloppet av den vinst som gjorts eller de förluster som har kunnat undvikas genom överträdelsen, om dessa kan fastställas, eller högst 10 % av en juridisk persons totala årsomsättning föregående verksamhetsår såsom denna definieras i relevant unionslagstiftning.

3. De basbelopp som fastställs i punkt 2 ska vid behov justeras med hänsyn till försvårande eller förmildrande omständigheter på grundval av de relevanta koefficienter som fastställs i bilaga IV.

De relevanta försvårande koefficienterna ska tillämpas var för sig på basbeloppet. Om mer än en försvårande koefficient är tillämplig ska skillnaden mellan basbeloppet och det belopp som följer av tillämpningen av varje enskild försvårande koefficient adderas till basbeloppet.

De relevanta förmildrande koefficienterna ska tillämpas var för sig på basbeloppet. Om mer än en förmildrande koefficient är tillämplig ska skillnaden mellan basbeloppet och det belopp som följer av tillämpningen av varje enskild förmildrande koefficient subtraheras från basbeloppet.

4. Utan hinder av punkterna 2 och 3 ska avgiftsbeloppet inte uppgå till mer än 20 % av den berörda centrala motpartens årsomsättning under det föregående verksamhetsåret, och i de fall den centrala motparten direkt eller indirekt har dragit ekonomiska fördelar av överträdelsen ska avgiftsbeloppet minst motsvara dessa fördelar.

Om en handling eller underlåtenhet som en central motpart har gjort sig skyldig till utgör mer än en av de överträdelser som förtecknas i bilaga III ska endast det högre avgiftsbelopp som har beräknats i enlighet med punkterna 2 och 3 och som är hänförligt till en av överträdelserna tillämpas.

Artikel 25h

Viten

1. Esma ska fatta beslut om att vite ska åläggas för att tvinga

a) en central motpart i kategori 2 att upphöra med en överträdelse, i enlighet med ett beslut som fattats enligt artikel 25n.1 a,

b) en person som avses i artikel 25c.1 att lämna fullständig information som har begärts genom ett beslut i enlighet med artikel 25c,

c) en central motpart i kategori 2,

i) att underkasta sig en utredning och särskilt tillhandahålla fullständiga handlingar, uppgifter, rutiner och annat nödvändigt material samt komplettera och korrigera annan information som tillhandahållits i samband med en utredning som inletts genom beslut enligt artikel 25d, eller

ii) att underkasta sig kontroller på plats som begärts genom beslut enligt artikel 25e.

2. Vitet ska vara effektivt och proportionellt. Vite ska betalas per förseningsdag.

3. Utan hinder av punkt 2 ska vitesbeloppet uppgå till 3 % av den genomsnittliga dagliga omsättningen under det föregående verksamhetsåret eller, när det gäller fysiska personer, 2 % av den genomsnittliga dagsinkomsten under det föregående kalenderåret. Vitesbeloppet ska beräknas från det datum som anges i beslutet om åläggande av vitet.

4. Vite ska åläggas för maximalt sex månader från och med att Esma meddelar sitt beslut. Efter det att denna period löpt ut ska Esma se över åtgärden.

Artikel 25i

Hörande av berörda personer

1. Innan beslut fattas om avgifter eller vite enligt artiklarna 25g och 25h ska Esma ge de personer som är föremål för förfarandena möjlighet att höras om de omständigheter som Esma påtalat. Esma ska endast grunda sina beslut på omständigheter som de personer som är föremål för förfarandena har getts möjlighet att yttra sig över.

2. Rätten till försvar för personer som är föremål för förfarandena ska iakttas fullt ut under förfarandena. De ska ha rätt att få tillgång till Esmas dossier i ärendet, med förbehåll för andra personers berättigade intresse av att deras affärshemligheter skyddas. Tillgången till dossiern ska inte omfatta konfidentiella uppgifter eller Esmas interna förberedande handlingar.

Artikel 25j

Offentliggörande, art, verkställighet och fördelning av avgifter och viten

1. Esma ska offentliggöra alla avgifter och viten som har ålagts enligt artiklarna 25g och 25h utom i de fall då offentliggörandet skulle skapa allvarlig oro på finansmarknaderna eller orsaka de berörda parterna oproportionellt stor skada. Sådana offentliggöranden får inte innehålla personuppgifter i den mening som avses i förordning (EG) nr 45/2001.

2. Avgifter och viten som har ålagts i enlighet med artiklarna 25g och 25h ska vara av administrativ karaktär.

3. Om Esma beslutar att inte ålägga avgifter eller vite ska Esma informera Europaparlamentet, rådet, kommissionen och det relevanta tredjelandets behöriga myndigheter om detta och motivera sitt beslut.

4. Avgifter och viten som åläggs enligt artiklarna 25g och 25h ska vara verkställbara.

Verkställigheten skall följa de civilprocessrättsliga regler som gäller i den medlemsstat eller det tredjeland inom vars territorium den sker.

5. De belopp som åläggs i form av avgifter och viten ska tillfalla Europeiska unionens allmänna budget.

Artikel 25k

Domstolens prövning

Domstolen ska ha obegränsad behörighet att pröva beslut genom vilka Esma har ålagt avgifter eller viten. Den får upphäva, sänka eller höja ålagda avgifter eller viten.

Artikel 25l

Ändringar av bilaga IV

I syfte att beakta utvecklingen på finansmarknaderna ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 82 avseende åtgärder för att ändra bilaga IV.

Artikel 25m

Återkallelse av godkännande

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 25n och om inte annat följer av punkterna nedan ska Esma återkalla ett godkännandebeslut som antagits i enlighet med artikel 25 om

a) den berörda centrala motparten inte utnyttjar godkännandet inom sex månader, uttryckligen har avsagt sig godkännandet eller inte har bedrivit någon verksamhet på mer än sex månader,

b) den berörda centrala motparten har erhållit godkännandet på grundval av oriktiga uppgifter eller på något annat sätt i strid med gällande regler,

c) den berörda centrala motparten inte längre uppfyller villkoren för godkännande enligt artikel 25.2b,

d) den genomförandeakt som avses i artikel 25.6 har återkallats eller upphävts, eller om något av villkoren för denna akt inte längre uppfylls.

Esma får begränsa återkallelsen till en viss tjänst, verksamhet eller klass av finansiellt instrument.

Esma ska vid fastställandet av den dag då beslutet att återkalla godkännandet ska träda i kraft försöka minimera störningar på marknaden.

2. Om Esma anser att det kriterium som avses i punkt 1 c uppfylls avseende en central motpart ska Esma informera denna centrala motpart och det relevanta tredjelandets myndigheter innan ett beslut om att återkalla godkännandet fattas och begära att lämpliga åtgärder vidtas inom högst tre månader för att rätta till situationen.

Om Esma slår fast att korrigerande åtgärder inte har vidtagits eller att de åtgärder som vidtagits inte är lämpliga ska Esma återkalla godkännandet.

3. Esma ska, utan onödigt dröjsmål, meddela det relevanta tredjelandets behöriga myndighet om ett beslut att återkalla godkännandet av en central motpart.

4. Om någon av de myndigheter som avses i artikel 25.3 anser att ett av villkoren i punkt 1 har uppfyllts kan den begära att Esma ska granska om villkoren för återkallelse av godkännandet av en central motpart har uppfyllts. Om Esma beslutar att inte återkalla den berörda godkända centrala motpartens registrering ska Esma lämna en fullständig motivering av detta till den begärande myndigheten.

Artikel 25n

Tillsynsåtgärder

1. Om Esma i enlighet med artikel 25f.5 finner att en central motpart i kategori 2 har begått någon av de överträdelser som förtecknas i bilaga III, ska Esma fatta ett eller flera av följande beslut:

a) Kräva att den centrala motparten upphör med överträdelsen.

b) Ålägga avgifter enligt artikel 25g.

c) Utfärda offentliga underrättelser.

d) Återkalla godkännandet av den centrala motparten enligt artikel 25m.

2. När Esma fattar beslut enligt punkt 1, ska Esma beakta överträdelsens natur och allvar med hänsyn till följande kriterier:

a) Överträdelsens varaktighet och frekvens.

b) Huruvida överträdelsen har visat på allvarliga brister eller systembrister i den centrala motpartens förfaranden, ledningssystem eller interna kontroller.

c) Huruvida överträdelsen har lett till, underlättat eller på annat sätt avser ekonomisk brottslighet.

d) Huruvida överträdelsen har begåtts uppsåtligen eller av oaktsamhet.

3. Esma ska utan onödigt dröjsmål underrätta den berörda centrala motparten om varje beslut som antas enligt punkt 1 och meddela beslutet till det relevanta tredjelandets behöriga myndigheter och kommissionen. Esma ska offentliggöra varje sådant beslut på sin webbplats inom tio arbetsdagar från dagen för antagandet.

När Esma offentliggör sitt beslut enligt första stycket ska Esma också offentliggöra att den centrala motparten har rätt att överklaga beslutet och, i förekommande fall, att ett sådant överklagande har lämnats in, med angivande av att överklagandet inte har suspensiv verkan, samt att Esmas överklagandenämnd har möjlighet att tillfälligt upphäva tillämpningen av det överklagade beslutet i enlighet med artikel 60.3 i förordning (EU) nr 1095/2010."

11. Artikel 49 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. En central motpart ska regelbundet se över sina modeller och parametrar för att beräkna sina marginalsäkerhetskrav, bidrag till obeståndsfonden, krav på säkerheter och andra mekanismer för riskkontroll. Den ska utsätta modellerna för rigorösa och återkommande stresstester för att bedöma motståndskraften vid extrema men samtidigt möjliga marknadsförhållanden, och ska genomföra utfallstester för bedömning av den antagna metodens tillförlitlighet. Den centrala motparten ska erhålla en oberoende validering, underrätta sin behöriga myndighet och Esma om de genomförda testernas resultat och ska erhålla den behöriga myndighetens validering i enlighet med punkt 1a innan den genomför någon betydande ändring av modellerna eller parametrarna.

Kollegiet ska lämna ett yttrande om de antagna modellerna och parametrarna och alla betydande ändringar av dessa i enlighet med följande punkter.

Esma ska se till att informationen om resultaten av stresstesterna vidarebefordras till de europeiska tillsynsmyndigheterna, ECBS och Gemensamma resolutionsnämnden så att dessa kan bedöma finansiella företags exponering mot centrala motparters obestånd.”

(b) Följande punkter 1a, 1b, 1c, 1d, 1e och 1f ska läggas till:

”1a. Om en central motpart planerar göra en betydande ändring av de modeller och parametrar som avses i punkt 1 ska den ansöka om validering av denna ändring hos den behöriga myndigheten. Den centrala motparten ska till sin ansökan bifoga en oberoende validering av den planerade ändringen.

1b. Inom 30 arbetsdagar från det att ansökan har tagits emot ska den behöriga myndigheten i samråd med Esma göra en riskbedömning av den centrala motparten och lämna en rapport till det kollegium som inrättas i enlighet med artikel 18.

1c. Inom 15 arbetsdagar från det att den rapport som avses i punkt 1b har tagits emot ska kollegiet anta ett majoritetsyttrande i enlighet med artikel 19.3.

1d. Inom 60 arbetsdagar från det att den ansökan som avses i punkt 1a har tagits emot ska den behöriga myndigheten skriftligen med fullständig motivering underrätta den centrala motparten om huruvida validering beviljats eller avslagits.

1e. Den centrala motparten får inte göra någon betydande ändring av de modeller och parametrar som avses i punkt 1 innan den erhållit den validering som avses i punkt 5. Den myndighet som är behörig för den centrala motparten kan i överenskommelse med Esma och i vederbörligen motiverade fall preliminärt tillåta en betydande ändring av dessa modeller eller parametrar innan denna har validerats.

12. I artikel 89 ska följande punkter läggas till:

”3a. Esma ska inte utöva sina befogenheter enligt artikel 25.2a, 25.2b och 25.2c före den *[infoga dag för ikraftträdande av den delegerade akt som avses i punkt 3 andra stycket i den artikeln]*

3b. Esma ska ompröva beslut om godkännande som antagits enligt artikel 25.1 före den [*dagen för denna förordnings ikraftträdande*] i enlighet med artikel 25.5 och inom tolv månader från ikraftträdandet av den delegerade akt som avses i artikel 25.2a andra stycket.”

13. Texten i bilagan till denna förordning ska läggas till som bilagorna III och IV.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
Ordförande	*Ordförande*

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

1.1. Förslagets eller initiativets beteckning

1.2. Berörda politikområden i den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen

1.3. Typ av förslag eller initiativ

1.4. Mål

1.5. Motivering till förslaget eller initiativet

1.6. Tid under vilken åtgärden kommer att pågå respektive påverka resursanvändningen

1.7. Planerad metod för genomförandet

2. FÖRVALTNING

2.1. Bestämmelser om uppföljning och rapportering

2.2. Administrations- och kontrollsystem

2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oegentligheter/oriktigheter

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel

3.2. Beräknad inverkan på utgifterna

3.2.1. Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna

3.2.2. Beräknad inverkan på driftsanslagen

3.2.3. Beräknad inverkan på anslag av administrativ natur

3.2.4. Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen

3.2.5. Bidrag från tredje part

3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

1.1. Förslagets eller initiativets beteckning

1.2. Berörda politikområden

1.3. Typ av förslag eller initiativ

1.4. Mål

1.5. Motivering till förslaget eller initiativet

1.6. Tid under vilken åtgärden kommer att pågå respektive påverka resursanvändningen

1.7. Planerad metod för genomförandet

2. FÖRVALTNING

2.1. Bestämmelser om uppföljning och rapportering

2.2. Administrations- och kontrollsystem

2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oegentligheter/oriktigheter

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel

3.2. Beräknad inverkan på utgifterna

3.2.1. Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna

3.2.2. Beräknad inverkan på driftsanslagen

3.2.3. Beräknad inverkan på anslag av administrativ natur

3.2.4. Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen

3.2.5. Bidrag från tredje part

3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

1.1. Förslagets eller initiativets beteckning

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EU) nr 1095/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 vad gäller förfarandena för och de myndigheter som ska delta i auktorisationen av centrala motparter samt om kraven för godkännande av centrala motparter från tredjeland.

1.2. Berörda politikområden

Inre marknaden – Finansmarknader

1.3. Typ av förslag eller initiativ

X **Ny åtgärd**

☐ **Ny åtgärd som bygger på ett pilotprojekt eller en förberedande åtgärd**[55]

☐ **Befintlig åtgärd vars genomförande förlängs i tiden**

☐ **Tidigare åtgärd som omformas till eller ersätts av en ny**

1.4. Mål

1.4.1. Fleråriga strategiska mål för kommissionen som förslaget eller initiativet är avsett att bidra till

En fördjupad och mer rättvis inre marknad.

1.4.2. Specifikt/specifika mål

Specifikt mål nr…

2.5 Det finansiella regelverket ska utvärderas, genomföras på ett korrekt sätt och verkställas i hela EU.

2.6 Finansinstitut ska kunna täcka förluster och klara likviditetsstörningar, finansmarknadsinfrastrukturerna ska vara stabila och välfungerande och aktiva åtgärder ska vidtas för strukturella och cykliska makrorisker.

[55] I den mening som avses i artikel 54.2 a eller b i budgetförordningen.

1.4.3. Verkan eller resultat som förväntas

Beskriv den verkan som förslaget eller initiativet förväntas få på de mottagare eller den del av befolkningen som berörs.

Tillsynen av centrala motparter utökas på EU-nivå.

De utgivande centralbankerna involveras mer i tillsynen av centrala motparter från tredjeland.

EU får bättre möjligheter att identifiera, övervaka och begränsa de risker som är förknippade med centrala motparter från tredjeland.

1.4.4. Indikatorer för bedömning av resultat eller verkan

Ange vilka indikatorer som ska användas för att följa upp hur förslaget eller initiativet genomförs.

Förslag på indikatorer:

- Det antal centrala motparter som omfattas av ett förfarande för återhämtning eller har försatts i resolution.
- Det antal gånger tvistlösningsmekanismen har använts av nationella behöriga myndigheter.
- Det antal kontroller på plats som utförts hos centrala motparter från tredjeland.
- Det antal centrala motparter från tredjeland som godkänts.
- Det antal överträdelser av likvärdighets- och/eller godkännandevillkor som har begåtts av centrala motparter från tredjeland.
- Beräknade kostnader för motparter i EU.

1.5. Motivering till förslaget eller initiativet

1.5.1. Behov som ska tillgodoses på kort eller lång sikt

Sedan Emirförordningen antogs har de centrala motparternas verksamhetsvolym – i EU och resten av världen – ökat kraftigt, sett till inte bara omfattning utan även utbredning. Troligen kommer denna ökning att fortsätta under de kommande åren allteftersom ytterligare clearingkrav införs och incitamenten för att minska risker och kostnader leder till ytterligare frivillig clearing. De centrala motparterna är emellertid fortfarande relativt få till antalet. Marknaderna för clearing är därför integrerade inom EU och starkt koncentrerade till vissa tillgångsklasser. De har också starka inbördes samband.

Centrala motparter i EU övervakas i dag i enlighet med Emirförordningen av kollegier som består av nationella tillsynsmyndigheter, Esma, relevanta medlemmar av ECBS och andra relevanta myndigheter. Dessa arrangemang är bekymmersamma av flera anledningar, som att de centrala motparterna i enskilda medlemsstater får allt större betydelse för EU:s finansiella system som helhet, att icke-enhetliga tillsynsrutiner kan skapa risker för regelarbitrage och tillsynsarbitrage och att centralbankernas roll inte återspeglas i tillräcklig mån i kollegierna för centrala motparter. En betydande mängd instrument utställda i EU-valutor clearas dock av centrala motparter från tredjeland. Detta leder till problem med Emirförordningens likvärdighet- och godkännandesystem vad gäller fortlöpande tillsyn, möjliga obalanser mellan tillsynsmyndigheternas och centralbankernas intressen och mekanismen för fortlöpande övervakning av tredje länders regelverk.

Förslaget är tänkt att åtgärda dessa problem.

1.5.2. Mervärdet av en åtgärd på unionsnivå (som kan beror på flera faktorer, t.ex. samordningsfördelar, rättssäkerhet, ökad effektivitet eller komplementaritet). Med ”mervärdet av en åtgärd på unionsnivå” menas det värde en unionsinsats tillför som går utöver det värde som annars skulle ha skapats av enbart medlemsstaterna.

Skäl för åtgärder på europeisk nivå (i förhand):

Emirförordningen fastställer de tillsynsramar som gäller för centrala motparter etablerade i EU såväl som för centrala motparter från tredjeland som tillhandahåller clearingtjänster till clearingmedlemmar eller handelsplatser etablerade i EU. I Emirförordningen spelar den medlemsstat i vilken den centrala motparten är etablerad en viktig roll i den tillsynsmässiga ramen. Medlemsstaterna och de nationella tillsynsorganen kan dock inte ensidigt lösa de systemrisker som beror på att det finns starka inbördes samband mellan de centrala motparter som verkar gränsöverskridande, utanför de nationella jurisdiktionernas behörighet. Vidare kan medlemsstaterna inte på egen hand begränsa de risker som följer av att de nationella tillsynsrutinerna skiljer sig åt. Medlemsstaterna och de nationella myndigheterna kan inte heller åtgärda de systemrisker som centrala motparter från tredjeland kan vålla den finansiella stabiliteten i EU som helhet.

Förväntat mervärde för unionen (i efterhand):

Förslaget är avsett att öka samstämmigheten och ytterligare stärka den tillsynsmässiga ramen för centrala motparter etablerade i EU och ge myndigheter i EU möjligheter att bättre övervaka och begränsa risker med anknytning till EU:s exponering för centrala motparter från tredjeland. Detta kommer att bidra till att ytterligare minska risken, som redan är liten men vars konsekvenser å andra sidan kan bli mycket stora, för att en central motpart fallerar och till att förstärka stabiliteten överlag i EU:s finansiella system som helhet. Den förstärkta tillsynsramen kommer även att förbättra den rättsliga och ekonomiska förutsägbarheten.

1.5.3. Huvudsakliga erfarenheter från liknande försök eller åtgärder

Förslaget bygger vidare på de erfarenheter som gjorts i och med Emirförordningen, i synnerhet vad gäller EU:s tillsynsordningar för centrala motparter och nuvarande likvärdighetsregler för centrala motparter från tredjeland, och inrättar krav på lämpliga nivåer när så krävs. För ytterligare information hänvisas till avsnitt 1.5.1.

1.5.4. Förenlighet med andra finansieringsformer och eventuella synergieffekter

Målen för initiativet är förenliga med ett antal andra EU-åtgärder och pågående initiativ med syfte att i) hantera centrala motparters systemvikt, ii) utveckla kapitalmarknadsunionen, iii) göra tillsynen på EU-nivå mer effektiv och ändamålsenlig, både inom och utanför EU samt iv) ytterligare främja användningen av central clearing.

Detta initiativ är förenligt med kommissionens förslag till förordning om centrala motparters återhämtning och resolution[56] som antogs i november 2016. Det förslaget syftar till att säkerställa att EU och de nationella myndigheterna är tillräckligt förberedda om en central motpart skulle hamna på obestånd, bevara den finansiella stabiliteten samt förhindra att skattebetalarna får bära de kostnader som hänger ihop med omstruktureringen och resolutionen av centrala motparter som hamnar på

[56] Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om en ram för återhämtning och resolution av centrala motparter och om ändring av förordningarna (EU) nr 1095/2010, (EU) nr 648/2012 och (EU) 2015/2365.

obestånd. Kommissionens förslag syftar också till att säkerställa, om centrala motparter mot all förmodan skulle drabbas av allvarligt nödlidande eller hamna på obestånd, att motparternas kritiska funktioner och den finansiella stabiliteten bevaras samt förhindra att skattebetalarna får bära de kostnader som hänger ihop med omstruktureringen och resolutionen av centrala motparter som hamnar på obestånd. De arrangemang för krishanteringen för återhämtning och resolution av centrala motparter som förslaget innehåller grundas på de högkvalitativa krisförebyggande arrangemang (dvs. för reglering och tillsyn av centrala motparter) som redan inrättats i enlighet med Emirförordningen. Genom att ytterligare stärka tillsynen av centrala motparter enligt Emirförordningen bör risken, låt vara att den inte är stor, för att behöva tillgripa återhämtnings- och resolutionsåtgärder minska ytterligare.

Initiativet är också förenligt med kommissionens pågående insatser för att vidareutveckla kapitalmarknadsunionen. En enhetligare tillsyn över centrala motparter på EU-nivå kan stödja utvecklingen av fördjupade och bättre integrerade kapitalmarknader, eftersom mer effektiva och motståndskraftiga centrala motparter är väsentliga för en väl fungerande kapitalmarknadsunion. Det brådskande behovet av att ytterligare utveckla och integrera EU:s kapitalmarknader framhävdes i meddelandet om kapitalmarknadsunionen från september 2016[57]. Däremot kommer de större och mer likvida finansmarknader som skapas genom kapitalmarknadsunionen att leda till att ännu fler transaktioner clearas via centrala motparter, vars systemvikt då stärks. Med hänsyn till de potentiellt ökade volymerna och de befintliga möjligheterna till regel- och tillsynsarbitrage krävs ytterligare förstärkning av tillsynsramen för att uppnå en stark och stabil kapitalmarknadsunion.

Vidare är initiativet förenligt med det samråd som kommissionen inledde i mars 2017 om de europeiska tillsynsmyndigheternas verksamhet[58] med målet att stärka dessa myndigheter och göra dem mer ändamålsenliga och effektiva.

Likaså är initiativet förenligt med de erfarenheter som GD FISMA (generaldirektoratet för finansiell stabilitet, finansiella tjänster och kapitalmarknadsunionen) har av att genomföra och kontrollera efterlevnaden av tredjelandsbestämmelser i EU:s finanslagstiftning, som de beskrivs i arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar om likvärdighet[59]. I arbetsdokumentet ges en faktabaserad översikt över processen för tredjeländers likvärdighet i EU-lagstiftningen om finansiella tjänster. Där beskrivs de erfarenheter som GD FISMA har av att genomföra och kontrollera efterlevnaden av tredjelandsbestämmelser i EU:s finanslagstiftning. Där beskrivs även huvudinslagen i likvärdighet (till exempel utövande av bemyndiganden, bedömning, övervakning i efterhand) och det förklaras hur generaldirektoratet hanterar dessa uppgifter i praktiken.

---

57 Kapitalmarknadsunionen - Att påskynda reformarbetet, 14.9.2016, COM(2016) 601 final, finns på https://ec.europa.eu/transparency/regdoc/rep/1/2016/SV/1-2016-601-SV-F1-1.PDF

58 ”Offentligt samråd om de europeiska tillsynsmyndigheternas verksamhet”, 21.3.2017, finns på https://ec.europa.eu/info/finance-consultations-2017-esas-operations_en

59 ”EU equivalence decisions in financial services policy: an assessment” (ej översatt till svenska), 27.2.2017, SWD(2017) 102 final, finns på https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/eu-equivalence-decisions-assessment-27022017_en.pdf

Slutligen är det förenligt med kommissionens förslag om ändring av kapitalkravsförordningen[60],[61] som antogs i november 2016. Förslaget ämnar undanta initiala marginalsäkerheter för centralt clearade derivattransaktioner som clearingsmedlemmar mottar i kontanter från sina kunder och sedan vidarebefordrar till centrala motparter från beräkningen av bruttosoliditetsgradens tröskelvärden. Förslaget innebär således en förenklad tillgång till clearing – eftersom kapitalkraven för att erbjuda kundclearingtjänster eller indirekta clearingtjänster minskar – vilket återigen ökar de centrala motparternas betydelse i det finansiella systemet.

60 Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller bruttosoliditetgrad, stabil nettofinansieringskvot, krav för kapitalbas och kvalificerade skulder, motpartsrisk, marknadsrisk, exponeringar mot centrala motparter, exponeringar mot företag för kollektiva investeringar, stora exponeringar, rapporterings- och informationskrav samt om ändring av förordning (EU) nr 648/2012.

61 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag.

1.6. Tid under vilken åtgärden kommer att pågå respektive påverka resursanvändningen

☐ Förslag eller initiativ som pågår under **begränsad tid**

– ☐ Förslaget eller initiativet ska gälla från [den DD/MM]ÅÅÅÅ till [den DD/MM]ÅÅÅÅ.

– ☐ Det påverkar resursanvändningen från ÅÅÅÅ till ÅÅÅÅ

X Förslag eller initiativ som pågår under **en obegränsad tid**

– Efter en inledande period som sträcker sig från förordningens ikraftträdande till två år efter förordningens ikraftträdande

– beräknas genomförandetakten nå en stabil nivå.

1.7. Planerad metod för genomförandet[62]

☐ **Direkt förvaltning** som sköts av kommissionen

– ☐ inom dess avdelningar, vilket också inbegriper personalen vid unionens delegationer

– ☐ via genomförandeorgan

☐ **Delad förvaltning** med medlemsstaterna

X **Indirekt förvaltning** genom delegering till

– ☐ tredjeländer eller organ som de har utsett

– ☐ internationella organisationer och organ kopplade till dem (ange vilka)

– ☐EIB och Europeiska investeringsfonden

– ☑ organ som avses i artiklarna 208 och 209 i budgetförordningen

– ☐ offentligrättsliga organ

– ☐ privaträttsliga organ som anförtrotts uppgifter som faller inom offentlig förvaltning och som lämnat tillräckliga ekonomiska garantier

– ☐ organ som omfattas av privaträtten i en medlemsstat, som anförtrotts genomförandet av ett offentlig-privat partnerskap och som lämnat tillräckliga ekonomiska garantier

– ☐ personer som anförtrotts ansvaret för genomförandet av särskilda åtgärder inom Gusp som följer av avdelning V i fördraget om Europeiska unionen och som anges i den grundläggande rättsakten

– *Vid fler än en metod, ange kompletterande uppgifter under ”Anmärkningar”.*

Anmärkningar

Ej tillämpligt

62 Närmare förklaringar av de olika metoderna för genomförande med hänvisningar till respektive bestämmelser i budgetförordningen återfinns på BudgWeb: https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx

2. FÖRVALTNING

2.1. Bestämmelser om uppföljning och rapportering

Ange intervall och andra villkor för sådana åtgärder:

Enligt befintliga arrangemang utarbetar Esma regelbundna rapporter om sin verksamhet (inklusive intern rapportering till företagsledningen, rapportering till styrelsen, verksamhetsrapporter var sjätte månad till tillsynsstyrelsen och utarbetande avårsrapporten) och genomgår revisionsrättens och internrevisionstjänstens revision av sin resursanvändning. Uppföljning och rapportering av de aktuella föreslagna åtgärderna kommer att uppfylla samma, redan gällande krav.

2.2. Administrations- och kontrollsystem

2.2.1. Risker som identifierats

För den rättsliga, ekonomiska, effektiva och ändamålsenliga användningen av anslag som uppkommer ur förslaget är förväntningarna att förslaget inte kommer att skapa nya risker som för närvarande inte skulle täckas av ett befintligt internt kontrollramverk.

2.2.2. Uppgifter om det interna kontrollsystemet

Förvaltnings- och kontrollsystem i enlighet med Esma-förordningen tillämpas redan. Esma samarbetar nära med kommissionens internrevisionstjänst för att säkerställa att lämpliga standarder uppfylls inom alla interna kontrollområden. Dessa arrangemang kommer att gälla även med avseende på Esmas roll enligt detta förslag. Årliga internrevisionsrapporter skickas till kommissionen, parlamentet och rådet.

2.2.3. Beräknade kostnader för och fördelar med kontroller – bedömning av förväntad risk för fel

Ej tillämpligt

2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oegentligheter/oriktigheter

Beskriv förebyggande åtgärder (befintliga eller planerade)

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 av den 25 maj 1999 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) ska tillämpas fullt ut på Esma i syfte att bekämpa bedrägerier, korruption och andra rättsstridiga handlingar.

Esma ska ansluta sig till det interinstitutionella avtalet av den 25 maj 1999 mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission om interna utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och ska omedelbart anta lämpliga bestämmelser för all personal vid Esma.

Finansieringsbeslut samt de avtal och genomförandeinstrument som blir en följd av dessa beslut ska innehålla en uttrycklig bestämmelse om att revisionsrätten och Olaf vid behov får genomföra kontroller på plats hos mottagare av utbetalningar från Esma, samt hos de anställda som ansvarar för att fördela dessa utbetalningar.

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel

- Befintliga budgetrubriker (även kallade ”budgetposter”)

Redovisa enligt de berörda rubrikerna i den fleråriga budgetramen i nummerföljd

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik	Typ av anslag	Bidrag			
	Nummer […][Beteckning……...……]	Diff./Icke-diff[63].	från Efta-länder[64]	från kandidat-länder[65]	från tredje-länder	enligt artikel 21.2 b i budget-förordningen
1a	12.02 06 Esma	Differentierade	JA	NEJ	NEJ	NEJ

63 Differentierade respektive icke-differentierade anslag.

64 Efta: Europeiska frihandelssammanslutningen.

65 Kandidatländer och i förekommande fall potentiella kandidatländer i västra Balkan.

3.2. Beräknad inverkan på utgifterna

Detta lagstiftningsinitiativ kommer att påverka utgifterna på följande sätt:

1. Esma kommer tillfälligt att anställa 47 personer (från och med augusti 2018). Se bilagan för mer information om syftet och om hur kostnaderna beräknades.

2. Kostnaden för dessa nya tillfälligt anställda kommer att helfinansieras genom branschavgifter (ingen inverkan på EU:s budget). Om förslaget antas och träder i kraft i mitten av 2018 kommer kommissionen att behöva utarbeta en delegerad akt i syfte att specificera vilken typ av avgifter som ska betalas, vad de ska avse, hur stora avgiftsbeloppen ska vara och hur de ska betalas, och avgifterna kommer därför i bästa fall att uppbäras först i mitten av 2019. Esma kommer däremot att behöva bära kostnaderna i förordningen från och med dess ikraftträdande, och ytterligare medel måste därför erhållas från EU under 2018 och 2019 för att täcka kostnaderna under åtminstone de 12 första verksamhetsmånaderna efter förordningens ikraftträdande.

De avgifter som ska uppbäras kommer så småningom att täcka de kostnader som uppstått från och med 2018, och därmed göra det möjligt för Esma att återbetala förskottet från EU senast 2020.

Dessa ytterligare medel bör komma från gemenskapsbudgeten eftersom generaldirektoratets budget inte räcker till för ett sådant belopp.

3.2.1. Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Nummer	Rubrik 1a Konkurrenskraft för tillväxt och sysselsättning

GD: Finansiell stabilitet, finansiella tjänster och kapitalmarknadsunionen			År **2018**	År **2019**	År **2020**	För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)			**TOTALT**
•Driftsanslag									
12.02.06	Åtaganden	(1)	4 310 555	7 788 789					
	Betalningar	(2)	4 310 555	7 788 789					
Budgetrubrik (nr)	Åtaganden	(1a)							
	Betalningar	(2 a)							

Anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för vissa operativa program[66]									
Budgetrubrik (nr)		(3)							
TOTALA anslag för GD Finansiell stabilitet, finansiella tjänster och kapitalmarknadsunionen	Åtaganden	=1+1a +3	4 310 555	7 788 789					
	Betalningar	=2+2a +3	4 310 555	7 788 789					

•TOTALA driftsanslag	Åtaganden	(4)								
	Betalningar	(5)								
•TOTALA anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för vissa operativa program		(6)								
TOTALA anslag för RUBRIK <….> i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	=4+ 6								
	Betalningar	=5+ 6								

[66] Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

Rubrik i den fleråriga budgetramen	**5**	”Administrativa utgifter”

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		År **n**	År **n+1**	År **n+2**	År **n+3**	För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)			**TOTALT**
GD: <…….>									
• Personalresurser									
• Övriga administrativa utgifter									
GD <….> **TOTALT**	Anslag								

TOTALA anslag för RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen	(summa åtaganden = summa betalningar)								

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		År **n**[67]	År **n+1**	År **n+2**	År **n+3**	För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)			**TOTALT**
TOTALA anslag för RUBRIKERNA 1–5 i den fleråriga budgetramen	Åtaganden								
	Betalningar								

[67] Med år n avses det år då förslaget eller initiativet ska börja genomföras.

3.2.2. Beräknad inverkan på driftsanslagen

– ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att driftsanslag tas i anspråk

– ☐ Förslaget/initiativet kräver att driftsanslag tas i anspråk enligt följande:

Åtagandebemyndiganden i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Mål- och resultatbeteckning ⇩			År **n**		År **n+1**		År **n+2**		År **n+3**		För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)						**TOTALT**	
	RESULTAT																	
	Typ[68]	Genomsnittliga kostnader	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Totalt antal	Total kostnad
SPECIFIKT MÅL nr 1[69]…																		
- Resultat																		
- Resultat																		
- Resultat																		
Delsumma för specifikt mål nr 1																		
SPECIFIKT MÅL nr 2…																		
- Resultat																		
Delsumma för specifikt mål nr 2																		
TOTALA KOSTNADER																		

[68] Resultaten som ska anges är de produkter eller tjänster som levererats (t.ex. antal studentutbyten som har finansierats eller antal kilometer väg som har byggts).

[69] Mål som redovisats under punkt 1.4.2: ”Specifikt/specifika mål…”.

3.2.3. Beräknad inverkan på anslag av administrativ natur

3.2.3.1. Sammanfattning

– ☑ Förslaget/initiativet kräver inte att anslag av administrativ natur tas i anspråk

– ☐ Förslaget/initiativet kräver att anslag av administrativ natur tas i anspråk enligt följande:

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	År **n**[70]	År **n+1**	År **n+2**	År **n+3**	För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)			**TOTALT**
RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen								
Personalresurser								
Övriga administrativa utgifter								
Delsumma RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen								
Belopp utanför RUBRIK 5[71] **i den fleråriga budgetramen**								
Personalresurser								
Andra utgifter av administrativ natur								
Delsumma för belopp utanför RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen								
TOTALT								

Personalbehov och andra administrativa kostnader ska täckas genom anslag inom generaldirektoratet som redan har avdelats för att förvalta åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

70 Med år n avses det år då förslaget eller initiativet ska börja genomföras.

71 Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

3.2.3.2. Beräknat personalbehov

– ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att personalresurser tas i anspråk

– X Förslaget/initiativet kräver att personalresurser tas i anspråk enligt följande:

Beräkningarna ska anges i heltidsekvivalenter

		År **2018**	År **2019**	År **2020**	År **2021**	För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)		
•Tjänster som tas upp i tjänsteförteckningen (tjänstemän och tillfälligt anställda)								
XX 01 01 01 (vid huvudkontoret eller vid kommissionens kontor i medlemsstaterna)								
XX 01 01 02 (vid delegationer)								
XX 01 05 01 (indirekta forskningsåtgärder)								
10 01 05 01 (direkta forskningsåtgärder)								
•Extern personal (i heltidsekvivalenter)[72]								
XX 01 02 01 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier finansierade genom ramanslaget)								
XX 01 02 02 (kontraktsanställda, lokalanställda, nationella experter, vikarier och unga experter som tjänstgör vid delegationerna)								
XX 01 04 **yy** [73]	– vid huvudkontoret							
	– vid delegationer							
XX 01 05 02 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier som arbetar med indirekta forskningsåtgärder)								
10 01 05 02 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier som arbetar med direkta forskningsåtgärder)								
Annan budgetrubrik (ange vilken)								
TOTALT								

XX motsvarar det politikområde eller den avdelning i budgeten som avses.

Personalbehoven ska täckas med personal inom generaldirektoratet som redan har avdelats för att förvalta åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

Beskrivning av arbetsuppgifter:

Tjänstemän och tillfälligt anställda	Ej tillämpligt

72 [Denna fotnot förklarar vissa initialförkortningar som inte används i den svenska versionen].

73 Särskilt tak för finansiering av extern personal genom driftsanslag (tidigare s.k. BA-poster).

Extern personal	Ej tillämpligt

3.2.4. Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen

– ☐ Förslaget/initiativet är förenligt med den gällande fleråriga budgetramen

– X. Förslaget/initiativet kräver omfördelningar under den berörda rubriken i den fleråriga budgetramen

Förklara i förekommande fall vilka ändringar i planeringen som krävs, och ange berörda budgetrubriker och belopp. Det krävs omfördelningar under budgetrubrik 12.02.06 Esma. Även om hela det avsedda beloppet (se bilagan för närmare uppgifter) kommer att täckas av avgifter från centrala motparter i EU och från tredjeland kommer det att krävas ett förskott från EU:s budget för att täcka kostnaderna under åtminstone de sex första verksamhetsmånaderna (dvs. 2018 års budget) och som längst de tolv första verksamhetsmånaderna. Efter att förslaget har antagits måste kommissionen anta en delegerad akt som specificerar vilka metoder som ska användas för beräkning och uppbörd av avgifter från centrala motparter i EU och från tredjeland. Akten måste sedan godkännas av Europaparlamentet och rådet och offentliggöras i den officiella tidningen innan avgifter kan börja tas ut. Så småningom bör dock dessa kostnader täckas fullt ut.

– ☐ Förslaget/initiativet förutsätter att flexibilitetsmekanismen utnyttjas eller att den fleråriga budgetramen revideras.

Beskriv behovet av sådana åtgärder, och ange berörda rubriker i budgetramen, budgetrubriker i den årliga budgeten samt belopp. […]

3.2.5. Bidrag från tredje part

– Det ingår inga bidrag från tredje part i det aktuella förslaget eller initiativet.

– Förslaget eller initiativet kommer att medfinansieras enligt följande:

Anslag i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	År **2018**	År **2019**	År **2020**	År **2021**	För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)			Totalt
Ange vilken extern organisation eller annan källa som bidrar till finansieringen*:*								

TOTALA anslag som tillförs genom medfinansiering								

Beräknad inverkan på inkomsterna

– ☑ Förslaget/initiativet påverkar inte budgetens inkomstsida.

– ☐ Förslaget/initiativet påverkar inkomsterna på följande sätt:

  – ☐ Påverkan på egna medel

  – ☐ Påverkan på ”diverse inkomster”

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Budgetrubrik i den årliga budgetens inkomstdel:	Belopp som förts in för det innevarande budgetåret	Förslagets eller initiativets inverkan på inkomsterna[74]						
		År **n**	År **n+1**	År **n+2**	År **n+3**	För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)		
Artikel …….								

Ange vilka budgetrubriker i utgiftsdelen som berörs i de fall där inkomster i diversekategorin kommer att avsättas för särskilda ändamål.

[…]

Ange med vilken metod inverkan på inkomsterna har beräknats.

[…]

[74] När det gäller traditionella egna medel (tullar och sockeravgifter) ska nettobeloppen anges, dvs. bruttobeloppen minus 25 % avdrag för uppbördskostnader.

Bilaga till finansieringsöversikten för ett förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EU) nr 1095/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 vad gäller förfarandena för och de myndigheter som ska delta i auktorisationen av centrala motparter samt om kraven för godkännande av centrala motparter från tredjeland.

De kostnader som är kopplade till Esmas uppgifter har uppskattats i fråga om personalkostnader i enlighet med kostnadsklassificeringen i utkastet till Esmas budget för 2018. Dessa uppskattningar kan dock behöva ses över om finansieringen av de europeiska tillsynsmyndigheterna ändras i ett förslag från kommissionen om översyn av de europeiska tillsynsmyndigheterna.

Extra arbetsuppgifter

Kommissionens förslag innehåller bestämmelser om nya eller utvidgade uppgifter för Esma. Esma kommer att behöva utföra fler tillsynsuppgifter när det gäller centrala motparter från tredjeland. Detta skulle innebära en mer intensiv uppföljning av godkännandeprocessen för centrala motparter i kategori 1, och möjligen inspektioner på plats och direkta möten med dem. Det skulle också innebära en faktisk tillsyn av centrala motparter i kategori 2. Esma måste i så fall ha de resurser som krävs för att utöva sådan tillsyn. Vidare kommer personalen vid det nyinrättade exekutivorganet för frågor om centrala motparter, i synnerhet dess permanenta medlemmar, att finansieras från Esmas budget. Esma kommer dessutom att få extra arbetsuppgifter i form av stöd till arbetet i det nyinrättade exekutivorganet för frågor om centrala motparter, som ska öka konvergensen i tillsynspraxis i hela EU. Slutligen innehåller förslaget bestämmelser som ålägger Esma att ta fram tekniska råd för utarbetandet av ett flertal delegerade akter från kommissionen, vilket ska säkerställa att bestämmelser av mycket teknisk karaktär genomförs på ett konsekvent sätt i hela EU. Det kan inte uteslutas att ändringar, inom ramen för de befintliga befogenheterna i Emirförordningen, av de befintliga tekniska standarderna för tillsyn eller de tekniska standarderna för genomförande kommer att föreslås i syfte att återspegla ändringar i detta förslag (t.ex. vad gäller befintliga tekniska standarder för tillsynskollegier). Esma kan även komma att behöva omförhandla samarbetsavtalen med berörda myndigheter i tredjeländer.

Exekutivorganet för frågor om centrala motparter kommer att ha fem permanenta medlemmar. Organet kommer framför allt att se över och godkänna (eller inte) de nationella behöriga myndigheternas tillsynsbeslut med avseende på vissa krav i Emirförordningen, i synnerhet auktorisation, upphävande av auktorisation, tillsynskrav för centrala motparter och samverkansöverenskommelser. Det kommer därför att krävas expertanalyser och expertutlåtanden för de beslut som exekutivorganet för frågor om centrala motparter ska överväga, en bedömning av riskerna och fördelarna med besluten samt nödvändig samordning och dialog med den utgivande centralbanken och de nationella behöriga myndigheterna, i synnerhet de i det befintliga Emirkollegiet.

När det gäller tidsplanen har det förutsatts att förordningen kommer att träda i kraft i mitten av 2018. De ytterligare Esma-resurserna krävs därför från mitten av 2018. Vad gäller typen av tjänster kommer det att krävas ytterligare resurser för att inrättandet av det nya exekutivorganet för frågor om centrala motparter såväl som genomförandet av den nya tillsynsramen för centrala motparter i EU och från tredjeland ska vara framgångsrikt och klart i tid; resurserna ska avsättas för tillsynen av centrala motparter och uppgifterna kommer bland annat att bestå av daglig kontakt (fysiska möten, telefonkonferenser etc.) med de centrala motparternas ledning och med arbetsgrupperna för regelefterlevnad, för rättsliga frågor, för it-

frågor, för riskhantering samt för företags- och driftsfrågor, granskning/utvärdering av riskmodeller, av regelverk och förfaranden för centrala motparter, av tillsättningen av styrelsen och den verkställande ledningen, av utkontrakterade tjänster, av utvidgning av verksamheterna och tjänsterna, av IT-lösningar, av kapitalkrav, av de centrala motparternas aktieägare/aktieägarstruktur samt av samverkansöverenskommelser, översyn av interna granskningar, övergripande riskbedömningar, utfärdande av rekommendationer samt krishantering. Personalen ska utföra följande uppgifter: riskanalyser, riskmodellering, rättsliga analyser och tillhandahållande av rättsligt stöd, och de ska även delta i bilaterala och multilaterala möten med berörda parter – i synnerhet centrala motparter och handelsplatser samt andra reglerings- eller tillsynsorgan – i både nationella och internationella sammanhang, vilket kommer att kräva många resor. När det gäller centrala motparter från tredjeland kommer personalen även att behöva utföra nya arbetsuppgifter, inbegripet övervakning av godkända motparters fortlöpande uppfyllande av kraven i Emirförordningen genom begäran om upplysningar, frågeformulär och kontroller på plats. Esma kommer också att behöva fastställa huruvida ansökande och godkända centrala motparter från tredjeland är systemviktiga för den finansiella stabiliteten i EU och i medlemsstaterna. När det gäller de centrala motparter från tredjeland som anses vara systemviktiga (dvs. motparter i kategori 2) kommer Esma att behöva övervaka att de uppfyller ytterligare krav. Slutligen kommer Esma att behöva ta fram verktyg för bedömningen av jämförbar kravuppfyllnad. Detta inbegriper ett omfattande utbyte av information med både tredjeländers myndigheter och centrala motparter från tredjeland såväl som bearbetningen av en stor mängd uppgifter som har samlats in genom frågeformulär och analyserats av personal vid Esma. I arbetsuppgifterna ingår även bilaterala och multilaterala möten med berörda parter, i synnerhet centrala motparter och andra reglerings- eller tillsynsorgan, inrättandet och förvaltningen av exekutivorganet för frågor om centrala motparter – bestående av tillsynsmyndigheter från medlemsstaterna – förhandlingar om internationella samförståndsavtal/samarbetsavtal samt tillhandahållande av tekniska analyser och utarbetande av underlag för exekutivorganet för frågor om centrala motparter (t.ex. kontroller på plats, analyser av riskmodeller etc.).

De arbetsuppgifter som ska utföras är tätt sammanknutna, och de kommer att utgå från Esmas befintliga arbete inom ramen för Emirförordningen vad gäller godkännande av centrala motparter från tredjeland och Esmas nuvarande roll i tillsynen av centrala motparter i EU genom kollegier. Än så länge har 28 centrala motparter från tredjeland och 17 centrala motparter i EU godkänts inom ramen för Emirförordningen. Ytterligare tolv centrala motparter från tredjeland har ansökt om godkännande men ännu inte beviljats detta, eftersom kommissionen ännu inte har fattat något beslut om likvärdighet för deras hemjurisdiktion.

Personalresurser

Om man antar att samtliga centrala motparter från tredjeland som ansöker om godkännande slutligen blir godkända kommer omkring 40 centrala motparter från tredjeland att omfattas av Esmas behörighet – antingen indirekt via övervakning och informationsutbyte (centrala motparter i kategori 1 som inte är systemviktiga) eller genom mer direkt tillsyn över de centrala motparter i kategori 2 som utgör potentiellt mer betydande risker. Med tanke på att centrala motparter kan utgöra ett hot för både den finansiella stabiliteten och indirekt den reala ekonomin är det av yttersta vikt att tillräckliga resurser avsätts för uppgifterna i fråga.

Med hänsyn till det antal centrala motparter från tredjeland som ska övervakas antingen indirekt eller direkt, och typen av och svårighetsgraden i de arbetsuppgifter som Esma ska utföra för centrala motparter i kategori 1 respektive 2, uppskattas således det antal heltidsekvivalenter som behövs till 45. Eftersom arbetet kräver specialister och experter och det kan vara svårt att snabbt rekrytera erfaren personal görs bedömningen att det i början

kommer att krävas fler nationella experter för att utföra de nödvändiga uppgifterna. Allt eftersom antalet anställda ökar och får mer erfarenhet bör det antal nationella experter som behövs minska i motsvarande takt.

En kärna av personal kommer att behövas för att inrätta exekutivorganet för frågor om centrala motparter och för att göra det operativt. När organet väl har kommit igång – och om man räknar in den personal vid Esma som redan arbetar med Emirkollegiernas dagliga verksamhet – bör det antal nya tjänster som behövs minska.

Slutligen kommer Esma att behöva ett visst antal assistenter som ska bistå vid förvaltningen av exekutivorganet för frågor om centrala motparter såväl som vid rekryteringen av den personal som krävs.

Personal vid Esma	**2018**	**2019**	**2020**
Handläggare	**20**	**27**	**36**
Centrala motparter från tredjeland	25	35	35
Centrala motparter i EU	10	5	5
Nationella experter	**10**	**12**	**13**
Centrala motparter från tredjeland	15	10	10
Centrala motparter i EU	0	0	0
Assistenter	**0**	**1**	**2**
TOTALT PERSONAL	**30**	**40**	**49**

Utöver Esmas extra personal behövs det tre personer (ordföranden och ytterligare två permanenta medlemmar) för exekutivorganet. De kommer också att belasta Esmas budget. Dessa medlemmar bör ha nödvändig erfarenhet och få lön därefter.

Det kommer också oundvikligen att uppstå kostnader i samband med rekryteringen av denna extra personal (resor, hotell, läkarundersökningar, bosättningsbidrag och andra bidrag, flyttkostnader osv.) till uppskattningsvis 12 700 euro.

Antaganden vid beräkningen av personalkostnader:

- De extra tjänsterna antas avse tillfälligt anställda i lönegrad AD 7.
- De genomsnittliga lönekostnaderna för olika personalkategorier baseras på riktlinjer från GD Budget.
- Lönekorrigeringskoefficienten för Paris är 1,138.

Övriga nödvändiga resurser

Den planerade betydande ökningen av Esmas personal kommer oundvikligen att påverka dess infrastruktur.

Först och främst krävs det ytterligare kontorslokaler. Detta kan ske antingen genom att det nuvarande kontorsutrymmet utvidgas eller genom en ny byggnad. Kostnaderna för ytterligare kontorslokaler beräknas uppgå till 1 057 miljoner euro per år för hyra och 600 000 euro för inredning och säkerhet.

För det andra uppstår en ny huvuduppgift i form av tillsynen av centrala motparter från tredjeland som godkänns i EU. Det är därför sannolikt att det kommer att krävas ett visst antal tjänsteresor i både tredjeländer och i EU såväl som ett antal möten. Kostnaderna för

tjänsteresorna beräknas uppgå till 12 000 euro per månad för 20 personer, eller 240 000 euro per år.

För det tredje kommer det också att uppstå diverse kostnader, eftersom det till exempel kommer att krävas viss utbildning för den nya personalen och man kommer kanske att behöva ta fram nya it-verktyg eller utvidga befintliga it-projekt.

Intäkter

I förslaget anges också att de ytterligare kostnader som uppstår för Esma till stor del kommer att täckas av de avgifter som de centrala motparterna ska betala. Storleken på de kostnader som har anknytning till godkännandet och den fortlöpande tillsynen av centrala motparter från tredjeland kommer att bero på om dessa motparter anses tillhöra kategori 1 eller kategori 2 och stå i proportion till Esmas faktiska kostnader.

	Beräkning	2018	2019	2020	TOTALT
Esmas personalkostnader		20 tillfälligt anställda + 10 nationella experter	28 tillfälligt anställda + 12 nationella experter	36 tillfälligt anställda + 13 nationella experter	
Lön och ersättningar					
Tillfälligt anställda (handläggare och assistenter)	= (30 x 138 000) x 1,138 år 2018	1 570 440	4 397 232	5 653 584	11 621 256
Nationella experter	= (15 x 78 000) x 1,139 år 2018	443 820	1 065 168	1 153 932	2 662 920
Rekryteringskostnader	= 30 x 12 700	38 100	127 000	114 300	622 300
Utgifter för tjänsteresor	= 20 x 12 x 1 000	120 000	240 000	240 000	600 000
Exekutivorganet för frågor om centrala motparter					
Lön och ersättningar	=(21 990x12) x 1,138 + 2 x (21 323 x 12) x 1,138	441 335	882 669	882 669	2 206 673
Utgifter för tjänsteresor	= 3 x 12 x 2 500	45 000	90 000	90 000	225 000
Rekryteringskostnader	= 3 x 12 700	38 100			38 100
Hyreskostnader	= 1 554 m² x 680	528 360	1 056 720	1 056 720	2 641 800
Inredningskostnader	uppskattningsvis 600 000 euro	600 000			600 000
Övriga kostnader (utbildning, it-verktyg osv.).	uppskattningsvis 2 500 euro första året –därefter 1 000 euro per år	142 500	57 000	57 000	256 500

TOTALT		**4 310 555**	**7 915 789**	**9 248 205**	**21 474 549**

INTÄKTER		2018	2019	2020	TOTALT
Avgifter från centrala motparter	= 25 handläggare + 15 nationella experter år 2018, och därefter 35 handläggare + 10 nationella experter, + exekutivorganet +	**4 310 555**	**7 915 789**	**9 248 205**	**21 474 549**

	dithörande kostnader				

TOTALT		**4 310 555**	**7 915 789**	**9 248 205**	**21 474 549**